

1980 ஜூலை 15]

இணைப்பு I.

[43.....ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]
தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் நலன்.

தமிழ்நாட்டில் 1979ஆம் ஆண்டில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் தொழில் அமைதியும், நட்புறவும் பொதுவாக நிலவின. அரசு ஏற்கெனவே மேற்கொண்ட கொள்கையில் மாறுதல் எதுவும் இல்லாததே இதற்குக் காரணம்.

இவ்வாண்டின் ஆரம்பத்தில் துணி ஆலைகளில் அமைதியின்மை நிலவியது. தொழிலாளர்கள் தங்களது கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ள வேலை நிறுத்தங்களில் ஈடுபட தொழிற்சங்கங்களுக்கு உள்ள உரிமையை அரசு அங்கீகரித்தது. துணி ஆலைகளில் நடந்து முடிந்த வேலை நிறுத்தத்தின் விளைவாக, அரசு தொழில் நடுவர் மன்றத்தின் முன் வைப்பதற்கு ஓர் இறுதி உடன்பாடு ஏற்பட்டது. நியாயமான ஊதியத்தைத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்குதல், தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுத்தல், தொழிலாளர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளுக்காக வேலை நிறுத்தம் செய்ய உள்ள உரிமையை அங்கீகரித்தல், அவ்வேலை நிறுத்தம் தொடர்ந்து நடைபெறுவதினால் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படும் பாதகங்களைக் கருத்தில் கொண்டு தக்க சமயத்தில் அரசு தலையிடுதல், இணக்கம் செய்வித்தல், சுமுகமான உடன்படிக்கை ஏற்படுத்துதல் ஆகியவற்றின் மூலம் வேலை நிறுத்தம் தொடர்ந்து நீடிக்கா வண்ணம் பார்த்துக் கொள்வது என்ற அரசின் கொள்கை காரணமாக மாநிலம் முழுவதும் ஒரு சுமுக நிலை நிலவியது. தொழில் அமைதியைக் கட்டிக் காக்கும் முயற்சியில் நிருவாகத்தினரும், தொழிற்சங்கங்களும் நல்கிய ஒத்துழைப்புக்கு அரசு தம் பாராட்டு தலை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறது.

தமிழ்நாட்டில் பெரும்பான்மையோராக உள்ள, தொழிற்சங்க அமைப்பின் கீழ் வராத தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்குக் குறைந்த அளவு ஊதியமும், நல்ல வாழ்க்கைத் தரமும் கிடைப்பதை உறுதி செய்யும்பொருட்டு, சட்டபூர்வமான அறிவிப்பின் மூலம், சிறப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்க இந்த அரசு தனிக் கவனம் செலுத்தியது. அவ்வாறு பலவகைப்பட்ட

[1980 ஜூலை 15]

சட்டங்களின் வாயிலாக தொழிலாள வர்க்கத்திற்காக வழங்கப் பட்ட நன்னோக்கு நடவடிக்கைகளின் விவரங்கள் கீழ்க்கண்டுள்ள பத்திகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தமட்டில் அரசு குறைந்த அளவு ஊதியத்தை நிர்ணயித்தது; குறைந்த அளவு ஊதியத்தை திருத்தியமைத்தது. இவ்வாண்டில் குறைந்த அளவு ஊதியம் வழங்குதல் சட்டத்தின் அட்டவணையில் மேலும் பல வேலைகளைச் சேர்த்தது ஆகியவைகளைச் சிறப்பு அம்சங்களாக இங்கு குறிப்பிடலாம். பத்துபேருக்கு அதிகமாகவும், 20 பேருக்கு குறைவாகவும் தொழிலாளர்கள் பணிபுரியும் எல்லா நிறுவனங்களிலும் ஊதியக் கொடை வழங்கும் பயனை இவ்வரசு நீட்டித்துள்ளது. தொழிலாளர்கள் தங்களின் தொழில் பணியாற்றுவதற்கான சொந்த ஆவணச்சான்று இருக்கவேண்டியதின் அவசியத்தைக் கருதி, பணிப்பதிவேடு (அல்லது) கால அடையாள அட்டைகள் தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கும்படி வகைசெய்து அரசு பல சட்டங்களில் விதித்துறைகளைச் சேர்த்துள்ளது. தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர் நலனைக் காப்பதற்காக, பல்வேறு தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களில் உள்ள நல நடவடிக்கைகள் அமுல்படுத்தப்பட்டு வருவதைச் கண்காணிக்க அரசு சிறப்பு நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது.

மாநிலத்தில் தொழிலாளர் நிர்வாகம் பற்றி இவ்வறிக்கையில் கீழ்க்காணும் வகைப்பாடுகளின் கீழ் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது :—

- (1) தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.
- (2) கடைகள்-நிறுவனங்கள் பற்றிய சட்டம்.
- (3) ஊதியங்கள் சட்டம்.
- (4) சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம்.
- (5) தொழிலாளர் நல நடவடிக்கைகள்.
- (6) எடை-அளவைகள் சட்டம்.

இவற்றோடு, வேலைவாய்ப்புப் பணி, கைத்தறிப் பணியாளர் பயிற்சித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துதல் தொடர்பான பணி குறித்து தனி அத்தியாயங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

1980 ஜூலை 15]

I. தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.

1947ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.

இவ்வாண்டில் எழுந்த தொழில் தகராறுகளின் எண்ணிக்கையும் அவை தீர்த்து வைக்கப்பட்ட விவரங்களும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

	1978	1979
(a) வரப்பெற்ற புகார்கள் தகராறுகள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை ..	8,204	7,808
(b) புலனாய்வு செய்யப்பட்ட புகார்கள், தகராறுகள் எண்ணிக்கை.	8,741	8,643
	(ஏற்கெனவே முடிவு செய்யப்படாமல் உள்ளவை உட்பட.)	
(c) இணக்க முறையில் தீர்க்கப்பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	2,184	1,826
(d) நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடப்பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை ..	722	719
(e) சமரசத்திற்கு விடப்பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை ..	31	10

மேற்சொன்ன (c), (d), (e) பிரிவுகளின் கீழ் வராதவை, தனிப்பட்ட விதத்தில் இணக்கமான முறையில் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினருக்கு உரியவாறு, தகுந்த ஆலோசனை வழங்கி தீர்த்து வைக்கப்பட்டவையாகும் அல்லது மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதோ அல்லது நடுவர் தீர்ப்புக்குவிட வேண்டியதோ அவசியமில்லை என்று கருதப்பட்டவையாகும்.

[1980 ஜூலை 15]

வேலையை நிறுத்தி விடுதல்.

அறிக்கை ஆண்டிலும் முந்திய ஆண்டிலும் நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் ஆகியவற்றின் ஒப்புமை விவரங்கள் பின்வருமாறு :—

	1978	1979	
(a) கதவடைப்புகள் உட்பட வேலை நிறுத்தங்களின் எண்ணிக்கை.	378	331	
(b) இழந்த உழைப்பு நாட்கள் ..	21,55,675	82,73,236	
தொழில்வாரியாக நடந்த வேலைநிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் குறித்த விவரங்கள் வருமாறு :—			
தொடர் எண்ணும் தொழிலும்.	வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் எண்ணிக்கை.	ஈடுபட்ட தொழிலாளர்களின் உழைப்பு நாட்கள்.	
(1)	(2)	(3)	
(4)			
1978—			
1. துணி ஆலைகள் ..	153	74,719	9,38,367
2. பொறியியல் ..	75	36,897	6,15,968
3. தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள்.	5	654	11,496
4. புகையிலை, பீடித் தொழில் ..	5	3,327	7,591
5. மலைத் தோட்டத் தொழில்கள் ..	19	12,871	1,13,648
6. ஏனையவை ..	121	41,197	4,68,605
மொத்தம் ..	378	1,69,665	21,55,675

1980 ஜூலை 15]

1979—

1. துணி ஆலைகள் ..	135	1,86,289	63,77,315
2. பொறியியல் ..	67	25,161	9,59,051
3. தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள்	1	28	56
4. புகையிலை, பீடித் தொழில் ..	3	3,714	32,493
5. மலைத் தோட்டத் தொழில்கள் ..	21	17,661	2,02,481
6. ஏனையவை ..	104	42,295	7,01,840
மொத்தம் ..	331	2,75,148	82,73,236

1979ஆம் ஆண்டில் வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் குறித்துத் தீர்வு காணப்பட்ட வழி முறைகள் வருமாறு :—

(a) நேரடிப் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் ..	92
(b) தாமாகவே முன்வந்து வேலை தொடக்கப் பட்டவை	30
(c) தொழிலாளர் நலத்துறை/அரசு அதிகாரிகள் தீர்த்து வைத்தவை	198
(d) காலவரையறை அற்றவை	..
(e) நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டவை	..
(f) மூடப்பட்டவை	2
(g) ஆண்டின் இறுதியில் பேச்சு வார்த்தையில் இருந்தவை	9
மொத்தம் ..	331

[1980 ஜூலை 15]

நடப்பு ஆண்டில் செய்து கொள்ளப்பட்ட சில முக்கியஉடன்பாடுகள்.1. தமிழ்நாட்டில் துணி ஆலைகளில் பொது வேலை நிறுத்தம்.

தமிழ்நாட்டில் துணி ஆலைகளைச் சார்ந்த சுமார் 1,50,000 தொழிலாளர்கள், 1979 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 23ஆம் நாள் பல கோரிக்கைகள் குறித்து வேலை நிறுத்த அறிவிப்பு ஒன்றை முன்வைத்து, 1979 ஆம் ஆண்டு மே 25 ஆம் நாள் முதல் பொது வேலை நிறுத்தத்தை மேற்கொண்டனர். சமரச முயற்சி தோல்வியுறவே, அரசு இத் தகராறை தனி தொழில் நடுவர் மன்றத்தின் தீர்ப்பிற்கு விட்டது. அதன் பிறகு, 1979 ஜூன் 22-ம் நாளிலிருந்து ஆரம்பித்து பல நாட்களில் நிர்வாகத்தின் பிரதிநிதிகளும் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும், 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 18 (1) பிரிவின் கீழ் ஒரு உடன்படிக்கை செய்து கொண்டனர். தென்னிந்திய ஆலைகள் சங்கம் அனேக தனியார் ஆலைகளின் சார்பிலும், கைத்தறி மற்றும் துணிநூல் இயக்குனர், கூட்டுறவு ஆலைகளின் சார்பாகவும் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 17-ம் நாள் அன்று உடன்பாட்டில் கையெழுத்திட்டனர். 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 23 ஆம் நாள் அன்று தேசிய துணி கூட்டுறவு ஆலை சார்பில் ஓர் உடன்பாட்டில் கையெழுத்திட்டனர். இந்த உடன்படிக்கையின் பயனாக தொழிலாளர்கள் தங்கள் வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டுவிட்டு, 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 19-ம் நாளிலிருந்து வேலைக்குத் திரும்பினர். அந்த உடன்படிக்கைகளின் அடிப்படையில், 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 28 அன்று சென்னை, தனித் தொழில் நடுவர் மன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியது.

2. தமிழ்நாட்டிலுள்ள சர்க்கரை தொழிற்சாலைகளில் மாநில அளவிலான உடன்படிக்கை.

1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 18 (1) பிரிவின் கீழ், 1975 ஆம் ஆண்டு, சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கும், நிர்வாகத்தினருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட

1980 ஜூலை 15]

உடன்பாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30 ஆம் நாள் அன்று முடிவுற்றது. எல்லா சர்க்கரை ஆலைகளைச் சார்ந்த தொழிலாளர்கள் கூட்டு நடவடிக்கைக் குழு ஒன்றை அமைத்து பல கோரிக்கைகளை முன்வைத்து, வேலை நிறுத்த அறிவிப்பினை கொடுத்தனர். தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களின் தலையீட்டின் விளைவாக, 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ், 1979 ஆம் ஆண்டு மே 28 ஆம் நாள் ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாக, இம் மாநிலத்தில் சர்க்கரை ஆலையில் பயிற்சி பெறாத தொழிலாளர் ஒருவர், குறைந்த பட்ச ஊதியமாக, ரூ. 383.40 பெறுவார். இது ஆந்திர பிரதேசம், உத்தரபிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களில் பயிற்சி பெறாத தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஊதியத்தை விட அதிகமானதாகும்.

3. பீடித் தொழிலில் உடன்பாடு—திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்:

திருச்சிராப்பள்ளியில் பீடித் தொழிலாளர்களைக் கொண்ட தொழிற்சங்கங்கள் ஒன்று சேர்ந்து பீடித் தொழில் அதிபர்களுடன் 13 கோரிக்கைகளை எழுப்பினர். திருச்சிராப்பள்ளி தொழிலாளர் நல அதிகாரியின் முன்னிலையில் சமரச முயற்சி தோல்வியுற்றதன் விளைவாக, அச் சமரச முயற்சியில் விவாதிக்கப்பட்டு முடிவு ஏற்படாத 11 கோரிக்கைகள் உள்பட 17 கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி அத் தொழிற்சங்கங்கள் வேலை நிறுத்த அறிவிப்பு ஒன்றைக் கொடுத்தனர். 1979 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 25 ஆம் நாளிலிருந்து தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை மேற்கொண்டனர். அதன்பின், 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ் 7-10-1979 அன்று ஒரு உடன்பாடு ஏற்பட்டது. 1979 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 8 ஆம் நாள் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தத்தைக் கைவிட்டனர்.

4. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள இரப்பர் தோட்டங்கள்:

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இரப்பர் தோட்டங்களில் ஈடுபட்டுள்ள சுமார் 4,030 தொழிலாளர்கள், ஊதிய உயர்வு அளித்தல், அகவிலைப்படி அளித்தல், வீட்டு வாடகைப்படி அளித்தல், தொழிற்சாலைச் சட்டம் இத் தொழிற்சாலைக்குப்

[1980 ஜூலை 15]

பொருந்தும் என்பது, ஆகியவைகள் அடங்கிய பல கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி 1979 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 11 ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ், தனியார் இரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தமட்டில், 1979 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 24 ஆம் நாள் ஓர் உடன்படிக்கை ஏற்பட்டது. அதன்படி, தனியார் இரப்பர் தோட்டத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை உடனடியாகக் கைவிட்டனர். அரசு இரப்பர் தோட்டத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தைத் தொடர்ந்தனர். 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 4 ஆம் நாள் அன்று சென்னை, தொழிலாளர் நல துணை ஆணையாளர் முன்பாக, 1947 ஆம் ஆண்டு தொழிற் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ், ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டதன் பயனாக, தொழிலாளர்கள் உடனடியாக வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டு, வேலைக்குத் திரும்பினர். இவ்வுடன்பாட்டின் விளைவாக ஒரு தொழிலாளி, நாளொன்றுக்கு ரூ. 2 அதிகம் பெறுவார்.

சிறு இரப்பர் தோட்டத் தொழில்களில் ஏற்பட்ட தனிப்பட்ட உடன்படிக்கைகள் தவிர, 23 சிறிய இரப்பர் தோட்டத் தொழில்களைப் பொறுத்தமட்டில், 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 3 ஆம் நாளன்று, 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 18 (1) பிரிவின்கீழ் ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

5. எண்ணெய் ஆலைகள், ஈரோடு:

ஈரோடு, 'டான்சி' நிறுவனமும் பொதுத் தொழிலாளர் ஒன்றியங்களும் இவ்வாலை நிர்வாகத்தை எதிர்த்து ஊதிய உயர்வு, அக விலைப்படி ஆகியவை உட்பட பல கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி 1979 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 6 ஆம் நாளன்று வேலை நிறுத்த அறிவிப்பு ஒன்றைக் கொடுத்தனர். பின்னர், சுமார் 21 எண்ணெய் ஆலைகளில் பணிபுரியும் சுமார் 224 தொழிலாளர்கள் மேற்படி கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி 1979 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 25 ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தத்தை மேற்கொண்டனர். சமரசப் பேச்சுவார்த்தையின் விளைவாக,

1980 ஜூலை 15]

1979ஆம் ஆண்டு, ஆக்டோபர் 27 ஆம் நாளன்று கோயம்புத்தூர் தொழிலாளர் நல துணை ஆணையாளர் முன்பாக, 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ் ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது, 1979 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 29 ஆம் நாளன்று தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

6. (i) ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணியா ஆலை, கோயம்புத்தூர்:

இந் நிறுவனத்தைச் சார்ந்த சுமார் 600 தொழிலாளர்கள் சில தொழிலாளர்களை தயார் நிலையிலுள்ள தொழிலாளர்கள் என அறிவிக்கக் கோரி, 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 22 ஆம் நாளி லிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளர் முன்பாக ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டதன் பயனாக, தொழிலாளர்கள், 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 23 ஆம் நாள் அன்று வேலைக்குத் திரும்பினர்.

(ii) மேட்டூர் பியர்ட் செல் விமிடெட், மேட்டூர் அணை:

இந்நிறுவனத்தைச் சார்ந்த சுமார் 500 தொழிலாளர்கள் ஊதியத்தைத் திருத்தியமைக்கும்படியும் நூல் நாம்புத் துறையில் பணி ஒதுக்கீடு செய்யும்படியும் கோரி 1979 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 9 ஆம் நாள் நடு இரவிலிருந்து உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு 28 ஆம் நாள் அன்று தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளர் முன்பாக, 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ் ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டதன் விளைவாக, தொழிலாளர்கள், 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு 30 ஆம் நாள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

(iii) கிருஷ்ணவேணி துணி ஆலை, கோயம்புத்தூர் :

இந் நிறுவனத்தைச் சார்ந்த பொது மேலாளரை 'கெரோ' செய்ததனால், சில தொழிலாளர்கள் தற்காலிக வேலை நிக்கம் செய்யப்பட்டனர். இதனை எதிர்த்து சுமார் 400 தொழிலாளர்கள் 1978 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 5 ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தத்தை மேற்கொண்டனர். சென்னை தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளர் முன்னிலையில் விவாதம் நடைபெற்றதன் பயனாக, 1979ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 23 ஆம் நாளன்று ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 4 ஆம் நாள் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

[1980 ஜூலை 15]

(iv. தென்னந்தியத் துணி ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர் :

இந் நிறுவனம் இரு நபர்களை நிர்வாகப் பொறுப்பினில் அமர்த்தியதை எதிர்த்தும் சில தொழிலாளர்களுக்குப் பதவி பெயர் கோரியும் இந் நிறுவனத்தைச் சார்ந்த சுமார் 180 தொழிலாளர்கள் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 5 ஆம் நாளன்று வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். சென்னை, தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளர் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டதின் பேரில், 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 29 ஆம் நாளன்று, 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ் ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இதன்படி, தொழிலாளர்கள் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 31 ஆம் நாளன்று வேலைக்குத் திரும்பினர்.

(v) ஸீசாரதா ஆலை, கோயம்புத்தூர் :

கோயம்புத்தூர் மாவட்டத் தேசிய துணி ஆலை தொழிற்சங்கத்தைச் சார்ந்த தொழிலாளர்கள், 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு 20 ஆம் நாள் வேலை நிறுத்த அறிவிப்பில் எழுப்பிய சில கோரிக்கை குறித்து, 1979 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 13 ஆம் நாளன்று வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 1979 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 27 ஆம் நாளன்று சென்னைத் தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளர் முன்னிலையில் 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ் ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. 1979 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 28 ஆம் நாளன்று தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

(vi) கோயம்புத்தூர் 'பயோனீர்' ஆலை லிமிடெட், A மற்றும் B ஆலைகள், கோயம்புத்தூர் :

1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கு ஊதியக் கொடை கொடுப்பது குறித்து இந் நிறுவனங்களைச் சார்ந்த 'பயோனீர்' 'A' ஆலைத் தொழிலாளர்கள் சுமார் 600 பேர் 16-10-1979 ஆம் நாள் முதற்கொண்டும், 'B' ஆலைத் தொழிலாளர்கள் 15-10-1979 ஆம் நாள் முதற்கொண்டும் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். இரு தரப்பினருடன் தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளர் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியதன் பயனாக, 1979 ஆம் ஆண்டு

1980 ஜூலை 15]

நவம்பர் 22ஆம் நாள் அன்று ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. 1979ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 23ஆம் நாளன்று தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

7. (i) “கெமிக்கல்ஸ்” மற்றும் “பிளாஸ்டிக் இந்தியா லிமிடெட்”, மேட்டுர் அணை :

இந்நிறுவனத்தைச் சார்ந்த செம்பிளாஸ்ட் தொழிற்சங்கத்தில் பங்கேற்றுள்ள சுமார் 400 தொழிலாளர்கள், இந்நிறுவனத்தின் மேலாண்மை பாதுகாப்புப் பணியை பாதுகாப்பு துப்பறியும் துறையிடம் ஒப்படைப்பது குறித்து எதிர்ப்புத் தெரிவித்து, 1979ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 23ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர் நல அமைச்சர் மற்றும் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் ஆகியோர்கள் முன்னிலையில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றதன் பயனாக, 1979ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 1ஆம் நாளன்று அமைதி ஏற்பட்டது. அதனடிப்படையில், வேலை நிறுத்தம் செய்த காலத்தில் எழுப்பப்பட்ட கோரிக்கைகளை சென்னை தொழிலாளர் நல இணை ஆணையாளர் முன்னிலையில் பேசித் தீர்ப்பதென்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. அதன்படி, பேச்சு வார்த்தை நடைபெற்று 1979ஆம் ஆண்டு மார்ச் 3ஆம் நாளன்று அவர் முன்னிலையில் 1947ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12(3) பிரிவின் கீழ் ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

(ii) “தாரங்கதாரா கெமிக்கல்ஸ் ஓர்க்ஸ் லிமிடெட்”, சாகுபுரம் :

அடிப்படை ஊதியத்தைத் திருத்தியமைத்தல், அகவிலைப்படி அளித்தல், ஊர்திப்படி அதிகரித்தல், இரவு வேலைப்படி அளித்தல், பால் வழங்குப்படி, சலவைப்படி அளித்தல் ஆகியவை உட்பட பல கோரிக்கைகள் குறித்து, இந்நிறுவனத்தைச் சார்ந்த தொழிலாளர்களுக்கும் நிருவாகத்தினருக்கும் இடையே தொழில் தகராறு ஒன்று ஏற்பட்டது. 1979ஆம் ஆண்டு மே 31ஆம் நாள் சென்னை தொழிலாளர் நல இணை ஆணையாளர் முன்பு

[1980 ஜூலை 15]

1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12(3) பிரிவின் கீழ் ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. சுமார் 900 தொழிலாளர்கள் இவ்வுடன்படிக்கையினால் பயனடைந்தனர்.

(iii) “மேட்டூர் கெமிக்கல்—இன்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்”, மேட்டூர் அணை :

தொழிலாளர்கள் மெதுவாகப் பணி செய்ததன் காரணமாக, இந் நிறுவன நிர்வாகம் 1979 ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்ட் 24 ஆம் நாளன்று கதவடைப்பு செய்தது. ஏற்கனவே, தொழிலாளர்கள் சம்பளத்தைத் திருத்தியமைத்தல், அகவிலைப்படி அளித்தல், ஆகிய கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி வேலை நிறுத்த அறிவிப்பு ஒன்றை 1979 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 22 ஆம் நாளன்று கொடுத்திருந்தனர். தனது முன்னிலையில் இருதரப்பினரிடையேயும் கருத்தொற்றுமை ஏற்பட்டதின் விளைவாக 1979 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 4 ஆம் நாளன்று தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளர், ஆலோசனை நல்கினர். அந்த ஆலோசனையின் பயனாய், 1979 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 6 ஆம் நாள் அன்று கதவடைப்பு நீக்கப்பட்டது. ஊதியத்தை திருத்தியமைப்பது குறித்து 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12(3) பிரிவின் கீழ் 1979 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 3 ஆம் நாளன்று ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அதன் பயனாய் 1,400 தொழிலாளர்கள் பயனடைந்தனர்.

8. (i) டி.வி.எஸ். குரூப் கம்பெனிகள் :

இந்நிறுவனத்தைச் சார்ந்த (1) லூகாஸ் டி.வி.எஸ். லிமிடெட், பாடி, (2) லீலஸ் இந்தியா லிமிடெட், (3) சுந்தரம் கிளேட்டன் லிமிடெட், பாடி, (4) சுந்தரம் பாஸ்ட்னர்ஸ் லிமிடெட், பாடி, (5) பிரேக்ஸ் இந்தியா லிமிடெட், சென்னை ஆகிய பிரிவுகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள் ஊதிய வீதத்தைத் திருத்தியமைக்கும் படியும் அகவிலைப்படி வழங்கும்படியும் ஏனைய கோரிக்கைகளையும் கோரினர். இது தொடர்பாக நிர்வாகத்தினருக்கும் தொழிலாளர்களுக்குமிடையே எழுந்த தகராறை, சென்னை தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் தீர்த்து வைத்தார். அதன்படி

1980 ஜூலை 15]

1979ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 25ஆம் நாளன்று ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அந்த உடன்பாட்டுக்கு 1—9—1978-லிருந்து செயல்வடிவம் கொடுக்கப்பட்டது. சுமார் 6,000 தொழிலாளர்கள் இதனால் பயனடைந்தனர்.

(ii) சிம்கோ மீட்டர் லிமிடெட், திருச்சிராப்பள்ளி :

இந்நிருவாகத்தினருக்கு எதிராக சிம்கோ மீட்டர் தொழிற்சங்கமும் சிம்கோ மீட்டர் பணியாளர் சங்கமும் ல கோரிக்கைகளை எழுப்பின. சுமார் 1,200 தொழிலாளர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி, 1978ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 6ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். அதன் பிறகு நிருவாகத்தினர் 1978ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 12ஆம் நாளிலிருந்து கதவடைப்பு செய்வதாக அறிவித்தனர். சிம்கோ மீட்டர் தொழிற்சங்கத்தினரும் அநேக தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளும் வேண்டுகோள் விடுத்ததன் பேரில், 1978ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 21ஆம் நாளன்று நிர்வாகத்தினர் கதவடைப்பை நீக்கினர். ஆனால் சிம்கோ மீட்டர் பணியாளர் சங்கத்தை சார்ந்த தொழிலாளர்கள், வேலை நிறுத்தத்தை தொடர்ந்து மேற்கொண்டதால், அந்நிறுவனத்தில் அமைதியின்மை நிலவியது. தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளர், தொழிலாளர் நல இணை ஆணையாளர் ஆகியோருடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றதோடு மட்டுமல்லாமல் 1979ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 24, 25 ஆகிய நாட்களில் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் முன்னிலையிலும் பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றன. ஆனால், நிறுவனத்தில் பதட்ட நிலை நிலவியதன் காரணமாக 1979ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு 6ஆம் நாளன்று நிர்வாகத்தினர் மீண்டும் கதவடைப்பு செய்தனர். 1979ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு 8ஆம் நாளன்று முதலமைச்சர் பல்வேறு அரசியல் கட்சித் தலைவர்களுடனும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுடனும் பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தினார். மேலும் முதலமைச்சரும் தொழிலாளர் நல அமைச்சரும் தொடர்ந்து பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தியதன் பயனாக, இத்தகராறில் தீர்வு ஏற்பட்டு தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்ப வழி ஏற்பட்டது. அதன்படி, திருச்சிராப்பள்ளி தொழிலாளர் நல அதிகாரி, 15—3—1979 அன்று பேச்சுவார்த்

[1980 ஜூலை 15]

வதகளை நடத்தினார்; அதன் விளைவாக ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அவ்வுடன்பாட்டின் பயனாய், 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு 16 ஆம் நாளன்று கதவடைப்பு நீக்கப்பட்டதோடு தொழிலாளர்கள் 16—3—1979 அன்று வேலைக்குத் திரும்பினர்.

(iii) சிம்சன் குரூப் கம்பெனிகள் :

இந்நிறுவனத்தைச் சார்ந்த சிம்சன் மற்றும் குரூப் கம்பெனிகள் தொழிலாளர் சங்கமும் மேலும் சிம்சன் குரூப் கம்பெனிகள் பணியாளர் சங்கமும் கூட்டாகப் பல கோரிக்கைகள் குறித்து நிர்வாகத்தினருக்கு எதிராக 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 31 ஆம் நாளன்று வேலை நிறுத்த அறிவிப்பு ஒன்றைக் கொடுத்தனர். மேலும் அவர்கள் இந்த அறிவிப்பு கிடைத்த பதின்மூன்று நாட்களில் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றாவிட்டால், காலவரையறையற்ற வேலை நிறுத்தம் நடத்தப் போவதாக அறிவித்தனர். 1979 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 18 ஆம் நாளன்று முதலமைச்சரின் முன்னிலையில் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளின் பயனாக, இரு தரப்பினருக்கிடையிலும் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 31 ஆம் நாளன்று ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இதனால் தொழிற் சங்கங்கள் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 31-ஆம் நாளிட்ட வேலை நிறுத்த அறிவிப்பை ரத்து செய்ய ஒப்புக் கொண்டனர். அதை தொடர்ந்து தொழிலாளர் நல ஆணையர் முன்னிலையில் 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

1979 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 30 ஆம் நாள் பல கோரிக்கைகள் அடங்கிய பட்டியல் குறித்து மீண்டும் தொழிலாளர்கள் நிர்வாகத்தினருக்கு எதிராகத் தொழிற் தகராறு செய்தனர். தங்கள் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படாதது குறித்து தொழிலாளர்கள் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 9 ஆம் நாளிலிருந்து உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தத்தை மேற்கொண்டனர். தொழிலாளர் நல ஆணையாளர், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் மற்றும் முதலமைச்சர் ஆகியோர்கள் முன்னிலையில் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளின் விளைவாகவும், அவர்கள் கூறிய ஆலோசனைகளின் பேரிலும் 1979 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 3 ஆம் நாளன்று

1980 ஜூலை 15]

இருதரப்பினரிடையேயும் ஓர் இணக்கம் ஏற்பட்டது. அதன்படி 1979 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 6 ஆம் நாளன்று நிறுவனத்தின் எல்லா பிரிவுகளும் உற்பத்தியைத் தொடங்கின. இது 1979 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 12 ஆம் நாளன்று 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் ஓர் உடன்பாடாக மாறியது.

(iv) இந்துஸ்தான் டெலிபிரிண்டர்ஸ் நிறுவனம், சென்னை-32.

இந்துஸ்தான் டெலிபிரிண்டர்ஸ் நிறுவனத்தில் சுமார் 1,900 பணியாளர்கள் பணிபுரிகின்றனர். அவர்கள் கொடுத்த பல கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றும்படி கோரி நிர்வாகத்திற்கு எதிராக 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு 12 ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தத்தைத் தொடங்கினர். சென்னையிலுள்ள தொழிலாளர் நலத்துணை ஆணையாளருடனும் (1) தொழிலாளர் நல இணை ஆணையாளருடனும் பல்வேறு நாட்களில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்தன. அப்பேச்சு வார்த்தைகளால் பலன் கிடைத்ததன் காரணமாகப் பணியாளர்கள் 30—5—1979 அன்று வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டனர். இறுதியில் சென்னையிலுள்ள தொழிலாளர் நலத் தனித்துணை ஆணையாளர் இத்தகராறு குறித்து விவாதித்தார். பின்னர் 1979 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 8 ஆம் நாளன்று ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

(v) என்பீல்டு இந்தியா லிமிடெட், அணைக்கரைப்பட்டி, சிங்கம்புணரி.

இந்நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் 1978-79 ஆம் ஆண்டிற்கான ஊதியக் கொடை வழங்கல் மற்றும் பல கோரிக்கைகள் குறித்தும், 1979 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 28 ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். சென்னை தொழிலாளர் நல இணை ஆணையாளர் முன்னிலையில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றதன் பயனாய், 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 22 ஆம் நாளன்று ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. வேலை நிறுத்தம் கைவிடப்பட்டதோடு 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 27 ஆம் நாள் அன்று தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு திரும்பினர்.

[1980 ஜூலை 15]

(vi) இந்தியா சிமிண்ட்ஸ் லிமிடெட் (பவுண்டரி டிவிஷன்), சென்னை-89.

தொழில் நடுவர் மன்றத்தின் தீர்ப்பை அமுல்படுத்தாதிருந்தது குறித்து இந் நிறுவனத்தினருக்கும் இந் நிறுவனத்தைச் சார்ந்த இந்தியா சிமிண்ட்ஸ் லிமிடெட் (பவுண்டரி டிவிஷன்) தொழிலாளர் சங்கத் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே தொழிற் தகராறு எழுந்தது. அடுத்து 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 23 ஆம் நாளிலிருந்து இந்நிறுவனம் கதவடைப்பு செய்தது. பேச்சு வார்த்தைகள் ஏற்பட்டதின் பயனாய், 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 14 ஆம் நாளன்று துணை தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் II முன்பு ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இதன் பயனாய் நிருவாகம் கதவடைப்பை நீக்கியது. 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 17 ஆம் நாளன்று தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு திரும்பினர்.

(vii) டன்லப் இந்தியா லிமிடெட்.

டன்லப் பேக்டரி தொழிற் சங்கத்தைச் சார்ந்த சுமார் 2,863 தொழிலாளர்கள், அந்நிறுவனம் தொழிலாளர்களுக்கு அடையாள அட்டைகளை அறிமுகப்படுத்துதல் குறித்து எழுந்த தகராறு ஒன்றின் விளைவாக 1979 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 24 ஆம் நாளில் இருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அந்நிறுவனம் 1979 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 25 ஆம் நாளன்று கதவடைப்பு செய்ததாக அறிவித்தது. தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளர் II சென்னை முன்னிலையில் நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தையின் விளைவாக 1979 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 17 ஆம் நாளன்று 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இதன் பயனாகத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டனர். 1979 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 18 ஆம் நாளன்று கதவடைப்பு நீக்கப்பட்டது. 9. போர்ட் டிரஸ்ட், சென்னை.

சென்னை துறைமுக தொழிலாளர்கள் சங்கம் இயந்திரக் கலப்பை இழுவை உரிமையாளர்கள் சங்கத்தினர் (சென்னை) இளையிடம் ஊதிய உயர்வு கோரினர். தொழிலாளர் நல ஆணை

1980 ஜூலை 15]

யாளர், தொடர்ச்சியாக அவர்களுடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினார். இருதரப்பினருக்கிடையிலேயும் நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தை தோல்வியுறவே, 1978 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 28 ஆம் நாளிலிருந்து ஓட்டுநர்களும், துப்புரவாளர்களும், இயந்திரக் கலப்பை இழவை உரிமையாளர்கள் சங்கத்தினால் துறைமுகத்தின் பணியில் அமர்த்தப்பட்ட இதர பணியாளர்களும் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழிற்சாலைகளுக்கு ஏற்படும் இடர்ப்பாட்டைக் கருதி தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் போராட்டத்தைக் கைவிடும்படி அச்சங்கத்தினருக்கு அறிவுரை கூறியதோடு, போராட்ட காலத்திற்கு முன்பிருந்த நிலையில் உள்ளவாறு தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தும்படியும் நிர்வாகத்தினரிடம் கேட்டுக் கொண்டார். மேலும் அவர்கள் கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் பேச்சு வார்த்தைகள் தொடரும் எனவும் அறிவித்தார். தொழிலாளர் நல ஆணையாளரின் வேண்டு கோளுக்கிணங்க தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டனர். 1979 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 3ஆம் நாள் அன்று நிலைமை சீரடைந்து தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர். இந்த வேலை நிறுத்தத்தால் சுமார் 200 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர்.

10. தமிழ்நாடு தேயிலைத் தோட்டக் கழகம், குன்னூர்.

இந்நிறுவனத்தைச் சார்ந்த சுமார் 3,500 தொழிலாளர்கள் ஊதிய உயர்வு, 1977-78 ஆம் ஆண்டிற்கான ஊதியக் கொடை, மற்றும் ஊக்கத் தொகை அளித்தல் ஆகிய பல கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றக் கோரினர். இதன் விளைவாக, 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு 27 ஆம் நாளிலிருந்து அக்கழகத்தின் மூன்று பிரிவுகளில் கதவடைப்பு செய்தது. தொழிலாளர் நல தனி துணை ஆணையாளர் இருதரப்பினரையும் அழைத்து பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தியதன் பயனாக 1979 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 6 ஆம் நாளன்று, 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அதன் அடிப்படையில் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 1 ஆம் நாளிலிருந்து இதர சலுகைகளுடன் தொழிலாளர்கள் தங்கள் ஊதியத்தில் நாளொன்றுக்கு 60 பைசா கூடுதலாக பெறுவர்.

[1980 ஜூலை 15]

11. இராயபுரம் சரக்குக் கொட்டகை, சென்னை

இச்சரக்குக் கொட்டகையில் சரக்குகளை காலி செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்கள், வியாபாரி ஒருவர், தொழிலாளர் ஒருவரை தாக்கியதைக் கண்டித்து, 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 26 ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். அதன்பிறகு, பலதரப்பட்ட பிரிவுகளில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியத்தை மாற்றியமைக்கும் கோரிக்கை ஒன்றை தென்னிந்திய ரெயில்வே பாரந்தாக்கும் பாரம் இறக்கும் மஸ்தூர் சங்கம் அனுப்பியது. 1979 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 1ஆம் நாளன்று ஏற்பட்ட பேச்சு வார்த்தையின் பயனாய் தொழிலாளர்கள் ஊதிய கோரிக்கையை தனியாக விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள ஒப்புக்கொண்டு வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டனர். தங்கள் ஊதிய கோரிக்கைக்கு விரைவில் தீர்வு காணும்படி வலியுறுத்தி தொழிலாளர்கள் 1979 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 18 ஆம் நாளன்று மீண்டும் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். தொழிலாளர் நலத்துணை ஆணையாளர்-I, சென்னை முன்னிலையில் ஏற்பட்ட பேச்சு வார்த்தையின் விளைவாக ஊதிய கோரிக்கைக்குத் தீர்வு காணப்பட்டது. தொழிலாளர்கள் 1979 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 21 ஆம் நாளிலிருந்து வேலைக்குத் திரும்பினர்.

12. சென்னை பெருநகர் குடிநீர் வழங்கல் கழிவுநீர் அகற்று வாரியம்.

இவ்வாரியத்தில் கழிவுநீர் அகற்றல் மற்றும் நீரேற்று நிலையப் பிரிவுகளில் வேலைபார்க்கும் தொழிலாளர்கள், தொழிலாளர்களை வேலையில் நிரந்தரமாக்குதல் போன்ற பல கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 19 ஆம் நாள் முதல் தொடர் உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டனர். நீண்ட பேச்சு வார்த்தைகளுக்குப் பிறகு தொழிலாளர் நல உதவி ஆணையாளர் (தலைமையிடம்) மற்றும் தொழிலாளர் நல ஆணையாளர், முன்னிலையில் 1979 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 25 ஆம் நாளன்று ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. 1979 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 26 ஆம் நாள் அன்று உண்ணாவிரதம் கைவிடப்பட்டது. அந்த உடன்பாடு 1975 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31 ஆம் நாள் அன்றுள்ள வாறு இவ்வாரியத்தின் பதிவேட்டிலுள்ள அத்தனை தொழிலாளர்களையும் வேலையில் நிரந்தரமாக்க வகை செய்கிறது. இதன்படி 190 தொழிலாளர்கள் பயனடைகிறார்கள்.

1980 ஜூலை 15]

13. டெக்கான் சர்க்கரை மற்றும் அப்காரி கம்பெனி லிமிடெட்.
புகலூர் (ஈ.ஐ.டி. பாரி குருப்).

டெக்கான் சர்க்கரை மற்றும் அப்காரி கம்பெனி லிமிடெட், புகலூர் தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்தினருக்குமிடையே 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டம் 12 (3) பிரிவின் கீழ் 1975 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 18, 19 ஆம் நாட்களில் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கைகள் 1978 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30 ஆம் நாளில் முடிவடைந்தன. இச்சர்க்கரை ஆலையில் உள்ள சங்கங்கள், கூட்டு நடவடிக்கை குழு ஒன்றை அமைத்து, ஊதியத்தை திருத்தியமைத்தல் மற்றும் அகவிலைப்படி வழங்குதல் ஆகிய பல கோரிக்கைகள் அடங்கிய பட்டியலுடன் வேலை நிறுத்த அறிவிப்பு ஒன்றைக் கொடுத்தனர். 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 5 ஆம் நாள் அன்று, தொழிலாளர் நல இணை ஆணையாளர் (சென்னை) முன்னிலையில் 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

மூடப்பட்ட பிரிவுகளை திறத்தல், சவுத் இந்தியா கிளாஸ் மற்றும்
இனாமல் ஒர்க்ஸ் லிமிடெட், சேலம்.

இந்நிறுவனம் 487 தொழிலாளர்களையும், 14 பணியாளர்களையும் வேலைக்கமர்த்தியுள்ள ஒரு பொது நிறுவனமாகும்.

இயந்திரங்களில் அதிக மூலதனம் முடங்கியதாலும் 1972 ஆம் ஆண்டு ஆலையிலுள்ள உலை எண்ணெய் விலை திடீரென உயர்ந்ததாலும் அந்நிறுவனம் போதிய மூலதனத்தைச் சேர்க்க முடியாமல் ஆனதினால் ஓரளவு தானியங்கும் இயந்திரங்களுக்குரிய தேவையான நல்ல ரக கச்சாப் பொருட்களை பெறமுடியாமல் போயிற்று. இதன் விளைவாக உற்பத்தியின் தரம் குறைந்து உற்பத்தித் திறனும் குறைந்தது. உற்பத்தியான பொருட்கள் விற்பனையாகாமல் இருந்தன. நிறுவனத்தின் பொருளாதார நிலை மோசமடைந்ததால், பணிநிலைமையும் சீர்கெட்டது. எனவே 1976 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 10 ஆம் நாளிலிருந்து தொழிலாளர்கள் தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்யப் பட்டனர்.

[1980 ஜூலை 15]

தமிழ்நாடு அரசு, 1969 ஆம் ஆண்டு நிவாரண நிறுவனங்கள் தனிவிதித் துறைகள் சட்டத்தின் கீழ் (தமிழ்நாடு சட்டம் 21/1969) இத்தொழிற்சாலையை நிவாரண நிறுவனமாக அறிவித்தது.

1. தென் இந்தியா கண்ணாடி, இனாமல் வேலை பணியாளர் சங்கம்.

2. தென் இந்தியா கண்ணாடி, இனாமல் வேலை தேசிய பணியாளர்கள் சங்கம்.

3. சேலம் மாவட்ட கண்ணாடி தொழிற்சாலை தொழிலாளர் சங்கம் (சேலம்).

ஆகியவைகள் அரசுக்கு விடுத்த வேண்டுகோளின் பேரில் முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து, 330 நிரந்தர தொழிலாளர்களுக்கு தலா ரூ. 100 வீதம் வழங்கிட அரசு ஆணை பிறப்பித்தது. 1977 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 1 ஆம் நாள் அத்தொகை தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

சென்னை, தமிழ்நாடு தொழில் கடன் வழங்கு கழகம் நிர்வாக இயக்குநர் மற்றும் தலைவர், இந்தியன் வங்கி ஆகியோருடன் அரசு கலந்தாலோசித்ததின் பேரில் நிர்வாக இயக்குநர், டாசில் (TACEL) மற்றும் கண்ணாடி நுணுக்க வல்லுநர் ஆகியோரிடமிருந்து தொழில்நுட்ப சாத்தியக்கூறு அறிக்கையைப் பெற்ற பிறகு அத்தொழிலகத்தை திறப்பதற்கு அரசு வழிவகைகளைக் கண்டறிந்தது. அதன்பிறகு 1977 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 12 ஆம் நாள் அன்று மேலாளர், இந்தியன் வங்கியுடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றன. அதன் அடிப்படையில் 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ், 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 26 ஆம் நாள் ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. 1979 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 24 ஆம் நாள் அன்று அத்தொழிற்சாலை செயல்படத் தொடங்கியது.

1980 ஜூலை 15]

முதல் அமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து நிதி உதவியளித்தல்:

தொழில் தகராறுகளுக்கு தீர்வு காணப்பட்டதோடு மட்டுமல்லாமல், தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டதின் விளைவாக தொழிலாளர் அடையும் துயரைப் போக்க அரசு கீழ்க்காணும் நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு நிதியுதவி அளித்திருக்கிறது:—

1. குரோம் தோல் தொழிற்சாலை, குரோம்பேட்டை, சென்னை:

இந்நிறுவனம் சுமார் 17 மாத காலமாக செயல்படவில்லை. இந்த நிறுவனத்தின் பொறுப்பை அரசு ஏற்கக் கோரியும் வேலையிழந்த தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக் கோரியும் ஏராளமான மனுக்கள் அரசுக்கு வந்தன. தொழிற்சாலை மூடப்பட்டதின் விளைவாக வேலையிழந்த தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்படும் என முதலமைச்சர் சட்டமன்றத்தில் உறுதியளித்தார். அதன் அடிப்படையில் 390 தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 78,000 முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து அரசு வழங்கியது. அத்தொகை, தொழிலாளர் ஒவ்வொருவருக்கும் தலா ரூ. 200 வீதம் வழங்கப்பட்டது.

2. பைலட் பேனா கம்பெனி, சென்னை:

சுமார் 218 தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தியுள்ள இந்நிறுவனத்தில் 1978 ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் முதல் வேலை நடைபெறவில்லை. மேலும், இந்நிறுவனத்தின் பொறுப்பை அரசு ஏற்கக் கோரி ஏராளமான மனுக்கள் அரசுக்கு வந்தன. இந்த நிறுவனத்தை மூடிவிடும்படி சென்னை உயர் நீதி மன்றம் ஆணை பிறப்பித்ததால், தொழிலாளர்கள் தொடர்ந்து வேலை இழந்தனர். தொழிலாளர்களின் வேண்டு கோளின் பேரில், அரசு வேலையிழந்த ஒவ்வொரு தொழிலாளருக்கும் தலா ரூ. 200 முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து வழங்க உத்தரவிட்டது. இவ்வகையில் மொத்தம் வழங்கப்பட்ட நிவாரண நிதி ரூ. 43,600 ஆகும். இத்தொகை 218 தொழிலாளர்களுக்கு, 1980 ஆம் ஆண்டு சனவரி 14 பொங்கல் திருநாள் அன்று வழங்கப்பட்டது.

[1980 ஜூலை 15]

நடுவர் தீர்ப்பு:

1979 ஆம் ஆண்டில் 10 வழக்குகள் தனிப்பட்ட முறையில் நடுவர் தீர்ப்புக்கு அனுப்பப்பட்டன.

நீதிமன்றத் தீர்ப்பு.

1978-79 ஆம் ஆண்டுகளில் சென்னை தொழில் நடுவர் மன்றம் தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள் ஆகியவற்றிற்கு அனுப்பப் பட்ட வழக்குகள், அவை அளித்த தீர்ப்புகளின் எண்ணிக்கை ஆகிய விவரங்கள் பின்வருமாறு:—

தீர்ப்புக்காக அனுப் தீர்ப்பளிக்கப் பட்ட தகராறு பட்ட வழக்கு களின் எண்ணிக்கை. களின் எண்ணிக்கை.

	1978.	1979.	1978.	1979.
தொழில் நடுவர் மன்றம், சென்னை.	80	52	77	85
தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள்.	642	667	945	494

மேற்சொன்ன வழக்குகள் தவிர, தொழிலாளர் நீதி மன்றங் கள் 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33-சி(2) பிரிவின்கீழ் தொழிலாளர்கள் தாக்கல் செய்த 1,096 மனுக்களை விசாரணை செய்து தீர்ப்பு கூறியுள்ளன.

வசூல்.

1979 ஆம் ஆண்டில் 56 தகராறுகளில், 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33-சி(1) ஆம் பிரிவின்கீழ் தொழிலாளர்களுக்குச் சேரவேண்டிய பாக்கி ரூ. 1,65,469.58 வசூல் செய்யுமாறு அரசு ஆணையிட்டது.

1980 ஜூலை 15]

தொழிற்சங்கங்கள்.

1979 ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் 1 ஆம் நாளன்றுள்ள நிலவரப்படி 2,764 பதிவு பெற்ற தொழிற்சங்கங்கள் இருந்தன. நடப்பு ஆண்டில் 535 தொழிற்சங்கங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 269 தொழிற்சங்கங்களின் பதிவு ரத்து செய்யப்பட்டது. இரண்டு சங்கங்களின் பதிவு ரத்து நீக்கிவிடப்பட்டது. ஒரு சங்கம் கலைக்கப்பட்டது. 1979 ஆம் ஆண்டு இறுதி நிலவரப்படி பதிவு செய்யப்பட்ட தொழிற்சங்கங்களின் எண்ணிக்கை 3,031.

தொழிற்சாலையில் ஒழுங்குமுறை விதிகள்.

தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகள் மேற்கொண்ட முயற்சியின் பயனாக 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31 ஆம் நாள் நிலவரப்படி 3,034 தொழிற்சங்கங்கள், 326 நிர்வாகங்கள், 24 உள்ளாட்சி மன்றங்கள் ஆகியவை எழுத்து மூலமாக ஒழுங்குமுறை விதிகளை ஒப்புக்கொண்டு கையெழுத்திட்டுள்ளன.

1965 ஆம் ஆண்டு ஊதியக் கொடை வழங்கல் சட்டம்.

1978-79 கணக்காண்டுக்குரிய வருமானத்தில் 8.33 சதவீதம் என்ற குறைந்த அளவு ஊதியக் கொடை வழங்குவதற்கு வகை செய்து இந்திய அரசால் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஒரு அவசரச் சட்டம் ஒன்றின் மூலம் 1965 ஆம் ஆண்டு ஊதியக் கொடை வழங்கல் சட்டம் திருத்தப்பட்டுள்ளது.

சிறு நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கும்பொருந்தும் வண்ணம் இச்சட்டத்தை நீட்டித்தல்.

1977 ஆம் ஆண்டில் எந்த ஒரு நாளிலும் 20 தொழிலாளர்களுக்குக் குறைவாகவும் ஆனால் 10 தொழிலாளர்களுக்குக் குறையாமலும் வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ள அல்லது அமர்த்தியிருந்த பின்வரும் வகுப்புக்களைச் சேர்ந்த நிறுவனங்களுக்கு, 1965 ஆம் ஆண்டு ஊதியக் கொடை வழங்கல் சட்டத்தின் விதித்துறைகள் ஏற்கனவே பொருந்தச் செய்யப்பட்டுள்ளன:—

(1) 1948 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் (மத்திய சட்டம் 63/1948) 2 ஆம் பிரிவு (ii) பகுதியைச் சேர்ந்த (i) உட்பகுதியின் பொருள் எக்ஸ்சத்திற்குள்ரும் தொழிற்சாலைகள்.

[1980 ஜூலை 15]

(2) தமிழ்நாடு 1947 ஆம் ஆண்டு கடைகள்— நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 36/1947) 2 ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த (6) உட்பிரிவின் பொருள் விளக்கத்திற்குள் வரும் நிறுவனங்கள்.

(3) 1961 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின் (மத்திய சட்டம் 27/1961) 2 ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த (உ) பகுதியின் பொருள் விளக்கத்திற்குள் வரும் மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள்; மற்றும்

(4) மலைத் தோட்டங்கள், அதாவது, தேயிலை, காப்பி, ரப்பர், சின்கோனா அல்லது ஏலக்காய் ஆகியவற்றைப் பயிரிடுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் அல்லது பயன்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ள ஒரு நிலம்.

தொழிலாளர் நலன்—வேலை வரம்புபுத் துறையின் 1980 ஆம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 24 ஆம் நாளிட்ட 133 ஆம் எண்ணுள்ள அரசாணையின் மூலம் அரசு 1978 ஆம் கணக்கு ஆண்டில் எந்த ஒரு நாளிலும் 20 தொழிலாளர்களுக்குக் குறைவாகவும், ஆனால் 10 தொழிலாளர்களுக்குக் குறையாமலும் வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ள அல்லது அமர்த்தியிருந்த பின்வரும் வகுப்புகளைச் சேர்ந்த நிறுவனங்களுக்கு, 1965 ஆம் ஆண்டு ஊதியக் கொடை வழங்கல் சட்டத்தின் விதித் துறைகள் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளன:—

(1) 1966 ஆம் ஆண்டு பீடி சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (பணி நிலைமைகள்) சட்டத்தின் (மத்திய சட்டம் 32/1966) 2 ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த (h) பகுதியின் பொருள் விளக்கத்திற்குள் வரும் நிறுவனங்கள்.

(2) தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு உணவகங்கள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1958) 2 ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த (1) பகுதியின் பொருள் விளக்கத்திற்கு வரும் உணவகங்கள்.

(3) 1955 ஆம் ஆண்டு உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் (பணி நிலைமைகள்) பல்வேறு விதித்துறைகள் சட்டத்தின் (மத்திய சட்டம் 65/1955) 2 ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த (k) பகுதியின் பொருள் விளக்கத்திற்குள் வரும் பத்திரிகை நிறுவனங்கள்.

1980 ஜூலை 15]

1965 ஆம் ஆண்டு ஊதிய கொடை வழங்கல் சட்டத்தின்கீழ் விதிவிலக்கு வேண்டி, 1979 ஆம் ஆண்டில் நிருவாகங்களிடமிருந்து நான்கு விண்ணப்பங்கள் வரப்பெற்றன. இதில் மூன்று விண்ணப்பங்கள் அரசால் நிராகரிக்கப்பட்டன. ஒரு விண்ணப்பத்தில் நிருவாகம் பின்னர் ஊதியக் கொடை வழங்கியது.

1979 ஆம் ஆண்டில் ஒரு நிறுவனத்திற்கு எதிராக வழக்கு தொடரப்பட்டு, அந்த நிறுவனத்திடமிருந்து அபராதத் தொகையாக ரூ. 50 பெறப்பட்டது.

முத்தரப்பு ஆலோசனைக் குழுக்கள் :

பல்வேறு தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களின்கீழ் உள்ள சட்ட விதித்துறைகளைச் செயல்படுத்துவதுடன், தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்களின் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் ஆகியோரின் ஆலோசனைகளையும் ஒத்துழைப்பையும் அரசு பெருமளவு பெற்றுள்ளது. ஆகவே, அவர்கள், இதற்காக, பல்வேறு தொழிலாளர்கள் நலச் சட்டங்கள் செயற்படுத்தப்படுவதைக் கண்காணிப்பதற்கும், அவற்றைச் சிறந்த முறையில் செயல்படுத்தும் பொருட்டு அவ்வப்போது ஆலோசனைகளை நல்குவதற்கும் பல குழுக்களை அமைத்தனர். இக்குழுக்கள் இரு பெரும் பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன :—

1. சட்ட அடிப்படையில் அமைந்த குழுக்கள் (Statutory Bodies).

2. மற்ற குழுக்கள் (Non-Statutory Bodies).

சட்ட அடிப்படையில் அமைந்த குழுக்கள்.

(1) குறைந்த அளவு ஊதிய (மாநில) ஆலோசனைக் குழு:

அரசு நியமித்த குழுக்களின் பணியை ஒருங்கிணைப்பதற்கும், குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை வரையறுப்பதில் திருத்துவதில் ஆலோசனை அளிப்பதற்கும், 1948 ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் 7ஆம் பிரிவின்படி இக்குழு அமைக்கப்பட்டது. இக்குழு, தொழிலாளர் நல ஆணையாளரின் தலைமையின்கீழ், ஆறு தொழிலதிபர்களின்

[1980 ஜூலை 15]

பிரதிநிதிகளையும், ஆறு தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளையும், மூன்று அரசு அதிகாரிகளையும் உறுப்பினர்களாய்ப் பெற்றுச் செயலாற்றுகிறது. இக்குழு இவ்வாண்டு மும்முறை கூடியது ; மலைத்தோட்டங்கள், புகையிலை (பீடி தயாரிப்பு உட்பட) தொழில் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டுள்ள பணியாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களைத் திருத்துவது குறித்து இக்குழு பரிசீலனை செய்தது.

(2) மலைத் தோட்டத்தொழிலாளர் (வீட்டு வசதி), ஆலோசனைக் குழு :

இக்குழு, 1955ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தைச் சேர்ந்த 53, 54 ஆம் விதிகளின்கீழ் அரசால் அமைக்கப்பட்டது. இக்குழுவில் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர், தொழிலதிபர்கள் பிரதிநிதிகள் நால்வரும், அரசு அதிகாரிகள் நால்வரும் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். சென்னை தொழிலாளர் நலன்-வேலைவாய்ப்புத் துறையின் அரசுச் செயலாளர் இக்குழுவின் தலைவராவர். வீட்டுவசதிக் குறித்து விவாதிப்பதும், வீட்டுவசதி தொடர்பான மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நலச் சட்டத்தின் விதித்துறைகளை முறையாகச் செயல்படுத்துவதற்கு வழிவகைகளைக் கூறுவதும் இக்குழுவின் முக்கிய பணியாகும். இக்குழு 1979ஆம் ஆண்டு சூன் திங்கள் 6ஆம் நாள் அன்று உதகமண்டத்திலும், 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 14ஆம் நாளன்று ஏற்காட்டிலும் கூடியது. இக்கூட்டங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டுவசதி செய்து கொடுத்தல், பழங்குடி மலைசாதி வகுப்பைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு ஆண்டு தோறும் ஒரு தொகையை வழங்குதல், தொழிலாளர் குடியிருப்புகளுக்கு மின்சார வசதி அளித்தல், பயிற்சிபெற்ற தொழிலாளர்களுக்குச் சிறந்த குடியிருப்புகளை வழங்க வகை செய்தல், ஆதிவாசி குடியிருப்புகளைச் சீராக வைத்திருக்க ஒரு மொத்தத் தொகையை வழங்குதல், தொழிலாளர்கள் குடியிருப்புகளைப் பழுது பார்த்தல், தொழிலாளர்களின் குடியிருப்புகளில் கண்ணாடிச் சன்னல்கள் அமைத்தல் ஆகியவை குறித்து பரிசீலிக்கப்பட்டது.

1980 ஜூலை 15]

3. மாநில ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு :

1970ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் (முறைப் படுத்துதல் நீக்குதல்) சட்டத்தின் 4ஆம் பிரிவின்கீழ் இச்சட்டத்தை நிருவகிப்பது குறித்து அரசுக்கு ஆலோசனை அளிப்பதற்காக, தொழிலாளர் நலன்-வேலைவாய்ப்புத் துறையின் அரசுச் செயலாளர் தலைமையின்கீழ் இக்குழு அமைக்கப்பட்டது.

இக்குழுவில் நான்கு தொழிலதிபர்களின் பிரதிநிதிகளும், நான்கு தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளும், இரண்டு அரசு அதிகாரிகளும் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். இக்குழு துணி, சிமெண்ட், காகிதத் தொழில்கள் குறித்து அமைக்கப்பட்ட துணைக் குழுக்களின் அறிக்கைகளுடன் விவாதித்து முடிவு செய்வதற்காக அறிக்கையாண்டில் 1979ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 13ஆம் நாளன்று கூடியது.

4. 1976ஆம் ஆண்டு சம ஊதியச் சட்ட ஆலோசனைக் குழு:

1976ஆம் ஆண்டு சம ஊதியச் சட்டத்தை சேர்ந்த 6(1) பிரிவின் விதித்துறைகளையொட்டி அரசு, இச்சட்டத்தின்கீழ் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அத்தகைய நிறுவனங்களில் அல்லது பணிமனைகளில் எந்த அளவிற்குப் பெண்கள் வேலையில் அமர்த்தப்படலாம் என்பது குறித்து ஆலோசனை நல்வதற்காக, அரசு, மாநில அளவிலான ஆலோசனைக் குழு ஒன்றை அமைத்துள்ளது. குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பல்வேறு தொழிற்சாலைகளின் தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்கள், ஆகியோரின் பிரதிநிதிகளும், பெண் பிரதிநிதிகளும், அரசு அதிகாரிகளும் உட்பட இக்குழுவில் 19 பேர் உள்ளனர். தொழிலாளர் நல இணை ஆணையாளர் இக்குழுவின் தலைவராகவும், தொழிலாளர் நல துணை ஆய்வாளர் (ஆய்வுகள்) செயலாளராகவும் உள்ளனர். இக்குழு 1979ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 5ஆம் நாளன்று சென்னையில் கூடி பல நிறுவனங்களில் உள்ள வேலைவாய்ப்புகளைப் பற்றி விவாதித்தது.

1980 ஜூலை 15]

மற்ற குழுக்கள்.1. மாநிலத் தொழிலாளர் நல ஆலோசனைக் குழு :

இக்குழு மாநில அளவிலான முதல்நிலை ஆலோசனைக் குழுவாகும். தொழிலாளர் சம்மந்தப்பட்ட கொள்கை குறித்த எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் ஆலோசனை பெறுவதற்கு அக்குழுவிற்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றன. இக்குழுவிற்கு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தலைவராவர். இக்குழுவில் தொழிலதிபர்களின் பிரதிநிதிகள் ஏழுபேரும், தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் ஆறுபேரும், அரசு அதிகாரிகள் ஐவரும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நான்கு பேரும் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் இக்குழுவின் செயலாளராவர். இக்குழு 1979ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 14ஆம் நாள், 1979ஆம் ஆண்டு சூலை திங்கள் 23ஆம் நாள், 1979ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 19ஆம் நாள், கடைசியாக 1980ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 23ஆம் நாள் ஆகிய நாட்களில் கூடி தொழில் உறவுகள் சம்பந்தமான பல்வேறு பொருட்கள் குறித்து விவாதித்தது.

2. மாநில மதிப்பீடு செயல்படுத்தும் குழு:

இக்குழுவில் தொழிலதிபர்களின் பிரதிநிதிகள் ஏழு பேரும் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் ஏழு பேரும் உறுப்பினர்களாய் உள்ளனர். தொழிலாளர் நல இணை ஆணையாளர் இக்குழுவின் தலைவராகவும், தொழிலாளர் நல தனித்துணை ஆணையாளர் இதன் செயலாளராகவும் உள்ளனர். தொழிற்சாலைகளில் ஒழுங்குமுறை விதிகளைச் செயல்படுத்துவது குறித்தும், தொழிற்சங்கங்களை அங்கீகரிப்பது குறித்தும் தீர்மானிப்பதே இக்குழுவின் முக்கிய பணியாகும்.

இக்குழு 1979ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 6ஆம் நாள், 1979ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 29ஆம் நாள் ஆகிய நாட்களில் இருமுறை கூடி தொழிற்சாலைகளில் ஒழுங்குமுறை விதிகளை மீறிய ஐந்து வழக்குகளை விசாரணை செய்ததோடுமட்டுமல்லாமல், ஐந்து தொழிற்சங்கங்களுக்கு அங்கீகாரம் அளிப்பதற்குப் பரிந்துரை செய்தது.

1980 ஜூலை 15]

3. மாநில நடுவர் மன்ற மேம்பாட்டுக் குழு:

பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி ஒருவரின் தலைமையின்கீழ் இக்குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் மத்திய நிறுவனங்களில் தொடர்பு கொண்டுள்ள தொழிலதிபர்களின் பிரதிநிதிகள் ஐந்துபேரும், தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் ஐந்துபேரும், தொழிலதிபர்களையோ தொழிலாளர்களையோ சாராத தனிப்பட்ட உறுப்பினர்கள் இருவரும் உள்ளனர். இக்குழுவிடம் பின்வரும் பணிகள் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன:—

(அ) தொழிலதிபர்களும், தொழிலாளர்களும், மன்றத்திற்கு தாங்களாகவே முன்வந்து நடுவர் இணக்கத்தீர்ப்பின் மூலம் தீர்த்துக் கொண்ட வழக்குகள் தொடர்பாக குறித்த காலத்திற்கு ஒருமுறை ஆய்வு செய்தல்;

(ஆ) பல்வேறு பகுதிகளிலும், தொழிற்சாலைகளிலும் நடுவர்களாகப் பணியாற்றத் தகுந்த நபர்களின் நாளது வரையிலான பெயர்ப் பட்டியல்களைத் தொகுத்து வைத்துவருதல், அவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய கட்டணங்களைக் குறித்தல்;

(இ) நடுவர்கள், வழக்கு சம்பந்தப்பட்ட கட்சிக்காரர்கள், பின்பற்றுவதற்கான கொள்கைகள், விதிமுறைகள், நடைமுறைகள் ஆகியவற்றை வகுத்தல்;

(ஈ) கருத்து வேறுபாடுகள் அல்லது தகராறுகளைத் தீர்த்து வைக்கும் நடுவர் மன்றத் தீர்ப்பினை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு முக்கியமான வழக்குகளில் கட்சிக்காரர்களுக்கு ஆலோசனை நல்குதல், அதன் மூலம் நீதிமன்றங்களில் வழக்குத் தாக்கல் செய்வதை தவிர்த்தல்;

(உ) நடுவர் மன்றத்தின் மூலம் தகராறுகளை விரைவில் முடிப்பதில் கட்சிக்காரர்களுக்கு ஏற்படும் இடர்ப்பாடுகளைக் கருத்தில் கொண்டு, தேவையான வழக்குகளில் நடுவர் மன்ற நடைமுறைகளைத் துரிதப்படுத்துதல் !

1980 ஜூலை 15]

(ஊ) முத்தரப்புக்குழுவின முடிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடுவர் மன்றத்தால் பொதுவாகத் தீர்ப்பளிக்கப்படும் தகராறுகளின் வகைகளை அவ்வப்போது குறிப்பிடுதல் ; குறிப்பாக இக்குழு எந்தெந்த தகராறுகளை நேரடியாகத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்பது குறித்தும் பெருந்த அளவிற்குப் பாதகமான விளைவுகளை அல்லது அதிகச் செலவோடு புதிய உரிமைகளை ஏற்படுத்தக் கூடியவை எவை என்பதையும் தீர்மானிப்பதற்குரிய விதிமுறைகளை வரையறுக்கலாம்;

(எ) தொழிலாளர்களும், தொழிலதிபர்களும் தாங்களாகவே முன்வந்து வழக்குகளை இணக்கமாகத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய மனப்பக்குவத்தை ஏற்படுத்த அரசால் எடுக்கப்படும் சிறப்பு நடவடிக்கைகள் குறித்து அரசுக்கு ஆலோசனை நல்குதல்.

இக்குழுவின உறுப்பினர்கள் மத்திய நிறுவனங்களின் சார்பில் உறுப்பினர்களாய் உள்ள தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோர்களின் கருத்துக்களைக் கேட்டறிந்தபின் நடுவர்களின் பட்டியலை மாற்றி அமைப்பது குறித்து இக்குழு 1979 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 10 ஆம் நாளன்று கூடி முடிவு செய்தது.

4. மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் நல ஆலோசனைக்குழு :

1951 ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் நல சட்டத்தின் விதித்துறைகள் 1955 ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் விதிகள் ஆகியவற்றைச் செயல்படுத்துவது குறித்து அரசுக்கு ஆலோசனை நல்கும் பொருட்டு இக்குழு அமைக்கப்பட்டது. இக்குழு மலைத்தோட்டத் தொழிற்சாலை தொழிலதிபர்களின் பிரதிநிதிகள் ஏழு பேரும், தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் ஏழு பேரும், தொழிலதிபரையோ, தொழிலாளர்களையோ சாராத தனிப்பட்ட நபர் ஒருவரையும் உறுப்பினராகக் கொண்டுள்ளது. தொழிலாளர் நல ஆணையாளர், இக்குழுவின தலைவராவார். கோயம்புத்தூர் தொழிலாளர் நல துணை ஆணையாளர் (மலைத் தோட்டங்கள்) இதன் செயலாளராவார். இக்குழு 1979 ஆம் ஆண்டு சூன் 7 ஆம் நாள் அன்று உதகமண்டலத்திலும், 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர்

1980 ஜூலை 15]

14 ஆம் நாள் ஏற்காட்டிலும் கூடியது. இக்கூட்டங்களில் ஏனைய வற்றுடன் பின்வரும் முக்கியமான பொருட்கள் குறித்து இக்குழு விவாதித்தது:—

(1) வீட்டு வாடகைப்படியை அதிகரித்தல், ஆதிவாசிகளின் குடிசைகளை பராமரித்து வருதல்;

(2) உயர்தர மருந்துவகைகளை அளித்தல்;

(3) தொழிலில் பணியாற்றுவோருக்கு மழை அங்கிகளை அளித்தல்;

(4) மலைத் தோட்டங்களைப் பிரித்தல்.

5. 1961 ஆம் ஆண்டு மோட்டார்ப் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் நடவடிக்கைகளுக்கு ஆலோசனை கூறும் முத்தரப்பு நிலைக்குழு :

1961 ஆம் ஆண்டு மோட்டார்ப் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தையும், அச்சட்டத்தின் கீழ் இயற்றப்பட்ட விதிகளையும் சிறந்த முறையில் செயல்படுத்துவதற்கு ஆலோசனை கூறும் பொருட்டு இக்குழு அரசால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மோட்டார்ப் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் தலைமை ஆய்வாளரான தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளரே (ஆய்வுகள்) இக்குழுவின் தலைவராவர். போக்குவரத்து தொழிலைச் சார்ந்துள்ள தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் ஐவரும், தொழிலதிபர்களின் பிரதிநிதிகள் ஐவரும் இக்குழுவின் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். இக்குழு 1979 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 12 ஆம் நாள், 1979 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 27 ஆம் நாள் ஆகிய நாட்களில் கூடி இச்சட்டத்தை சிறந்த முறையில் செயல்படுத்துவது குறித்தும், மோட்டார் போக்குவரத்து பணியாளர்களுக்கு பயன் அளிக்கும் நல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது குறித்தும் விவாதித்தது.

6. 1966 ஆம் ஆண்டு பீடி சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (பணி நிலைமைகள்) சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் உள்ள பிரச்சினைகளை கவனிக்கும் முத்தரப்புக்குழு:

பீடி தொழில் நிறுவனங்களின் தலைமை ஆய்வாளராகிய தொழிலாளர் நல துறை ஆணையாளரே (ஆய்வுகள்) இக்குழுவின்

[1980 ஜூலை 15]

தலைவராவார். பீடித் தொழில் சார்பாக, தொழிலதிபர்களின் பிரதிநிதிகள் நான்கு பேரும், தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் நான்கு பேரும் இதில் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு 12 ஆம் நாள், 1979 ஆண்டு டிசம்பர் 15 ஆம் நாள் ஆகிய நாட்களில் இக்குழு கூடி இச்சட்டத்தையும் அதன் விதிகளையும், வீட்டில் இத்தொழில் செய்யும் தொழிலாளர்களுக்குச் செயல்படுத்துவது குறித்து விவாதித்தது.

7. தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களுக்கான குழு :

சட்டப் பிரிவுகளில் விதித்துறைகளை ஏற்படுத்துவதன் வாயிலாகத் தொழிலாளர்களுக்கு எல்லா நலன்களும் பாதுகாப்பும் கிடைக்கும்படி வகை செய்வதே அரசின் கொள்கையாகும். இதனை எய்துவதற்கு, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், முன்னணித் தொழிலதிபர்களின் பிரதிநிதிகள், தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் ஆகியோர்களை உறுப்பினராகக் கொண்டு முதன் முறையாக அரசால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழு “தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களுக்கான குழு” எனப்படுகிறது. தொழிலாளர்களின் உரிமைகள், கடமைகள், அவர்களது வாழ்க்கை நிலை ஆகியவற்றைப் பாதிக்கும் தொழிலாளர்கள் நலச் சட்டங்களை ஆய்வு செய்யும் பொறுப்பு இக்குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழு 13 முறை கூடி, கீழ்காணும் தொழிற் சட்டங்கள் குறித்து அதன் கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளது :—

(1) தமிழ்நாடு 1947 ஆம் ஆண்டு கடைகள், நிறுவனங்கள் சட்டத்தை ரத்து செய்வதற்கும் மீண்டும் சட்டம் இயற்று வதற்குமுரிய வரைவுச் சட்ட முன் வடிவு.

(2) தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு உணவகங்கள் சட்டம்.

(3) தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய விழாக்கால விடுமுறை நாட்கள்) சட்டம்.

(4) தமிழ்நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் நலநிதிச் சட்டம்.

1980 ஜூலை 15]

(5) 1936 ஆம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டம்.

(6) 1948 ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டம்.

(7) 1955 ஆம் ஆண்டு ஊதியக் கொடை வழங்கல் சட்டம்.

(8) 1938 ஆம் ஆண்டு சிறுவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தும் சட்டம்.

(9) 1976-ஆம் ஆண்டு சம ஊதிய சட்டம்.

(10) 1961 ஆம் ஆண்டு சம ஊதியச் சட்டம்.

இக்குழு தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு தொழிற் நிறுவனங்கள் (தொழிலாளர்கள் நிலையை உறுதி செய்தல்) சட்ட முன் வடிவு மீதான வரைவுச் சட்ட முன் வடிவையும் 1948 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிச் சட்டத்திற்கு மத்திய அரசு செய்யக் கருதியுள்ள திருத்தங்களையும் பரிசீலனை செய்தது.

சிறந்த தொழில் உறவுக்கான பரிசு வழங்கும் திட்டம் :

சிறந்த தொழில் உறவுகளை வைத்து வரும் நிர்வாகத்தினருக்கும் தொழிற் சங்கங்களுக்கும் சிறப்புப் பரிசுகளை வழங்குவதன் மூலம், நிர்வாகத்தினருக்கும், தொழிலாளர்களுக்குமிடையே சிறந்த தொழில் உறவை ஏற்படுத்தி அதைத் தொடர்ந்து பாதுகாத்து வரவும் ஊக்குவிப்பதற்காக தமிழ்நாடு அரசு 1978 ஆம் ஆண்டில் சிறந்ததொரு நடவடிக்கையை எடுத்தது.

இத்திட்டத்தின் கீழ் 1978 ஆம் பரிசு ஆண்டில் பரிசு பெறுவதற்கு உரியோரைத் தேர்ந்தெடுக்க, உயர்நீதி மன்றத்தின் ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி ஒருவரைத் தலைவராகக் கொண்டு, தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் எழுவர்

[1980 ஜூலை 15]

அடங்கிய தேர்வுக்குழு ஒன்றை அரசு அமைத்தது. பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் தொழிலாளர் நல தனித்துணை ஆணையாளரைத் தலைவராகக் கொண்டு முக்கியகுழு உறுப்பினர்களிலிருந்து தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் இருவரையும், தொழிலதிபர்களின் பிரதிநிதிகள் இருவரையும் கொண்ட துணைக்குழுவால் வகைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 18 ஆம் நாளன்று நடைபெற்ற இக்குழுவின் இரண்டாம் கூட்டத்தில் முடிவு செய்யப்பட்டது. ஒரு நிறுவனமோ அல்லது ஒரு சங்கமோ தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டுகள் பரிசு பெற்றால் அப்பரிசுப் பொருளை அவர்களுக்கே நிலையாக அளிக்கப்பட வேண்டுமென அக்குழுவால் முடிவு செய்யப்பட்டது. 1979 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுத் திங்கள் 16 ஆம் நாள் 18 ஆம் நாள், செப்டம்பர்த் திங்கள் 1 ஆம் நாள், 4 ஆம் நாள் ஆகிய நாட்களில் நடைபெற்ற துணைக்குழுக் கூட்டங்களில் பெற்றுக் கொண்ட மனுக்களைப் பரிசீலனை செய்து, வெற்றிப் பெற்றவர்களைத் தெரிந்தெடுத்தது. 1979 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 14 ஆம் நாளன்று சிறந்த தொழில் உறவுக்கான பரிசுத் திட்டக்குழு கூடியது. 1978 பரிசு ஆண்டிற்கான பரிசு பெற வெற்றி பெற்றவரை ஒரு மனதாகத் தெரிந்தெடுத்தது.

1978 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 10 ஆம் நாள் ராஜாஜி மண்டபத்தில் பரிசு வழங்கும் விழா நடைபெற்றது. அவ்விழாவில் 1978 ஆம் பரிசு ஆண்டிற்குரிய சிறந்த தொழில் உறவுக்கான பரிசுத் திட்டத்தின்கீழ் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன.

II. நிறுவனங்கள் சட்டம்.

1948 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம்.

தொழிற்சாலைகளில் உள்ள தொழிலாளர்களின் உடல் நலத்துக்கும் பாதுகாப்புக்கும் நலனுக்கும் 1948 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம் வகை செய்கிறது. இச்சட்டத்தின் கீழ் வகை செய்யப்பட்டுள்ள நல நடவடிக்கைகளைத் திறம்படவும் கண்டிப்பாகவும் செயல்படுத்துவதற்காகத் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகம் அடிக்கடித் தொழிற்சாலைகளில் ஆய்வு நடத்துகிறது.

[1980 ஜூலை 15]

இதற்காக, இச்சட்டம், விதிகள் ஆகியவற்றின் விதித்துறைகளைக் கண்டிப்பாகச் செயல்படுத்துமாறு நிர்வாகத்தினருக்கு அறிவுரை வழங்கி ஆய்வுகள் மிகவும் கவனமாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. நிர்வாகத்தினர் தொடர்ந்து, தவறும்போது அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடரப்படுகிறது. இந்நடவடிக்கை தண்டனை வழங்கி திருத்துகின்ற நடவடிக்கையாக அமைகிறது.

1979 ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் 8,799 தொழிற்சாலைகள் இருந்தன. ஆனால் 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் இறுதியில் 9,139 தொழிற்சாலைகள் இருந்தன. கூடுதலாக 992 தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. அதே நேரத்தில் 652 தொழிற்சாலைகள் நீக்கப்பட்டுள்ளன.

பதிவேட்டில் காணப்பெறும் தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை.

	1978	1979.
பிரிவு 2 m (1)	8,251	8,598
பிரிவு 2 m (2)	548	541
பணிபுரியும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	5,60,976	5,72,713

1979 டிசம்பர் 31 ஆம் நாள் வரையில் உரிமக் கட்டணமாக ரூபாய் 48,60,246.20 வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வுகள் :

1979 ஆம் ஆண்டில், தொழிற்சாலைகள் உதவி ஆய்வாளர்களாலும் ஆய்வாளர்களாலும் 8,954 தொழிற்சாலைகள் ஒரு முறை ஆய்வு செய்யப்பட்டன. 6,881 தொழிற்சாலைகள் இரு முறை ஆய்வு செய்யப்பட்டன. 222 தொழிற்சாலைகள் மும்முறை ஆய்வு செய்யப்பட்டன. 1979 ஆம் ஆண்டில் 22,93

1980 ஜூலை 15]

ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டன. மேற்சொன்னவற்றோடு, 1,048 ஞாயிறு ஆய்வுகளும், 2,349 சிறப்பு ஆய்வுகளும், 683 திடீர் ஆய்வுகளும், 861 இரவு ஆய்வுகளும், 4,347 சோதனை ஆய்வுகளும் நடத்தப்பட்டன.

வழக்குகள் தொடர்தல் :

இவ்வாண்டில் தொழிற்சாலைகள் சட்ட விதித் துறைகளை மீறியதற்காகத் தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தினர் மீது 24,958 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. இந்த ஆண்டில் 2,491 வழக்குகள் குறித்து முடிவெடுக்கப்பட்டது. 2,05,985 ரூபாய் அதாவது வழக்கு ஒன்றுக்கு சராசரி 82 ரூபாய் என்னும் வீதத்தில் அபராதம் வசூலிக்கப்பட்டது.

விபத்துக்கள் :

1978, 1979 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற விபத்துக்கள் பற்றிய விவரங்கள் பின்வருமாறு :—

		உயிர் இழப்பு ஏற்படாத விபத்துக்கள்.	உயிர் இழப்பு ஏற்பட்ட விபத்துக்கள்.
1978		30,507	39
1979		28,486	57

சிவகாசியிலுள்ள தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையில் நடைபெற்ற தீ விபத்து காரணமாகவும், சென்னை, பேசின் பிரிட்ஜ் மின் நிலையத்தில் ஏற்பட்ட தீ விபத்தில் 18 பேர் இறந்ததன் காரணமாகவும் உயிரிழப்பு ஏற்பட்ட விபத்துக்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது.

தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்த போதிலும் தொழிற்சாலை ஆய்வகத்தின் ஒருங்கிணைந்த முயற்சியால் தொழிற்சாலைகளில் உயிர் இழப்பு இல்லாத விபத்துக்கள் குறைந்துள்ளன.

1980 ஜூலை 15]

இம்மாநிலத்தில் உயிர் இழப்பில்லாத விபத்துக்களில் பெரும் பகுதியாக ஏற்படும் விபத்துக்கள் பெரும் துணி ஆலைகளிலுள்ள நூற்புத்துறையில் மரத் தறிகளைக் கொண்டு நெய்வதால் ஏற்படுகிறது. அத்துணி ஆலைகளின் மரத்தறிகளுக்குப் பதில் பிளாஸ்டிக் தறிகளை பயன்படுத்துமாறு நிர்வாகத்தினரைக் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்களும், தொழிற்சாலை கண்காணிப்பு ஆய்வாளர்களும் திடீர் ஆய்வுகளை தொழிற்சாலைகளில் மேற்கொண்டு, தொழிலதிபர்களிடம் பிளாஸ்டிக் சிட்டங்கள் பயன்படுத்தக் கேட்டுக் கொண்டதினால் துணி ஆலைகளில் விபத்துக்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவு குறைந்திருக்கிறது.

இவ்வாண்டில் அதிகமாக விபத்துக்கள் நடைபெற்ற தொழிற்சாலைகளில் அவ்வதிக விபத்துக்கள் நடைபெற்றதன் காரணங்களை அதிக கவனமான முறையில் ஆராய்வதற்கு தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்களும், தொழிற்சாலை மேற்பார்வை ஆய்வாளர்களும் அத்தொழிற்சாலைகளை பார்வையிட்டனர். அவ்விபத்துக்கள் நிகழாவண்ணம் எடுக்கவேண்டிய தடுப்பு நடவடிக்கைகள் குறித்து கூறப்பட்டு பரிகார நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. தொழிற்சாலை ஆய்வகத்தால் இதுகுறித்து எடுக்கப்பட்ட தீவிர நடவடிக்கையின் பயனாக தொழிற்சாலைகளில் விபத்துக்களின் எண்ணிக்கை குறைந்தன.

21 நாட்களும் அதற்கு அதிகமாகவும் வேலை செய்ய இயலாமல் போன தொழிலாளர்கள் தொடர்பான பெரும் விபத்துக்களை ஆய்வாளர்கள் ஆய்வு செய்து அத்தகைய விபத்துக்கள் மீண்டும் நடைபெறாவண்ணம் தடுப்பதற்கு வேண்டிய பரிகார நடவடிக்கை குறித்து நிர்வாகத்தினருக்குக் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

1948 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் விதித்துறைகளுக்கு முரண்பாடாக செயல் பட்டதனால் தொழிற்சாலைகளில் உயிர் இழப்புகள் அல்லது பெரும் உடல் ஊறுகள் ஏற்பட்டதின் காரணமாக அத்தகைய தொழிற்சாலை அதிபர்கள் மீது வழக்குகள் தொடரப்பட்டன.

[1980 ஜூலை 15]

எல்லாப் பெரும் தொழிற்சாலைகளிலும், 50 தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாக வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ள தொழிற்சாலைகளிலும், ஆண்டொன்றில் பத்து விபத்துக்களுக்கும் அதற்கதிகமாகவும் விபத்துக்கள் நடைபெறும் தொழிற்சாலைகளிலும், “பாதுகாப்புக் குழுக்களை” அமைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர். 279 தொழிற்சாலைகளில் இத்தகைய பாதுகாப்புக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு, அவை திறம்படச் செயல்பட்டு வருகின்றன.

**சிரமவீர் பரிசுகளும் (SHRAM-VIR AWARDS) மாநிலப்
பாதுகாப்புப் பரிசுகளும்.**

விபத்துக்களைத் தடுக்கவும் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும் தொழிற்சாலைகளையும் அதன் தொழிலாளர்களையும் ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்தில் விபத்துக்கள் இல்லாத தொழிற்சாலைகளுக்குத் தனி பரிசுகள் கொடுக்க அரசு தீர்மானித்தது.

1977 ஆம் சாதனை ஆண்டிற்கான பரிசுகளை சென்னை ராஜாஜி மண்டபத்தில் 1979 ஆம் ஆண்டு சனவரி 19 ஆம் நாளன்று நடைபெற்ற விழாவில் வழங்கப்பட்டன.

1977 ஆம் சாதனை ஆண்டில் மாநிலப் பாதுகாப்புப் பரிசுகள் பெறுவதற்குரிய 692 விண்ணப்பங்களும், சிரமவீர் பரிசுகள் பெறுவதற்குரிய 69 விண்ணப்பங்களும் பெறப்பட்டன.

1978 ஆம் சாதனை ஆண்டில் மாநிலப் பாதுகாப்புப் பரிசுகளைப் பெற 785 விண்ணப்பங்களும், சிரமவீர் பரிசுகளைப் பெற 70 விண்ணப்பங்களும் பெறப்பட்டன.

1978 ஆம் ஆண்டிற்குரிய மாநிலப் பாதுகாப்புப் பரிசுகளையும் சிரமவீர் பரிசுகளையும் பெறத் தகுதியுள்ளவர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர். 1980 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 10 ஆம் நாள் ராஜாஜி மண்டபத்தில் நடைபெற்ற விழாவில் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன.

1979 ஆம் ஆண்டிற்குரிய மாநிலப் பாதுகாப்புப் பரிசுகள், சிரமவீர் பரிசுகள் ஆகியவை பெறுவதற்கான விண்ணப்பங்கள் பரிசுத் திட்டத்தில் போட்டியிடுவதற்காகத் தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு வருகின்றன.

1980 ஜூலை 15]

பாதுகாப்புப் பாடமுறைகள்:

1979-ல் தொழிற்சாலைப் பாதுகாப்பு குறித்து 19 பாட வகுப்புகள் தொழிலாளர்களுக்கும், மேற்பார்வையாளர்களுக்கும் நடத்தப்பட்டுள்ளன. இப்பாட வகுப்பில் 590 பேர் பயனடைந்துள்ளனர்.

திரைப்படங்கள்:

திரைப்படங்களின் வரையிலாகவும், பொருட்காட்சியின் வரையிலாகவும், தொழிலாளர்களின் ஆரோக்கியத்திற்கும் பாதுகாப்பிற்கும் தகுந்த பிரச்சாரங்களை நடத்த இத்துறையும், ஏனைய முகவரமைப்புகளும் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியைக் குறிப்பிடலாம்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் பாதுகாப்பும், ஆரோக்கியமும் குறித்த திரைப்படச் சுருள்கள் இத்துறையால் வாங்கப்படுகிறது. தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தில் தற்போது இது குறித்து 29 திரைப்படச் சுருள்கள் இருக்கின்றன. அவை பாதுகாப்பு வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டபோது திரையிடப்பட்டன. தொழிற்சாலைகளுக்கு, தொழிலாளர்களின் நலனைக் கருதி அவற்றைத் திரையிடுவதற்கு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது.

உற்பத்தித் திறன்:

தமிழ்நாட்டில், சென்னை, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர், சேலம், திருநெல்வேலி ஆகிய ஆறு இடங்களில் ஆறு உற்பத்தித் திறன் குழுக்கள் உள்ளன. இக்குழுக்களுக்கு, முந்திய ஆண்டில் இக்குழுக்கள் சந்தா தொகையாக வசூலித்த தொகையில் 50 சதவீதத்திற்கு நிகரான தொகையை ஆண்டுடொன்றுக்கு 3,000 ரூபாய் என்ற உயரளவிற்கு உட்பட்டு பொதுமானியத்தின் மூலம் இக்குழுக்களுக்கு ஆண்டுதோறும் நிதி உதவி வழங்கப்படுகிறது.

1978-79, 1979-80 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இந்த ஆறு உற்பத்தித் திறன் குழுக்களுக்கு ரூபாய் 30,840 பொது மானியமாக வழங்கப்பட்டன.

மேற்சொன்ன நிதி உதவியோடு உற்பத்தித் திறனை அதிகரித்தல் என்னும் கொள்கையை வளர்ப்பதற்காக, “தரம், நம்பத்தகுந்த தன்மை” என்னும் பொருள் குறித்து, 1970 ஆம் ஆண்டு ஆகிய உற்பத்தித் திறன் பற்றி இத்துறையில் செய்தித் திரைப்படம் ஒன்றும் எடுக்கப்பட்டது.

[1980 ஜூலை 15]

உற்பத்தித்திறன் குறித்த திரைப்படங்களைக் கொண்டுள்ள திரைப்பட நூலகம் ஒன்றும் உள்ளது. தொழிலாளர்களின் பயனுக்காகத் திரையிட்டு காட்டுவதற்குத் தேவைப்படுகின்ற, தொழிற்சாலைகள், உற்பத்தித் திறன் குழுக்கள் கலவி நிலையங்கள் ஆகியவற்றிற்கு இச்செய்தித் திரைப்படங்கள் இலவசமாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

சுகாதாரம்:

மாநில தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தில் தொழிற்சாலைச் சுகாதாரம் ஆரோக்கிய ஆய்வுக்கூடம் இணைந்த பிரிவை அரசு நிறுவி உள்ளது.

இந்த ஆய்வுக்கூடத்தை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பை மருத்துவத் தலைமை அதிகாரி (தொழிற்சாலைகள்) மேற்பார்வையில் விடப்பட்டுள்ளது. 1948 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் கீழ் மருத்துவ தலைமை அதிகாரி (தொழிற்சாலைகள்), தொழிற்சாலைகளை சோதனைச் செய்யும் மருத்துவ அதிகாரியாக அறிவிக்கப்பட்டார். இம்மருத்துவ அதிகாரி, தொழிலாளர்கள் தொழில்சார்ந்த நோய்களுக்கு ஆட்படக்கூடிய குறிப்பாக ரெசாயனம், கல்நார், உரம், அச்சுத்தொழில், ரப்பர், முந்திரி தொழிற்சாலைகள் ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்கிறார். அவர், அபாயகரமான பணியிலும், அபாயத்தன்மை வாய்ந்த இரசாயனத் தொழிலிலும் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களைப் பரிசோதித்தும் அத்தொழிலாளர்கள் தொழில்சார்ந்த நோய் எவற்றாலும் பாதிக்கப் பட்டுள்ளார்களா என்றும் ஆய்வுக் கூடத்தில் பரிசோதனை நடத்தி வருகிறார். அப்பரிசோதனையின் அடிப்படையில், அந்நோய்களில் இருந்து விடுபடுவதற்காக மருத்துவ வழிமுறைகளையும் தனிநபர் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைப் பயன்களையும் இம்மருத்துவ அதிகாரி கூறி வருகிறார். இந்த அதிகாரி தொழிற்சாலைத் துப்புரவு தொழில் சார்ந்த நோய்கள் ஆகியவற்றை விளக்குவதற்காகப் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் நடத்தப்படும் பாதுகாப்புப் பயிற்சி வகுப்புகளில் கலந்து கொள்ளும் தொழிலாளர்களுக்கும், மேற்பார்வையாளர்களுக்கும் விளக்கவுரைகள் நிகழ்த்தி வருகிறார்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், முந்திரித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு முந்திரி எண்ணெயினால் ஏற்படும் தோல் அழற்சி நோயை ஆழ்ந்து பகுப்பாய்வு செய்யும் பொருட்டு, நிபுணர்கள் அடங்கிய குழு ஒன்றை அரசு 1979 ஆம் ஆண்டு அமைத்தது. இந்நிபுணர் குழுவில், தொழிற்சாலை ஆய்வகத்தின் மருத்துவ தலைமை அதிகாரி (தொழிற்

1980 ஜூலை 15]

சாலைகள்) இருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரியில் உள்ள சிறப் பறிகூர்கள் ஆகியோர் இடம் பெற்றுள்ளனர். இக்குழு, ஆழ்ந்த பகுப்பாய்வுக்குப் பிறகு தனது அறிக்கையை துறையின் தேவையான பரிந்துரைகளுடன் அரசுக்கு அனுப்பியது. அரசு இவ்வறிக்கையைப் பரிசீலித்து, எங்கெங்கு முடியுமோ அங்கெல்லாம் எந்நேரங்களில் முடியுமோ அந்நேரங்களிலெல்லாம் பின்வரும் வசதிகளைத் தொழிலாளர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கும்படித் தொழிலதிபர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுமாறு தொழிலாளர் நல ஆணையாளருக்கு அறிவுரை வழங்கி உள்ளது.

1. தோலை மென்மைப்படுத்த தேங்காய் எண்ணெய் உபயோகித்தல் ;

2. ரப்பர் பாதுகாப்பு கை உரைகள், தடுப்புத் தன்மை வாய்ந்த மென்மைப் பசைகள் ;

3. சோப்பு வழங்குதலும் சுத்தம் செய்யும் வசதிகளும்.

4. உடற்பகுதிகளில் முந்திரி, முந்திரி எண்ணெய் தெரிப் பதிலிருந்து தடுப்பதற்கு முழுக்கை கொண்ட பருத்தி மேலங்கி துணியில் செய்த முகமுடியும் வழங்குதல்.

தமிழ்நாடு 1947-ஆம் ஆண்டு கடைகள் நிறுவனங்கள் சட்டம்.

1979-ஆம் ஆண்டில் இச்சட்டத்தின்கீழ் வரும் கடைகள், நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை, அவற்றில் வேலையில் உள்ள நபர்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவை பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

இச்சட்டத்தின் கீழ்வரும் நிறுவனங்களின் எண் 2,11,720
ணிக்கை.

வேலையில் உள்ள நபர்களின் எண்ணிக்கை ,, 2,08,079

தமிழ்நாடு 1947ஆம் ஆண்டு கடைகள், நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் பல்வேறு விதித்துறைகளை செயல்படுத்துவதில், எல்லா நிறுவனங்களுக்கும் சென்று பார்வையிடுவது, தொடக்க அறிவிப்பினைக் கொடுத்து, அதன் வாயிலாக தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைப் பற்றியும், நிர்வாகத்தின் கடமைகளைப் பற்றி

[1980 ஜூலை 15]

கடைச் சொந்தக்காரர்களுக்கு எடுத்துரைத்து அறிவுறுத்துவது என்னும் போக்கினை இத்துறை மேற்கொண்டுள்ளது. தொழிலதிபர்கள் தங்களது நல்லெண்ணத்தை வெளிப்படுத்தக் குறைபாடுகளைத் திருத்துவதற்குக் கவனம் செலுத்துவார்களேயானால் அவர்கள் மீது மேல் நடவடிக்கை எடுப்பது கைவிடப்படுகிறது. விதிகளை மீறுகின்ற தொழிலதிபர்களுடைய நிறுவனங்களின் மீது அடிக்கடி சோதனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, தொழிலதிபர்கள் தங்கள் குறைகளைத் திருத்திக்கொள்ளும் வரையில் அவர்கள் மீது அடிக்கடி வழக்குகள் தொடரப்படும்.

இச்சட்டத்தின் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட ஆய்வாளர்கள், 3,53,402 முறையான ஆய்வுகளையும், 11,968 திடர் ஆய்வுகளையும், 29,791 விடுமுறை ஆய்வுகளையும், 3,077 சிறப்பு ஆய்வுகளையும், 8,199 இரவு ஆய்வுகளையும் நடத்தினர்.

1979ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் 3,618 வழக்குகள் முடிவுறாத நிலையில் இருந்தன. 10,572 வழக்குகள் இவ்வாண்டு அனுமதிபெற்றன. 14,190 வழக்குகளில், 11,067 வழக்குகள் தண்டனையில் முடிந்தன. 22 வழக்குகள் விடுதலையில் முடிந்தன. 2 வழக்குகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன. 27 வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்பட்டன. 1979ஆம் ஆண்டில் அபராதத் தொகையாக ரூ. 3,15,026 வசூலிக்கப்பட்டன. அதாவது வழக்கு ஒன்றுக்கு சராசரியாக ரூ. 30 அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. இவ்வாண்டின் இறுதியில் 3,072 வழக்குகள் முடிவுறாத நிலையில் உள்ளன.

இச் சட்டத்தின் 41ஆம் பிரிவின கீழ் தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட வழக்குகள் பற்றியும், மேல் முறையீடுகள் ஒரு வகை செய்யப்பட்டது பற்றியும் கீழ்க்காணும் புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகின்றன.—

ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் முடிவுறாத நிலையில் 223

இருந்த மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை.

இவ்வாண்டில் வரப்பெற்ற மேல்முறையீடுகளின் 168

எண்ணிக்கை.

மேல்முறையீடுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை ..

391

1980 ஜூலை 15]

இவ்வாண்டில் முடிவு பெற்ற மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை.

223

இவ்வாண்டு முடிவில் முடிவுறா நிலையில் உள்ள மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை.

168

1979-ஆம் ஆண்டில், நிலையான விதிவிலக்கு ஒன்றும் தற்காலிக விதிவிலக்குகள் 4-ம் அரசு வழங்கியது. (பொருட்காட்சிகள், திருவிழாக்கள் நீங்கலாக) 20 தற்காலிக விலக்குகளையும், மூன்று இனத்தைப் பொறுத்த மட்டில் பொருட்காட்சிகள் திருவிழாக்களுக்குரிய தற்காலிக விலக்கினையும் தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளர் வழங்கியுள்ளார்.

தொழிலாளர் நல துணை ஆணையாளர் 106 இனங்களில் தற்காலிக விலக்குகளை அளித்துள்ளார். 21 இனங்களில் இச்சட்டம் செயல்படுவதைத் தற்காலிகமாக தள்ளிவைக்க அனுமதித்துள்ளார்.

இவ்வாண்டின் இறுதியில், இச்சட்டத்தின் 51-ஆம் பிரிவின் கீழ் இரண்டு விண்ணப்பங்கள் தொழிலாளர் நல ஆணையாளருக்கு வரப்பெற்று முடிவுறாத நிலையில் இருந்தன.

திருத்தம் :—

தமிழ்நாடு 1948-ஆம் ஆண்டு கடைகள் நிறுவனங்கள் விதிகளில் 16எ என்ற விதிக்குப்பின்னர் 16எஎ (பணிப்பதிவேடு வழங்கலும், பராமரித்தலும்) என்ற ஒரு புது விதியை தொழிலாளர் நல வேலை வாய்ப்புத் துறையின் 1979-ஆம் ஆண்டு சூன் 28-ஆம் நாளிட்ட 1,074-ஆம் எண்ணுள்ள அரசாணையின் மூலமாகக் கொண்டுவந்தது.

தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு உணவகங்கள் சட்டம்.—

1980-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 1-ஆம் நாளன்றுள்ளபடி 67,106 தொழிலாளர்களைக் கொண்ட 19,958 உணவகங்கள் இச்சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. இவைகளில் 10,165 நிறுவனங்கள் தொழிலாளர்களைக் கொண்டிருந்தன; 793 நிறுவனங்கள் தொழிலாளர்கள் இல்லாமல் இருந்தன.

[1980 ஜூலை 15]

1979-ஆம் ஆண்டில் பதிவுக் கட்டணமாக (தற்காலிகமானது) ரூ. 2,79,646-30 பெறப்பட்டது.

இந்த ஆண்டில், ஆய்வாளர்கள், இச்சட்டத்தின் கீழ் 39,027 முறையான ஆய்வுகளையும், 845 திடீர் ஆய்வுகளையும், 818 விடுமுறைநாள் ஆய்வுகளையும், 272 தனி ஆய்வுகளையும் செய்தனர்.

1979-ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளையும், விதிகளையும் மீறியது குறித்த 1,211 குற்ற வழக்குகள் முடிவு செய்யப்படாமல் இருந்தன. 2,166 வழக்குகள் இந்த ஆண்டில் அனுமதிக்கப்பட்டன. அவற்றில், 2,575 வழக்குகளுக்குத் தண்டனை வழங்கப்பட்டன; 3 வழக்குகள் விடுதலையில் முடிந்தன; 8 வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்பட்டன; 2 வழக்குகள், தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன; 1979-ஆம் ஆண்டில் 99,065 ரூபாய் அபராதத் தொகையாகப் பெறப்பட்டது. அதாவது, வழக்கு ஒன்றுக்கு சராசரி 39 ரூபாய் என்னும் வீதத்தில் அபராதம் வசூலிக்கப்பட்டது. ஆண்டு இறுதியில் 789 வழக்குகள் முடிவுறாமல் இருந்தன.

ஆண்டுத் தொடக்கத்தில், உணவகங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கியது அல்லது அகற்றப்பட்டதை எதிர்த்து, இச்சட்டத்தின் 19-ஆம் பிரிவின் கீழ் செய்யப்பட்ட 43 மேல்முறையீடுகள், மேல்முறையீட்டு அதிகாரிகள் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ள தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளிடம் முடிவு செய்யப்படாமலிருந்தன. இந்த ஆண்டில், 88 மேல்முறையீடுகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. இந்த ஆண்டில், 99 மேல்முறையீடுகள் முடிவு செய்யப்பட்டன. ஆண்டின் இறுதியில் 32 மேல் முறையீடுகள் முடிவு செய்யப்படாமல் இருந்தன.

1951 ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சட்டம்,--

1979 ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் 93,413 தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்திக் கொண்ட 423 மலைத் தோட்டங்கள் இருந்தன. 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 1-ம் நாள் முதல் 1979-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ஆம் நாள் வரையில் உள்ள கால

1980 ஜூலை 15]

அளவில் 1,432 தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தியிருந்த 14 மலைத் தோட்டங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன, 4,554 தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தியிருந்த 18 மலைத் தோட்டங்கள் பட்டியலில் இருந்து நீக்கப்பட்டன. ஆண்டின் இறுதியில் 419 மலைத் தோட்டங்கள் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருந்தன. 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31 ஆம் நாளன்றுள்ளவாறு தோராயமாக 90,291 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றினர்.

இந்த ஆண்டு தொடக்கத்தில், 17 வழக்குகள் நீதிமன்றத்தில் முடிவு செய்யப்படாமல் இருந்தன. இந்த ஆண்டில் 93 வழக்குகள் அனுமதிக்கப்பட்டன. 50 வழக்குகளுக்குத் தண்டனை அளிக்கப்பட்டது. ரூ. 7,085 அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. அதாவது சராசரியாக வழக்கு ஒன்றுக்கு ரூ. 141 அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. எந்த வழக்கும் விடுதலையில் முடியவில்லை, 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் இறுதியில் நீதிமன்றங்களில் 60 குற்ற வழக்குகள் முடிவு செய்யப்படாமல் இருந்தன.

மலைத் தோட்டத் தலைமை ஆய்வாளரிடம் ஏற்பளிப்பைப் பெற்ற பின்னர், மலைத் தோட்ட அதிபர்கள், மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த ஆண்டும் கம்பளி ஆடைகளையும் கனப்பு அடுப்பிற்கு முன் போடப்படும் தரை விரிப்புகளையும் வழங்கினர்.

1951 ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் 10 ஆம் பிரிவின்கீழ் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும், அவர்களது குடும்பத்தினருக்கும் இலவசமாக மருத்துவ வசதிகளுக்கு வகை செய்ய வேண்டியது மலைத் தோட்ட அதிபர்களின் கடமைகளில் ஒன்றாகும் என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

மலைத் தோட்டங்களிலுள்ள தோட்ட மருத்துவமனைகளிலும் மருந்தகங்களிலும், இச்சட்டத்தின் கீழ் சுகாதாரம் குறித்த விதித் துறைகளைச் செயல்படுத்துவதற்கு, மலை தோட்டத் தலைமை ஆய்வாளரின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் இரண்டு மருத்துவ அதிகாரிகள் உதகமண்டலம், நாகர்

[1980 ஜூலை 15]

கோவிலைத் தலைமையிடங்களாகக் கொண்டு செயல்பட்டு வருகின்றனர். 1951 ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின் தொடர்புடைய விதித்துறைகளின் கீழ் அறிக்கை ஆண்டில் இவர்கள் 489 முறையான ஆய்வுகளையும் 6 திடீர் ஆய்வுகளையும் நடத்தினர்.

உதகமண்டலம், குன்னூர், கூடலூர், வால்பாறை, ஏற்காடு, திண்டுக்கல், நாகர்கோவில் ஆகிய இடங்களைத் தலைமை இடங்களாகக் கொண்ட ஏழு ஆய்வாளர்களும், மலைத் தோட்டத் தலைமை ஆய்வாளரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் பணிபுரிகின்றனர். அவர்கள் இச் சட்டத்தையும் அதன்கீழ் இயற்றப்பட்டுள்ள விதிகளையும் செயல்படுத்தி வருகின்றனர். அவர்கள் 1,091 முறையான ஆய்வுகளையும், 76 தனி ஆய்வுகளையும், 70 திடீர் ஆய்வுகளையும் 138 ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆய்வுகளையும் நடத்தினர்.

1966 ஆம் ஆண்டு பீடிசுருட்டுத் தொழிலாளர் பணி நிலை நிலைமைகள் சட்டம்.

செயல்படுத்தும் பணியாளர் அமைப்பு—

1966 ஆம் ஆண்டு பீடி சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (பணி நிலைமைகள்) சட்டத்தின்படி; தொழிலாளர் நல ஆணையாளரின் கீழ், தொழிலாளர் நலத்துறை துணை ஆணையாளர் (ஆய்வுகள்) தொடர்ந்து முதன்மை ஆய்வாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார். மாநிலத்தில் 12 தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள் 28 தொழிலாளர் துணை ஆய்வாளர்கள், 206 தொழிலாளர் உதவி ஆய்வாளர்கள் இச்சட்டத்தை அமுல்படுத்தி வருகிறார்கள். வட்டாரத் தொழிலாளர் நலத் துறை துணை ஆணையாளர்களும் தங்களது அதிகார வரம்பின் கீழ் வரும் இடத்தில் ஆய்வாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இச் சட்டத்தின்படி தொழிலாளர் நல உதவி ஆய்வாளர்கள் தங்களது ஆய்வுகளை நடத்தி வருகின்றார்கள்.

பதிவு செய்தல்:

தமிழ்நாட்டில் இச்சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள தொழில் வளாகங்கள் 1,514 ஆகும். அவற்றில் 705 வளாகங்கள் வணிகக்குறியிட்ட உரிமையாளர்களுடையதாகும்.

1980 ஜூலை 15]

அறிக்கையாண்டில் இந்தத் தொழில் வளாகங்களில் 14,260 பணியாளர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். சுருட்டு தயாரிக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களில் இரண்டு இலட்சம் பேர் அப்பணியை வீடுகளில் இருந்தவாறே பணிபுரிந்து வருகிறார்கள்.

1,514 தொழில்வளாகங்களில் 1,311 தொழில் வளாகங்கள் தங்களது உரிமங்களைப் புதுப்பித்துக்கொள்ள விண்ணப்பித்துள்ளன; 203 தொழில் வளாகங்கள் உரிமம் கோரி இன்னும் விண்ணப்பிக்கவில்லை. தவறு புரிந்தோரின்மீது குற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

இந்த ஆண்டு உரிமக்கட்டண வகையில் ரூபாய் 24,708 வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வுகள்:

1979 ஆம் ஆண்டு 2,746 முறையான ஆய்வுகளும், ஏழு விடுமுறை ஆய்வுகளும், 70 திடீர் ஆய்வுகளும், 6 தனி ஆய்வுகளும் ஆய்வாளர்களால் நடத்தப்பட்டன.

வழக்குத் தொடர்தல்:

வழக்குத் தொடர்தல் தொடர்பான புள்ளி விவரங்களுடன் மனநிறைவு அடைந்து விடாமல், சட்டத்தின் விதிகளின் அனுகூலங்கள் தொழிலாளர்களைச் சென்றடையக் கூடிய முறையில் இச்சட்டத்தை செயல்படுத்த இயலும் வகையில் ஆய்வாளர்கள் சீரமைக்கப்பட்டுள்ளது. சட்டத்தின் அனுகூலங்கள், தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்குமாறு நீட்டிக்கப்பட்டிருக்காத இடங்களில், காணப்படுகின்ற தவறுகளை ஆய்வு ஆணை மூலமாகவும், அல்லது காரணம் காட்டுமாறு கேட்டும் அறிவிப்புகள் மூலமாகவும் தொழில் அதிபர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டி, ஆணையில் கண்டுள்ளவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கு அத் தொழில் அதிபர்களுக்கு இரண்டு வார கால அவகாசம் தருமாறு ஆய்வாளர்களுக்குக் கட்டளை இடப்பட்டுள்ளது. அப்படியும் கூட, தொழில் அதிபர்கள் சட்டத்திற்கும், விதிகளுக்கும் இணங்கி நடக்க தவறுவார்களேயானால் அப்போதுதான் அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடர்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். 1979-ம்

[1980 ஜூலை 15]

ஆண்டு தொடக்கத்தில், 76 வழக்குகள் நீதிமன்றத்தில் முடிவுறாத நிலையில் இருந்தன. 1966 ஆம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (பணி நிலைமைகள்) சட்டம், விதிகளை மீறியதற்காக தொழில் அதிபர்கள் மீது 119 வழக்குகள் தொடரப்பட்டுள்ளன. இந்த 195 வழக்குகளில், 117 வழக்குகளில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் குற்றவாளிகள் எனத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டு, தண்டனை வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஐந்து வழக்குகளில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். ஒரு வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. இரண்டு வழக்குகள் நீதி மன்றத்தில் இருந்து விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டன. 1979 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் 70 வழக்குகள் முடிவுறாமல் நிலுவையில் இருந்தன. முடிவுற்ற 117 வழக்குகளில் விதிக்கப்பட்ட மொத்த அபராதத் தொகை ரூபாய் 8,880 ஆகும். அதாவது ஒவ்வொரு வழக்கிலும் சராசரியாக சுமார் 76 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

சட்டத்தையும் விதிகளையும் செயற்படுத்துவதற்குரிய பொறுப்பு:

இச்சட்டத்தையும் விதிகளையும் செயல்படுத்துவதற்கு வணிகக் குறியிட்ட உரிமையாளர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று அரசு விரும்பியது. இந்த நோக்கத்துடன் ஒப்பந்தக்காரர்களாகவோ அல்லது துணை ஒப்பந்தக்காரர்களாகவோ தொழிலாளர்கள் அமர்த்தப்பட்டிருந்தாலும் உரிமம் எடுக்க வேண்டியது வணிகக் குறியிட்ட உரிமையாளர்களின் கடமையாகும் என்ற வகையில் சட்டத்தைத் திருத்தக்கோரி இந்த அரசு மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. கோயம்புத்தூரில் உள்ள வணிகக் குறியிட்ட உரிமையாளர்கள், தொழிலாளர்கள் நல துணை ஆணையாளர் (ஆய்வுகள்) முன்னிலையில் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தின்படி தாங்களே உரிமம் எடுக்க விருப்பம் தெரிவித்துள்ளனர்.

பீடித் தொழிலாளர் நலன்:

பீடி-சுருட்டு தயாரிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களின் நலன் கருதி, மத்திய அரசு, மேல்வரி (செஸ்) வசூலிப்பதுடன், அவர்களுக்கு நல நடவடிக்கை கிட்டுவதற்காக

1980 ஜூலை 15]

ஒரு நிறுவனத்தையும் ஏற்படுத்தி உள்ளது. அந்த நிறுவனத்தின் மூலமும் தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகளின் உதவி ஒத்துழைப்பின் பேரிலும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள தொழிலாளர் நலத் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

(1) 1979 ஆம் ஆண்டில், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் பெருந்துறையில் உள்ள ராமலிங்கம் காச நோய் மருத்துவ மனையில் பீடி தொழிலாளர்களுக்காகவும் அவர்களைச் சார்ந்திருப்போர்களுக்காகவும், 10 படுக்கைகளை ஒதுக்குவதற்கும் ஒவ்வொரு நோயாளிக்கும் ஏற்படுகின்ற செலவுத் தொகைகளை அவர்கள் ரசீது (பில்ஸ்) கொடுத்தவுடன் ஏற்படற்கும் வசதி செய்யப்பட்டது.

(2) மேலும் ஒரு மருந்தகத்திற்கு மத்திய அரசு ஒப்புதலளித்துள்ளது. அது வேலூரில் அமைக்கப்படவிருக்கிறது.

(3) திருநெல்வேலியில் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கென கட்டப்படவிருக்கும் மருத்துவமனைக்கு இடம் தெரிந்தெடுக்கப்படுவதற்கு மத்திய அரசு ஒரு குழுவை நியமித்துள்ளது.

(4) 1976 ஆம் ஆண்டு பீடித் தொழிலாளர் நல நிதிச் சட்டத்தின்படி பீடித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு 1979-80 ஆம் ஆண்டில் உதவிப்பணம் வழங்க மத்திய அரசு வகை செய்துள்ளது. உதவிப்பணம் வழங்கக்கோரி வந்துள்ள விண்ணப்பங்கள் பெங்களூரில் உள்ள பீடித் தொழிலாளர் நல ஆணையாளரால் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1961 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டம்—செயல்படுத்துப் பணியாளர்கள்:

தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் நலத்துணை ஆணையாளர் (ஆய்வுகள்) 1961 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின்படி தொடர்ந்து தலைமை ஆய்வாளராக இருந்து வருகிறார். இம்மாநிலத்தில் இச்சட்டம் 12

[1980 ஜூலை 15]

தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களாலும், 28 தொழிலாளர் நலத் துணை ஆய்வாளர்களாகவும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. தொடக்க ஆய்வுகளை தொழிலாளர் நலத் துணை ஆய்வாளர்களும் தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களும் செய்து வருகின்றனர். மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் 5 சதவீத சோதனை ஆய்வுப் பணிகளைத் தொழிலாளர் நலத்துணை ஆய்வாளர்கள் செய்ய வேண்டியுள்ளது.

பத்திரப்பதிவு.

ஐந்து தொழிலாளர்களுக்கும் மேற்பட்டு வேலை பார்க்கின்ற மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் இச்சட்டத்தின்கீழ் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. 1979 ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் 1,539 பதிவு செய்யப்பட்ட மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் இருந்தன. 151 மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் புதிதாக செய்யப்பட்டன. இதனால் பதிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 1,690 ஆக உயர்ந்தது. இந்த 1,690 நிறுவனங்களில், 147 மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் இந்த ஆண்டு பதிவேட்டிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. பதிவு செய்யப்பட்ட மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனத்தின் எண்ணிக்கை இந்த ஆண்டின் இறுதியில் 1,543 ஆக இருந்தது. இவ்வாண்டின் இறுதியில் பணியில் அமர்த்தப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 49,550 ஆக இருந்தது.

1979 ஆம் ஆண்டில் உரிமைக் கட்டணமாக ரூபாய் 80,335.14 வசூலிக்கப்பட்டது.

வழக்கு தொடர்தல்.

சட்டவிதி முறைகளின் நலன்களைத் தொழிலதிபர்கள் முழு மனதுடன் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கி வருகின்றார்களா என்பதை அரசு அக்கறையுடன் கவனித்து வருகின்றது. 1979 ஆம் ஆண்டில் தொடக்கத்தின் 100 வழக்குகள் தீர்வு காணப்படாமல் நிலுவையாக இருந்தன. சட்டத்தையும், அதன் விதிகளையும் தொழிலதிபர்கள் செவ்வையாகச் செயல்படுத்தப்படாமைக்காக 280 வழக்குகள் 1979 ஆம் ஆண்டு தொடரப்பட்டன. 1979 ஆம் ஆண்டு 243 வழக்குகளில் குற்றம் சாட்டப்

1980 ஜூலை 15]

பட்டவர்கள் குற்றவாளிகள் எனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு தண்டனை வழங்கப்பட்டது. அபராதத் தொகையாக ரூ. 27,155 வசூலிக்கப் பட்டது; அதாவது வழக்கு ஒன்றுக்கு சராசரியாக 111 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. மூன்று வழக்குகளில் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். ஒரு வழக்கில் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர் கண்டித்து விடப்பட்டனர். நான்கு வழக்குகள் விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டன. 1979 ஆம் ஆண்டு இறுதியில், 129 வழக்குகள் முடிவுறாமல் நிலுவையில் இருந்தன.

ஆய்வுகள்.

1979 ஆம் ஆண்டு 3,828 முறையான ஆய்வுகளும், 22 விடு முறை ஆய்வுகளும், 348 திடீர் ஆய்வுகளும், 103 தனி ஆய்வுகளும், ஆய்வாளர்களால் நடத்தப்பட்டுள்ளன. 1955-ஆம் ஆண்டு உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் (பணி நிலைமைகளும் பல்வேறு விதித்துறைகளும்) சட்டம்:

இச்சட்டத்தின்கீழ் 'ஆய்வாளர்கள்' என அறிவிக்கப்பட்ட 12 தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள், 28 தொழிலாளர் நலத் துறை ஆய்வாளர்கள் இச்சட்டத்தின் விதித் துறைகளைச் செயல்படுத்தி வருகின்றனர். 1979 ஆம் ஆண்டில் இறுதியில் 3,155 தொழிலாளர்களைப் பணிக்கமர்த்தி 46 நிறுவனங்கள் இருந்தன.

1976 ஆம் ஆண்டு விற்பனை மேம்பாட்டுப் பணியாளர்கள் (பணி நிலைமைகள்) சட்டம்.

மருந்துத் தயாரிப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள நிறுவனங்களுக்குப் பொருந்துமாறு செய்யப்பட்டுள்ள இச்சட்டம், 1976-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 6-ம் நாளிலிருந்து செயலுக்கு வந்தது. தொழிலாளர் நல ஆணையர், தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையர் (ஆய்வுகள்) தொழிலாளர் நல வட்டாரத்துணை ஆணையர், தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள், தொழிலாளர் நலத்துணை ஆய்வாளர்கள், தொழிலாளர்கள், தொழிலாளர் நலத்துணை ஆய்வாளர்கள், தொழிலாளர் நல உதவி ஆய்வாளர்கள்

[1980 ஜூலை 15]

ஆகியோர் இந்தச் சட்டத்தின் 8-வது பிரிவின்கீழ் 'ஆய்வாளராக, அறிவிக்கப்பட்டுள்ளனர். மற்ற சில தொழில்களுக்கு இச் சட்டத்தை நீட்டிப்பது குறித்த செயற்குறிப்பு மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

1970 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் (முறைப்படுத்தலும் நீக்கலும்) சட்டம்.

தொழிலாளர் நல துணை ஆணையாளர் அலுவலகத்தில் பணி புரியும், தொழிலாளர் நல உதவி ஆணையாளர்கள் தொழிற்சாலைகள் நீங்கலாக மற்றத் தொழில் நிறுவனங்களைப் பொறுத்தமட்டில் பதிவு செய்யும் அதிகாரிகளாகவும், தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தமட்டில், தொழிற்சாலைகள் மேற்பார்வை ஆய்வாளர்கள் பதிவு செய்யும் அதிகாரிகளாகவும், தொழிற்சாலைகள் நீங்கலாக மற்ற தொழிற் நிறுவனங்களைப் பொறுத்தமட்டில் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்கள் உரிமம் வழங்கும் அதிகாரிகளாகவும், 1970 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் (முறைப்படுத்துதலும் நீக்கலும்) சட்டத்தின்கீழ் அறிவிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தமட்டில் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்கள் உரிமம் வழங்கும் அதிகாரிகளாகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

அதிகாரிகள் யாவரும், அதாவது தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்கள் தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள், மலைத் தோட்ட ஆய்வாளர்கள், தொழிலாளர் நலத்துணை ஆணையாளர்கள், தொழிற்சாலைகள் உதவி ஆய்வாளர்கள், தொழிலாளர் நல உதவி ஆய்வாளர்கள் அனைவரும் இச்சட்டத்தின்படி, ஆய்வாளர்களென அறிவிக்கப்பட்டுள்ளனர். தவிரவும், வட்டாரங்களில் உள்ள, தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளர்களும், தொழிலாளர் நல உதவி ஆணையாளர்களும், தொழிற்சாலை மேற்பார்வை ஆய்வாளர்களும், தலைமையிடங்களிலுள்ள தொழிலாளர் நல ஆணையாளரும், தொழிற்சாலைத் தலைமை ஆய்வாளர்களும் தொழிற்சாலைகள் துணைத்தலைமை ஆய்வாளர்களும்,

1980 ஜூலை 15]

நலத்துணை ஆணையாளரும், (ஆய்வுகள்) இச்சட்டத்தின் கீழ் ஆய்வாளர்களென அறிவிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் அலுவலகத்தில் உள்ள தொழிலாளர் நல உதவி ஆணையாளர் (ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள்) 1970 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் (முறைப்படுத்துதலும் நீக்கலும்) சட்டம் தொடர்புடைய பணியைக் கவனித்து வருகிறார்.

தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்கள், தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள் முறையே தொழிற்சாலைகளையும், தொழிற்சாலை அல்லாத மற்ற நிறுவனங்களையும் பொறுத்தமட்டில் இச்சட்டத்தை அமுல்படுத்தும்படி உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இச்சட்டத்தின் கீழ் 599 பேர் பிரதான தொழில் அதிபர்களாகவும், 1,542 பேர் ஒப்பந்தக்காரர்களாகவும் 1979 ஆம் ஆண்டு பதிவு செய்யப்பட்டனர். 1,194 ஆய்வுகள் சார்நிலைப் பணியாளர்களால் நடத்தப்பட்டுள்ளன.

கை
ன.

வழக்குகள்

இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளை மீறியதற்காக அறிக்கை ஆண்டில் நிர்வாகங்களின் மீது 7 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. பத்து வழக்குகளில் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டன. இவ்வாண்டு இதன் வாயிலாக ரூபாய் 1,400 அபராதத் தொகை வசூலிக்கப்பட்டது. இவ்வாண்டின் இறுதியில் 2 வழக்குகள் முடிவுறாமல் நீதி மன்றத்தில் நிலுவையாக இருந்தன.

1946 ஆம் ஆண்டு தொழில் வேலைவாய்ப்பு (நிலை ஆணைகள்) சட்டம்.

1979 ஆம் ஆண்டில், 37 தொழில் நிறுவனங்களின் நிலை ஆணைகள், சான்றளிக்கும் அதிகாரிகளால் சான்றளிக்கப்பட்டன. 15 இனங்களைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த நிலை ஆணைகளில் திருத்தங்களும் இந்த ஆண்டில் சான்றளிக்கப்பட்டன. மேல் முறையீட்டு அதிகார மன்றங்களாக உள்ள தொழிலாளர் நல நீதி மன்றங்கள் இவ்வாண்டில் இச்சட்டத்தின்கீழ் ஒரு மேல்முறையீட்டை முடிவு செய்துள்ளது.

J1980 ஜூலை 15

தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய விழா விடுமுறைகள்) சட்டம்.

சட்டம், தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் 2 ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த (m) பகுதியில் பொருள் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ள “தொழிற்சாலைகள்” அனைத்திற்கும் பொருந்துகின்றது அல்லது சட்டத்தின் 85 ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் கீழ் ஒரு தொழிற்சாலையாகக் கருதப்படுகின்ற எந்த இடத்திற்கும் பொருந்துகிறது. 1951 ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் நலச் சட்டத்தின் 2 ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த (f) பகுதியில் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ள மலைத் தோட்டங்களுக்குப் பொருந்துகிறது. தமிழ்நாடு 1947 ஆம் ஆண்டு கடைகள் நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் 2 ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த (6) பகுதியில் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ளவாறு கடைகள்—நிறுவனங்கள் அனைத்திற்கும் பொருந்துகிறது. மேலும் 1966 ஆம் ஆண்டு பீடிசுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (பணி நிலைமைகள் சட்டத்தின் 2(h) ஆம் பிரிவின் கீழ் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ள நிறுவனங்கள் அனைத்திற்கும் 1948 ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின்கீழ் அட்டவணைபிடிக்கப்பட்ட வேலைகளுக்கும் இச்சட்டத்தின் விதித் துறைகள் பொருந்தும்.

இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளை மீறியமைக்காக ஆய்வாண்டில் தொழிற்சாலை நிர்வாகங்களுக்குத்திராக 3,325 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. இவற்றில் 3,805 வழக்குகள் தண்டனையில் முடிந்தன. மூன்று வழக்குகள் விடுதலையில் முடிந்தன. ஆறு வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்பட்டன. இவ்வாண்டில் அபராதமாக 87,585 ரூபாய் வசூலிக்கப்பட்டன. ஆண்டின் இறுதியில் 1,198 வழக்குகள் முடிவுறாமல் நீதிமன்றங்களில் இருந்தன.

இச்சட்டத்தின்கீழ் நியமிக்கப்பட்ட ஆய்வாளர்கள், இவ்வாண்டில் 1,47,228 ஆய்வுகளை நடத்தினர்.

III ஊதியங்கள் குறித்து சட்டமியற்றுதல்.

1948 ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டம்:

1979 ஆம் ஆண்டில் கீழ்க்காணும் வேலைகளுக்கான குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை அரசு திருத்தியமைத்துள்ளது.

(1) பொது மோட்டார் போக்குவரத்தில் வேலை.

(2) வேளாண்மை, வேளாண்மையைச் சார்ந்துள்ள வேலை.

1980 ஜூலை 15]

கீழ்க்காணும் வேலைகள் குறித்து குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை நிர்ணயிப்பதில் அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்க, குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் ஆலோசனைக்குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

(1) செயற்கை வைரம் தீட்டும் தொழில் வேலை.

(3) பாட் இலை (Bought Leaf) தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை.

கீழ்க்காணும் வேலைகள் குறித்து, குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை நிர்ணயிக்க திருத்தியமைக்க குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைப்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் பரிசீலனையில் உள்ளன.

(1) திரைப்பட தொழில் (தயாரிப்பு, விநியோகம், விளம்பரம் உட்பட) வேலை,

(2) வெட்டுமரத் தொழிலில் வேலை.

(3) கைத்தறித்துணி நெசவுத் தொழிலில் வேலை.

(4) கைத்தறிப்பட்டு நெசவுத் தொழிலில் வேலை.

(5) தையல் தொழிலில் வேலை.

(6) அரசு மருத்துவ மனைகள், தொழிலாளர் காப்புறுதி மருத்துவ மனைகள், மருந்தகங்கள் அல்லாத ஏனைய மருத்துவ மனைகள் தனியார் மருத்துவ மனைகளில் வேலை.

(7) வீட்டிற்கு வேண்டிய தட்டுமுட்டுப் பாத்திரங்கள் செய்தல் தொழிலில் வேலை.

(8) வெளுத்தல், சாயம் தோய்த்தல் தொழிலில் வேலை.

(9) காப்பிக்கொட்டை பதப்படுத்தல் தொழிலில் வேலை.

பின்வரும் தொழில்களில் அமர்த்தப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த அளவு ஊதியங்களை நிர்ணயிக்கும் நோக்கத்துடன், அரசு அவற்றை 1948 ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் விவர அட்டவணையில் சேர்க்க உத்தேசித்துள்ளது.

(1) வளத்தொழிலில் வேலை.

(2) சோப்பு செய்யும் தொழில் வேலை.

[1980 ஜூலை 15]

இச்சட்டத்தின்கீழ் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள ஆய்வு அதிகாரிகள் இவ்வாண்டு 43,921 ஆய்வுகள் செய்துள்ளார்கள். இச்சட்டத்தையும் விதிகளையும் மீறியமைக்காகத் தொடரப்பட்ட வழக்குகளின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

(1) ஆண்டின் தொடக்கத்தில் நீதி மன்றங்களில் விசாரணை முடியாமல் இருந்த வழக்குகள் ..	421
(2) இவ்வாண்டு தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்குகள் ..	316
(3) தண்டனை வழங்கப்பட்டு முடிந்த வழக்குகள் ..	839
(4) விடுதலையில் முடிந்த வழக்குகள் ..	3
(5) திரும்பப் பெறப்பட்ட வழக்குகள் ..	2
(6) ஆண்டின் இறுதியில் விசாரணை முடியாமல் இருந்த வழக்குகள் ..	393
(7) அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூபாய் ..	35,000

1948 ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் 20 ஆம் பிரிவின் கீழ் ‘‘அதிகாரிகள் என்று அறிவிக்கப்பட்ட தொழிலாளர் நீதிமன்றங்களில் தலைமை தாங்கும் அதிகாரிகள்’’ இவ்வாண்டில் குறைந்த அளவு ஊதியம் கொடுக்கப்படாதது பற்றித் தாக்கல் செய்த 58 கோரிக்கை மனுக்களை தீர்த்து வைத்தனர்.

1936 ஆம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டம்:

தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரை, தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகமும் ஏனைய தொழிற் நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரை தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர் அலுவலகமும் இச்சட்டத்தைச் செயற்படுத்தி வருகின்றன.

இச்சட்டம், விதிகள் ஆகியவற்றை மீறியதற்காகத் தொடரப்பட்ட 977 வழக்குகளில், தொழில் அதிபர்கள் மீது வழக்கு தொடர அனுமதி வழங்கப்பட்டது. 1,278 வழக்குகளுக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. (ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் விசாரணை முடிவாகாமல் இருந்த வழக்குகளும் இதில் அடங்கும்) இரண்டு வழக்குகள் விடுதலையில் முடிந்தன. ஒரு வழக்கு திரும்பப்பெறப்பட்டது. 410 வழக்குகள் விசாரணை முடிவாகாமல் உள்ளன. ரூ. 27,470 அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டது.

1980 ஜூலை 15]

ஊதியங்கள் கொடுப்பது குறித்த 320 கோரிக்கைகள் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் விசாரணை முடிவாகாமல் இருந்தன. 1936 ஆம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் கீழ், தொழிலாளர்களுக்கு இழப்பீடு வழங்குவதற்காக உதவி ஆணையாளரிடம் 404 உரிமைக் கோரிக்கைகள் இவ்வாண்டு தாக்கல் செய்யப்பட்டன. இவற்றில், இந்த ஆண்டில் 520 உரிமைக் கோரிக்கைகள் குறித்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. 1979 ஆம் ஆண்டு இறுதியில், 204 உரிமைக் கோரிக்கைகள் விசாரணை முடிவாகாமல் இருந்தன.

இச்சட்டத்தின் கீழ் வரும் தொழில் நிறுவனங்களில் ஆய்வாளர்கள் 50,311 ஆய்வுகளை மேற்கொண்டனர்.

1976 ஆம் ஆண்டு சம ஊதியச் சட்டம் :

இச்சட்டம், ஆண், பெண் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரே வீதத்தில் ஊதியம் வழங்குவதற்கும், வேலை வாய்ப்பில் ஆண், பெண் என்ற அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டப்படுவதைத் தடுக்கவும் வகை செய்கிறது.

இச்சட்டத்தின் 9-வது பிரிவின் கீழ் ஆய்வாளர்களையும், 7-வது பிரிவின் கீழ் அதிகாரிகளையும் அரசு நியமித்துள்ளது.

இந்த ஆண்டில், இச்சட்டத்தின் 7 (ஏ) பிரிவின் கீழ் தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளுக்கு 24 விண்ணப்பங்கள் வரப்பெற்றன. இதைத் தவிர, ஆண்டின் தொடக்கத்தில் நிலுவையில் இருந்த 24 விண்ணப்பங்கள் மீது தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளால் முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆண்டில் இச்சட்டத்தின் 7 (பி) பிரிவின் கீழ் ஒரு மேல்முறையீட்டைத் தொழிலாளர் நலத்துணை ஆணையாளர் தீர்த்து வைத்தார்.

IV. சமூகப் பாதுகாப்பு

1952 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி பல வகை விதித்துறைகள் சட்டம் :

தொழிலாளர்களுக்கு வருங்கால வைப்பு நிதி வடிவில ஓய்வுகால நன்மைகளும், அவர்கள் கடமையாற்றும்போது இறந்து விட்டால் அவர்களைச் சார்ந்துள்ள நெருங்கிய உறவினர்களுக்கு

[1980 ஜூலை 15]

உடனடியாக நிதி உதவியும், திங்கள் தோறும் குடும்ப ஓய்வூதியத் தொகையும் கிடைக்க, 1952 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிகள் பல்வகை விதித்துறைகள் சட்டமும் அதன் மூன்று திட்டங்களும் வகை செய்கின்றன. தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டம், தொழிலாளர் குடும்ப ஓய்வூதிய நிதித் திட்டம், தொழிலாளர் வைப்புத் தொகை இணைந்த காப்புறுதித் திட்டம் ஆகிய மூன்று திட்டங்கள் இந்நாட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்குப் பெரிதும் தேவைப்படும் சமூகப் பாதுகாப்பை அளிக்கின்றன.

இவற்றுடன், 1976 ஆம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட தொழிலாளர் வைப்புத் தொகை இணைந்த காப்புறுதித் திட்டம், வருங்கால வைப்பு நிதித் சந்தாதாரர்கள், சந்தா எதுவும் செலுத்தாமலேயே அவர்களுக்குக் காப்புறுதி அளிக்கிறது. இத்திட்டத்தின் படி சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு, தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி சந்தாதாரர்கள் பணியில் இருக்கும்போது மரணமடைய நேரிட்டால் அவர்களது கணக்கில் கடைசி 36 மாதங்களில் இருந்த சராசரித் தொகைக்குச் சமமானதொரு தொகை, அதாவது 10,000 ரூபாய்க்கு மேற்படாமல் வழங்கப்படுகிறது.

இச்சட்டத்தை நீட்டித்தல்.

1979 ஆம் ஆண்டில் இச்சட்டம் பின்வரும் நான்கு புதிய தொழில்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டது:—

- (1) ஃபெர்ரோ குரோம் தொழில்கள் (Ferro Chrome Industry).
- (2) உள்நாட்டு நீர் வழிப் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் ;
- (3) வெங்கச்சங்கல் சுரங்கம் (Quartze mines) மற்றும்
- (4) வைரம் வெட்டி எடுக்கும் தொழில்.

1979 ஆம் ஆண்டில், 1952 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி பல்வகை விதித்துறைச் சட்டத்தின் கீழ் வரும் தொழிற்சாலைகள் பணிமனைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 160 ஆகும்.

1980 ஜூலை 15]

இச்சட்டத்தின் கீழ் வரும் நிறுவனங்கள்/சந்தாதாரர்கள் :

இச்சட்டத்தின் தொழில் நிறுவனங்களைச் சேர்ப்பதில் இந்த ஆய்வாண்டு உயர்வு கண்டுள்ளது. கடந்த 9 திங்கள் கால அளவில் (1979 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் முதல் நாளிலிருந்து 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் நாள் வரை) 360 புதிய தொழில் நிறுவனங்கள் இச்சட்டத்தின் செயல் வரம்பிற்குள் கொண்டுவரப்பட்டன. 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் நாள் முடிய வருங்கால வைப்பு நிதி சந்தாதாரர்கள் 13.32 இலட்சம் பேரைக் கொண்ட 14,552 நிறுவனங்கள் இச்சட்டத்தின் கீழ் வந்தன.

இச்சட்டத்தின் பல்வேறு விதித்துறைகளின் கீழ் கொடுக்கப்பட்ட தொகைகளின் கேட்பு/வசூல்/நிலுவைகள் குறித்த விவரம் வருமாறு :—

நிலுவைத் தொகைத் தன்மை.	31-12-1979 ஆம் நாள் நிலவரப்படி நிலுவைகள்.	1-4-1979 முதல் 31-12-1979 வரை வசூல்.
(1)	(2)	(3)
தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிக்கு செலுத்திய சந்தாத் தொகை.	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.) 1,3181	2,155.20
குடும்ப நல ஓய்வூதிய நிதிக்கு செலுத்திய சந்தாத் தொகை.	4.11	357.49
தொழிலாளர்களின் வைப்பிட்டுத் தொகை இணைந்த காப்புறுதித் திட்டத்திற்குச் செலுத்திய சந்தாத் தொகை.	27.9	111.40

வருங்கால வைப்பு நிதிக்கணக்குகளை இறுதியாக முடித்தல்.

1979-80 ஆம் ஆண்டில் (1-5-1979-31-12-1979 25,386 கோரிக்கைகள் தொடர்பாக வருங்கால வைப்பு நிதி கணக்குகள் இறுதியாக்கப்பட்டு அவற்றிற்காக ரூபாய் 5.74 கோடி வழங்கப்பட்டது.

[1980 ஜூலை 15]

1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31 ஆம் நாள் நிலவரப்படி பெறப் பட்ட/இறுதியாக முடிக்கப்பட்ட/திருப்பப் பட்ட எஞ்சியுள்ள சீக்காரிக்கைகள் குறித்த விவரங்கள் காட்டும் விவர அட்டவணை வருமாறு :—

1952 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டம்.

இறுதியாக முடிக்கப்பெறாமல் இருந்தகோரிக்கைகள் 41,308

இறுதியாக்கப்பட்ட கோரிக்கைகள் 25,386

தொழிலாளர்களுக்கும் தொழிலதிபர்களுக்கும் 9,175

தவறுகளை திருத்தும்படி திருப்பப்பட்ட

கோரிக்கைகள்.

முடிவு பெறாமல் நிலுவையாக இருந்த கோரிக்கைகள் 6,747

இறுதியாகத் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட கோரிக்கைகள் வருங்கால வைப்பு நிதியில் பணம் செலுத்தியவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தொகைகளின் விபரம் வருமாறு :—

இறுதியாகத் தீர்த்து வைக்கப் பட்ட கோரிக்கைகளின் வகைப்பாடு.	இறுதியாகத் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை.	கொடுக்கப் பட்ட தொகை.
---	--	----------------------

(1)

(2)

(3)

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

1. இறப்பு	1,742	67.04
2. வயது முதிர்வு பெற்றமை	3,750	341.22
3. நிரந்தரமாக இயலாமை யுற்றமை.	322	22.80
4. பதவி விலகல்	15,429	238.94
5. ஆட்குறைப்பு	3,874	101.19
6. இடம் பெயர்தல்	16	0.66
7. பல்வகை	253	7.75

1980 ஜூலை 15]

1971 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் குடும்ப ஓய்வூதிய திட்டம்.

1. 1—4—1979 முதல் 31—12—1979 வரை 28,205
இறுதியாக முடிக்கப்பெறாமல் இருந்த
கோரிக்கைகள்.

2. இறுதியாக்கப்பட்ட கோரிக்கைகள் .. 12,206

3. தொழிலாளர்களுக்கும் தொழிலதிபர்களுக்கும் 11,699
தவறுகளைத் திருத்தும்படி திருப்பி
அனுப்பப்பட்ட கோரிக்கைகள்.

4. இறுதியாக்கப்படாமல் நிலுவையாக இருந்த 4,300
கோரிக்கைகள்.

*தீர்த்து வைக்கப்பட்ட கோரிக்கைகளுக்காக கொடுக்கப்பட்ட
தொகை ரூபாய் 21.80 இலட்சம் ஆகும்.

1976 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்கள் வைப்பீட்டுத் தொகை
இணைந்த காப்புறுதித் திட்டம்.

இறுதியாக முடிக்கப்பெறாமல் இருந்த கோரிக்கை
களின் எண்ணிக்கை (1—4—1979 முதல்
31—12—1979 நிலவரப்படி) .. 1,652

இறுதியாக்கப்பட்ட கோரிக்கைகள் .. 577

தொழிலாளர்களுக்கும் தொழிலதிபர்களுக்கும் 737
தவறுகளைத் திருத்தும்படி திருப்பி அனுப்பப்
பட்ட கோரிக்கைகள் ..

இறுதியாக்கப்படாமல் நிலுவையாக இருந்த
கோரிக்கைகள் .. 338

*தீர்த்து வைக்கப்பட்ட கோரிக்கைகளுக்காக கொடுக்கப்
பட்ட தொகை ரூபாய் 25.20 இலட்சம்.

[1980 ஜூலை 15]

இச்சட்டத்தின் கீழ் கொடுக்கப்பட்ட முன் பணம்.

1—4— 1979 முதல் 31—12—1979 வரை 1952 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டத்தின் சந்தாதாரர்களுக்கு அவர்களுடைய வைப்பு நிதிக் கணக்கில் இருந்து அவர்கள் திரும்பச் செலுத்தாத வகையில் கீழ்க்கண்ட இனங்களுக்கு முன் பணம் கொடுக்கப்பட்டது :—

முன்பணம் கொடுக்கப் பட்ட இனங்களின் எண்ணிக்கை.	கொடுக்கப் பட்ட தொகை.
(1)	(2)
(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
குறைந்த வருவாய் தொகுதியின ருக்கான வீடு கட்டும் திட்டம்.	12,071 57.33
15 நாட்களுக்கு மேல்பட்டு கத வடைப்பு செய்யப்பட்ட அல்லது முடப்பட்ட நிறுவனங்களில் வேலை செய்யும் தொழி லாளர்கள்.	2,816 12.68
சந்தாதாரர்கள்/அவர்களது குடும் பத்தினருக்கு மருத்துவச் செலவு.	251 2.60
மகள் திருமண/சந்தாதாரர் குழந் தைகளின் மெட்ரிகுலேஷன் படிப்பிற்கு மேற்பட்ட படிப்பு.	3,493 64.60
எதிர்பாராத நிலநடுக்கம் வெள்ளம் போன்ற நிலைமைகள்.	16,646 71.48

வட்டார வைப்பு நிதி ஆணையர்களால் இச்சட்டத்தின்படி பாக்கித் தொகை செலுத்தத் தவறியவர்களிடமிருந்து அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய பாக்கித் தொகைகளை மாநில வருவாய்த்

1980 ஜூலை 15]

துறை அதிகாரிகளின் மூலம் வரி வசூல் சட்டத்தின்கீழ் நிலவரி வசூலிப்பதைப்போல வசூலிக்கத் தகுந்த மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. 1980 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 31 ஆம் நாள் அன்று இறுதி நிலவரப்படி பல்வேறு மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்களிடமும் 531 இனங்கள் நிலுவையாக உள்ளன.

784 வழக்குகள் பல்வேறு நீதிமன்றங்களில் முடிவடையாமல் உள்ளன. வட்டாரக் குழு (தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி) இரண்டு முறை கூடியது. அக்குழு, மத்திய அறங்காவலர் குழுவுக்கும்¹ மத்திய அரசுக்கும், மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள சந்தாதாரர்களின் தேவைகளை ஈடுசெய்ய மேலும் ஒரு துணை வட்டார அலுவலகத்தை மதுரையில் ஏற்படுத்தவும் பரிந்துரை வழங்கியுள்ளது. இத்திட்டம் மத்திய அறங்காவலர் குழுவினரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, மதுரையில் துணை வட்டார அலுவலகம் ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

தொழிலாளர் நல காப்புறுதித் திட்டம்.

1948 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதிச் சட்டத்தின்படி தமிழ்நாட்டில் 1955 ஆம் ஆண்டு சனவரி தொடக்கத்தில் தொழிலாளர் நல காப்புறுதித் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது. இத்திட்டம், தற்போது தருமபுரி, நீலகிரி மாவட்டங்கள் நீங்கலாக மற்றெல்லா மாவட்டங்களிலும் செயல்பட்டு வருகின்றது. இத்திட்டம், மின்விசையைப் பயன்படுத்தி இயங்குவனவற்றில் 10 பேர்களும் அதற்கு மேலும் பணிபுரிகின்றவர்களையும், மின்விசையைப் பயன்படுத்தாதவற்றில் 20 பேர்களும் அதற்கு மேலும் பணிபுரிகின்றவர்களையும் கொண்ட தொழிற்சாலைகளுக்கும் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000-க்கு மேற்படாமல் ஊதியம் பெறுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் பொருந்தும். இத்திட்டத்தின்கீழ் பின்வரும் உதவிகள் அளிக்கப்படுகின்றன:—

(1) மருத்துவ உதவி (மருத்துவப் பொருள் வடிவில்).

(2) நோய்க்கால உதவி (பணமாக).

(3) பேறுகால உதவி (பணமாக).

(4) இயலாமையுற்றோருக்கு உதவி (பணமாக).

(5) சார்ந்துள்ளவர்கள் நல உதவி (பணமாக).

(6) இறுதிச் சடங்குகளுக்கான செலவுத் தொகை (பணமாக).

மேற்கூறப்பட்ட உதவித் திட்டங்களில் முதலாவது இனம் தவிர பிறவற்றிற்குப் பணமாகக் கொடுக்கப்படும் இவ்வைந்து திட்டங்களும் நீங்கலாக தொழிலாளர் நல மாநிலக் காப்புறுதிக் கழகத்தால், நாடு முழுவதும் அலுவலகங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு அதன் நேரடிப் பார்வையில் இயங்கி வருகின்றன. மருத்துவ உதவியளிக்கும் திட்டத்தை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு மாநில அரசைச் சார்ந்ததாகும். மருத்துவ உதவியளிக்கும் திட்டத்தில் மருத்துவச் செலவு 1:7 என்ற விகிதத்தில் முறையே மாநில அரசும் தொழிலாளர் நல காப்புறுதி நிறுவனமும் பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றன. ஆயினும் தொழிலாளர் நல மாநில காப்புறுதிக் கழகம் பகிர்ந்து கொள்ளத்தக்க செலவிற்கு ஓர் குறிப்பிட்ட தொகையை வரையறுத்துள்ளது.

1980 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து செலவுத் தொகை கீழ்க்கண்டவாறு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது:—

1. விரிவாக்கப்பட்ட மருத்துவக் ஒரு தொழிலாளியின் குடும்ப கவனிப்பு. பத்திற்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 85.
2. முழு மருத்துவக் கவனிப்பு ஒரு தொழிலாளியின் குடும்ப பத்திற்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 115.

1979 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து இம் மாநிலத்தில் இத்திட்டம் அமுலாக்கப்பட்ட 44 மையங்களில் காப்புறுதி செய்து கொண்ட தொழிலாளர்களின் குடும்பங்கள் அனைத்திற்கும் முழு மருத்துவக் கவனிப்பு வசதிகள் கிடைக்குமாறு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனால் ஒரு

1980 ஜூலை 15]

தொழிலாளியின் குடும்பத்திற்கு 1—5—1979 முதல் ஒரு ஆண்டிற்கு ரூ. 115 இத்திட்டத்தின் கீழ் செலவழிக்கலாம் என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்கூறிய திட்டத்தைத் தவிர மருந்துகள் மற்றும் இதர மருத்துவ வசதிக்கான செலவுகள் வகையில் ஒரு தொழிலாளிக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 25 -க்கும் அதிகமாகவும் ரூ. 50-க்கும் மிகாமல் ஏற்படும் செலவு உச்ச வரம்புக்கு மேல் அனுமதிக்கப்படும். இச்செலவையும் மாநில அரசும் தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதிக் கழகமும் 1:7 என்ற விகிதத்தில் பகிர்ந்து கொள்ளும்.

இந்த மருத்துவச் செலவு அனைத்தும் முதலில் மாநில அரசே ஏற்றுக் கொள்கிறது. பின்னர் இந்தச் செலவு தமிழ்நாடு மாநில கணக்காய்வாளர் II கொடுக்கும் சான்றிதழின் பேரில் தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதித் திட்டத்தினரிடம் இருந்து மீண்டும் பெறப்படுகிறது.

தற்போது சென்னையிலுள்ள அயனாவரம், கலைஞர் கருணாநிதி நகர், சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய நான்கு இடங்களில் தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதி மருத்துவ மனைகள் உள்ளன. தொழிலாளர் நலக்காப்புறுதித் திட்டத்தின் கீழ் நிலையான 107 மருந்தகங்களும், ஒன்பது நடமாடும் மருந்தகங்களும், மூன்று பயன்பாட்டு மருந்தகங்களும், இரண்டு பகுதி நேர மருந்தகங்களும், மூன்று மத்திய மருந்துப் பண்டக சாலைகள் மற்றும் சென்னையிலும், கோயம்புத்தூரிலும் ஒரு சித்த மருத்துவ மனையும் செயல்பட்டு வருகின்றன.

நான்கு தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதி மருத்துவ மனைகளில் உள்ள படுக்கையின் எண்ணிக்கை வருமாறு :—

தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதி மருத்துவ மனை, சென்னை. 625

தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதி மருத்துவ மனை, மதுரை. 202

தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதி மருத்துவ மனை, கோயம்புத்தூர். 500

தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதி மருத்துவமனை, கலைஞர் கருணாநிதி நகர், சென்னை. 206

[1980 ஜூலை 15]

கலைஞர் கருணாநிதி நகரிலுள்ள தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதி மருத்துவமனையில் உள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை நாளடைவில் 500 ஆக உயர்த்தப்படும்.

சென்னை வட்டாரத்தில் காப்புறுதி செய்து கொண்டவர்களின் குழந்தைகள் ஒரு இலட்சம் பேர்களுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு 1,38,500 ரூபாய் செலவில் முத்தடுப்பு ஊசி குத்தும் திட்டம் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

அயக்கிய நாடுகள் சங்கத்தின் நிதி உதவியுடன் எட்டு முதல் வகுப்பு குடும்ப நல அறுவைச் சிகிச்சை நிலையங்கள் 1976-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் நாளின்றுத் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. மூன்று தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதி மருத்துவமனைகளிலும் சைதாப்பேட்டையிலுள்ள இரண்டாவது தொழிலாளர் நலக்காப்புறுதி மருந்தகத்திலும் குடும்ப நல அறுவைச் சிகிச்சை முகாம்கள் நடத்தப்பட்டன.

இத் தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதித் திட்டம் இம்மாநிலத்தில் செயற்படுத்தப்படுகின்ற ஹோட்டல்களிலும், கடைகளிலும் சினிமா கொட்டகைகளிலும் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களும் பயன் பெறும் பொருட்டு பல புதியநிறுவனங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளன.

1978-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 12-ம் தேதி முதலும் மே திங்கள் பதினான்காம் தேதி முதலும் இத்திட்டம் பல புதிய நிறுவனங்களுக்கு இரண்டு கட்டங்களில் மேற்கூறிய நாட்களில் புதிய பல நிறுவனங்களுக்கு நீட்டிக்கப்பட அரசு வகை செய்துள்ளது. மேலும், 1978-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் இரண்டாம் நாள் முதல், ஆறு படுக்கைகள் கொண்ட சித்த வைத்தியப் பிரிவு கோயம்புத்தூர், சென்னை ஆகிய இடங்களிலுள்ள தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதி மருத்துவமனைகளில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

1979-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 21-ஆம் நாள் முதல் இத்திட்டம் அரக்கோணம், சங்கரி, தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களிலும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்தொழிலாளர்

1980 ஜூலை 15]

நலக் காப்புறுதித் திட்டத்தை குமாரபாளையம், திருவரம்பூர், மானாமதுரை, சிவகாசியின் சுற்றுப்புற பகுதி ஆகிய இடங்களுக்கும் நீட்டிக்க அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

சென்னையிலுள்ள நடமாடும் தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதி மருந்தகத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கவும், ஆர்.வி. நகர் தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களுக்கு மருத்துவ வசதி அளிக்கும் பொருட்டு கொடுங்கையூரில் நிலையான ஓர் மருத்துவ மனையைத் திறக்கவும் அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. ஏற்கனவே இத்திட்டம் அமுலாக்கப்பட்ட இடங்களில் நடமாடும் மருந்தகங்கள் வழக்கம் போல் இயங்கி வரும்.

கோயம்புத்தூரிலுள்ள தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதி மருத்துவமனையில் தீவிர இதய மருத்துவக் கவனிப்பு (Intensive Cardiac Care) பிரிவு ஒன்று திறப்பதற்கான செயற்குறிப்பும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. 1980-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் இருபத்தொன்பதாம் நாள் முதல் தாம்பரத்திலுள்ள தொழிலாளர் நல காப்புறுதி மருத்துவமனை புதிய கட்டிடத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது.

50 படுக்கைகள் கொண்ட தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதி மருத்துவமனையொன்று வேலூரில் புதிதாகக் கட்ட அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. இக்கட்டிடத்தின் கட்டுமானப் பணி முடிவடைந்துவிட்டது. இக்கட்டிடம் விரைவில் திறக்கப்படும்.

இரண்டும் அதற்கு மேற்பட்ட மருத்துவர்களுடன், வாடகைக் கட்டிடங்களில் செயல்பட்டு வரும் 46 தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதி மருந்தகங்களுக்குச் சொந்தமாக கட்டிடம் கட்டுவதற்கு தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதிக் கழகம் ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. தனியார் வாடகைக் கட்டிடங்களில் அமைந்துள்ள இந்த 46 மருந்தகங்களுக்குக் கட்டிடம் கட்ட நிலம் கையகப்படுத்தல் பல்வேறு நிலைகளில் தீவிரமாக உள்ளது.

சந்தா வசூல்.—

1979-80 ஆம் ஆண்டில் 14,04,21,056 ரூபாய் சந்தாவை வசூலிக்கப்பட்டது.

பண உதவிகள்.—

1979-80 ஆம் ஆண்டில் காப்புறுதி செய்து கொண்டவர்களுக்கு ரூ. 6,40,58,394 பணம் உதவியாக கொடுக்கப்பட்டது.

வழக்குகள் :—

1979-80 ஆம் ஆண்டில் உள்ள சந்தாத் தொகையை வசூலிக்க கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன.

தொடரப்பட்ட வழக்குகள்	29
தண்டிக்கப்பட்டவை	12
அபராதம் மூலம் தண்டிக்கப்பட்ட வகையில் ரூபாய் 780.	

1923 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீடுச் சட்டம்.

1923 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீடுச் சட்டம் கீழ்க்கண்ட சமயங்களில் இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்க வகை செய்கிறது :—

(அ) தொழிற்சாலைகளில் வேலை காரணமாகவும் வேலை செய்யும் போதும் ஏற்படுகின்ற விபத்துக்கள் :

(ஆ) மரணத்தை உண்டாக்குகின்ற அல்லது பணியாற்ற இயலா வண்ணம் செய்து விடுகிற தொழில் சார்ந்த சில நோய்கள் இது தொழிற்சாலைகள், சுரங்கங்கள், மலைத் தோட்டங்கள், போக்குவரத்து கட்டுமான பணிகள், இரயில்வே, அபாயம் விளைவிக்கிற சில குறிப்பிட்ட தொழில்கள் ஆகியவற்றில் டணி புரிகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு (தொழில்துறையின் வாணிபம் அல்லது தொழிலுக்கு அன்றி வேறு விதத்தின் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ள நாட்கூலி பெறும் தொழிலாளர்கள் நீங்கலாக) ஏனைய தொழிலாளர்களுக்கு இது பொருந்தும்.

1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் நாளன்றுள்ளபடி 589 வழக்குகள் முடிவுறாத நிலையிலிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டில் 855 வழக்குகள் வரப்பெற்றன. மொத்தம் 1,444 வழக்குகளில் 995 வழக்குகள் மீது முடிவெடுக்கப்பட்டன.

இவ்வாண்டு இறுதியில் 449 வழக்குகள் முடிவுறா நிலையில் இருக்கின்றன.

1980 ஜூலை 15]

தொழிற்சாலை விபத்துக்கள்—துயர் துடைப்பு நிதி.

ஆண்டொன்றிற்கு 15,000 ரூபாய் தொடர்மானியத்துடன் அரசால் இந்நிதி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கல் உடைத்தல், வெடி வைத்து தகர்த்தல், கிணறு தோண்டுதல் அல்லது பிற தொழில்களில் பணிபுரியும் போது காயமேற்பட்டு அதனால் என்றுமே பணியாற்ற இயலாமற்போன தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது மரணமடைந்த தொழிலாளரைச் சார்ந்துள்ளவர்களுக்கு இந் நிதியிலிருந்து உதவியளிக்கப்படும். 1923 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்களுக்கு இழப்பீடு வழங்கும் சட்டத்தின் கீழ் இழப்பீடு வழங்குவதற்கு நிதி வசதி இல்லாத தொழிலதிபர்களின் தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது வேறு காரணங்களுக்காக இழப்பீடு பெற இடலாத தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது அவர்களைச் சார்ந்துள்ளோருக்கு இந்நிதியிலிருந்து துயர் தணிப்பு உதவித் தொகை அளிக்கப்படும். இழப்பீடு வழங்கப் போதுமான நிதிவசதி இல்லாத சிறிய ஒப்பந்தக்காரர்களிடம் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் விபத்தில் மரணமடைந்தால் அல்லது காயமடைந்தால் அவர்களும் இந்நிதியிலிருந்து தொகை பெறுவர். 1979-ல் இந்நிதியிலிருந்து இரண்டு பேருக்கு 3,000 ரூபாய் துயர் துடைப்பு நிதி அனுமதிக்கப்பட்டது.

1972 ஆம் ஆண்டு பணிக்கொடை வழங்கல் சட்டம்:

இச்சட்டத்தின் கீழ், சென்னை, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள தொழிலாளர்கள் நல உதவி ஆணையாளர்கள் அவரவர் பகுதிகளில் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகளாக இருப்பர் என்றும், தொழிலாளர் நல துணை ஆணையாளர்கள் அவரவர் அதிகார வரம்புக்குட்பட்ட பகுதிகளில் மேல் முறையீட்டதிகாரிகளாக இருப்பர் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

1979 ஆம் ஆண்டில் இச்சட்டத்தின் கீழ் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகள் 1,413 வழக்குகளை முடிவு செய்துள்ளனர். மேல் முறையீட்டதிகாரிகள் அறிக்கையாண்டில் 408 மேல் முறையீடுகளை முடிவு செய்துள்ளனர்.

V. தொழிலாளர் நல நடவடிக்கைகள் :

தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டம் (அரசு உதவி பெறுவது) தனியார் தொழிலாளர் திட்டம்:

மாநில சமூக நலக் கொள்கையைக் கருத்தில் கொண்டு பெருகிவரும் தொழிலாளர்களுக்குப் பாங்குடைய வசதியான வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது தவிர்க்க முடியாததாகிறது. ஏனெனில், பெரும்பாலோருக்குச் சொந்தமான வீடுகள் வைத்துக் கொள்ள வசதியிருக்காது அல்லது அவர்கள் பணியிடத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் வசிக்கின்றனர். சில தொழிலதிபர்கள் தங்களுடைய பணியாளர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் குடியிருப்பு வசதி அளித்துள்ளனர். ஆனால் இது பிரச்சினையைச் சிறிது கூட தீர்ப்பதாக இல்லை. எனவே, பணியிடங்களுக்கு அருகில் வசதியுள்ள இடங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க உதவித் தொகை பெறும் வீட்டு வசதித் திட்டம் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

1948ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் கீழ் வரும் தொழிலாளர்களின் நன்மைக்காக வீடுகள் கட்ட பொதுத் துறை கூட்டுறவுத் துறை, தனியார் துறை ஆகியவற்றிற்கு இத்திட்டதின் கீழ் நிதியுதவி அளிக்கப்படுகின்றது. இரு சிறிய அறைகள் கொண்ட வீடு (இரண்டடுக்கு மாடி கட்டிடம்) கட்டுவதற்கு உச்சவரம்பாக 5,350 ரூபாயும், இரு சிறிய அறைகள் கொண்ட வீடு (பல அடுக்கு மாடிக் கட்டிடம்) கட்டுவதற்கு உச்சவரம்பாக 6,050 ரூபாயும் வழக்கமான இரு அறைகள் கொண்ட வீடு (இரண்டு மாடிக் கட்டிடம்) கட்டுவதற்கு உச்சவரம்பாக 7,600 ரூபாயும், வழக்கமான இரண்டு அறைகள் கொண்ட வீடு (பல மாடிக் கட்டிடம்) கட்டுவதற்கு உச்சவரம்பாக 8,500 ரூபாயும் நிதியுதவி வழங்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1979-80 ஆம் ஆண்டில் புதிய வீட்டு வசதித் திட்டம் எதற்கும் அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. எனினும் 1978-79ஆம் ஆண்டில் அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ள திட்டங்களுக்கு கடனாக 1,60,500 ரூபாயும் உதவித் தொகையாக 1,60,500 ரூபாயும் வழங்கப்பட்டன.

1980 ஜூலை 15]

மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டம்:

இத் திட்டம் மலைத் தோட்டத் தொழிலதிபர்கள் தங்களது தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தருவதை நோக்கமாகக் கொண்டதாகும். 1979 ஆம் ஆண்டில் ஓர் அறை கொண்ட குடியிருப்பு ஒவ்வொன்றும் 4,000 ரூபாய் உச்சவரம்புச் செலவில் கட்டப்படுகின்றன. அத்தொகையில் 50 சதவீதம் கடனாகவும் 37.5 சதவீதம் உதவித் தொகையாகவும் வழங்கப்படும். வாட்டர்ஃபால் அஞ்சலில் உள்ள சக்தி எஸ்டேட் நிறுவாகத்திற்கு உத்தேசிக்கப்பட்ட 24 குடியிருப்புக்களுக்காக கடன் தொகையாக 48,000 ரூபாயும், உதவித் தொகையாக 36,000 ரூபாயும் அரசு வழங்கியுள்ளது.

1. வீடுகள் தேவைப்படுகின்ற தனித் தொழிலாளர்கள் உட்பட குடும்பங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	36,028
2. வழங்கப்பட்ட தரமான வீடுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை.	34,608
3. வழங்கப்பட விருக்கும் தரமான வீடுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை.	1,420
4. தற்போதுள்ள தரமற்ற வீடுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை.	928

தமிழ்நாடு மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் விதிகளில் 51(2)

விதியின்கீழ் உள்ள வழக்குகள் :

இந்த ஆண்டில் இந்த விதித் துறையின்கீழ் கோயம்புத்தூர் தொழிலாளர் நீதிமன்றம், தொழிலதிபர்கள் தாக்கல் செய்த 18 விண்ணப்பங்களைத் தீர்த்து வைத்தது.

தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல வாரியம் :

தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல வாரியம் தமிழ்நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் நல நிதிச் சட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டது. இதில் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தலைவராகவும், அரசு, தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோரின் பிரதிநிதிகள்

[1980 ஜூலை 15]

உறுப்பினர்களாகவும் உள்ளனர். தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர் நலனுக்காக இந்த வாரியம் அநேக நலத் திட்டங்களை மேற்கொண்டது. தற்போது உள்ள நல நடவடிக்கைகள் சில கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. தொழிலாளர் நல நிலையங்கள்:

இவ்வாரியம் தற்பொழுது (1) அம்பத்தூர் (சென்னை), (2) செம்பியம் (சென்னை), (3) குடியாத்தம், (4) வாணியம்பாடி, (5) கோயம்புத்தூர், (6) ஒத்தக்கல் மண்டபம், (7) திருப்பூர், (8) மதுரை, (9) திண்டுக்கல், (10) சிவகாசி, (11) கோவில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் 11 தொழிலாளர் நல நிலையங்களை நடத்தி வருகிறது. இவற்றில் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு 2½ முதல் 5 வயது வரையிலான பாலர் வகுப்புகளும் பெண் தொழிலாளர்களுக்கும் தொழிலாளர்களின் மனைவியருக்கும் தையல் வகுப்புகளும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. தையல் வகுப்பில் ஒவ்வொரு பயிற்சியாளருக்கும் தங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 30 பயிற்சி உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. கேர் நிறுவனத்தின் உதவியுடன் குழந்தைகளுக்குப் பாலஹாரும், பாலும் இவ்வாரியத்தால் வழங்கப்படுகிறது.

2. தொழிலாளர்களுக்கு விடுமுறை ஓய்வு இல்லம்:

இவ்வாரியம், மாமல்லபுரம், குற்றாலம், உதகமண்டலம் ஆகிய இடங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு விடுமுறை ஓய்வு இல்லம் நடத்தத் தீர்மானித்துள்ளது. தற்போது ஏற்காட்டில் விடுமுறை ஓய்வு இல்லம் நடைபெற்று வருகிறது. இங்கு ஒரே சமயத்தில் 20 நபர்கள் தங்கலாம். கணவர் மனைவி ஆகிய இருவர் அடங்கிய குடும்பம் ஒன்றுக்கு ரூ. 2.50 வீதமும் பனிரெண்டு வயதுக்கு மேற்பட்ட குழந்தை ஒன்றுக்கு ரூ. 1 வீதமும் நபர் ஒருவருக்கு ரூ. 1.50 வீதமும் சாதாரணமாக வாடகை வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. குற்றாலத்தில் விடுமுறை ஓய்வு இல்லம் கட்டப்படுவதற்கு ரூ. 11,25,000 காண திட்டத்திற்கும் மதிப்பீட்டிற்கும் அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. மாமல்லபுத்தில் விடுமுறை ஓய்வு

1980 ஜூலை 15]

இல்லம் ரூ. 8,13,000 செலவில் கட்டுவதற்காக திருத்திய திட்டமும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன. 0.25 ஏக்கர் நிலத்தில் உதகமண்டலத்தில் ஓய்வு இல்லம் கட்டுவதற்காகத் தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல வாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ளது.

தாம்பரம் காசநோய் மருத்துவமனையில் தொழிலாளர் களுக்கும் காச நோய் வார்டுகள்:—

இவ்வாரியம், தாம்பரம் காச நோய் மருத்துவமனையில் தொழிலாளர்களுக்குத் தனியாக 26 படுக்கைகள் கொண்ட காச நோய் வார்டைக் கட்டியுள்ளது.

4. படிப்பகங்கள்:

இவ்வாரியம் பெரம்பூர் (சென்னை), தண்டையார் பேட்டை (சென்னை), மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் நான்கு படிப்பகங்கள் நடத்தி வருகிறது. வர்சகர்களின் பயனுக்காக செய்தித்தாள்கள், வார மாதாந்திர இதழ்கள் வழங்கப்படுகின்றன. படிப்பகங்களில் அறிவியல் கணிதப் பாடங்களில் பார்வைப் புத்தகங்கள், தொழில் தகராறு சட்டப் புத்தகங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்ட சிறு நூலகம் ஒன்று அமைக்கப்படலாம் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

5. பல மாடிக் கட்டிடங்கள்:

இவ்வாரியம், தேனாம்பேட்டையில் ரூ. 40 இலட்சம் செலவில் பல மாடிக் கட்டிடம் ஒன்றைக் கட்டியுள்ளது. தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல வாரியம் தொழிலாளர் நலத் துறையின் அலுவலகங்கள் இந்தக் கட்டிடத்தில் செயல்படுகின்றன. வாடகையாக வசூலிக்கப்படும் தொகை இவ்வாரியத்தின் நிதி வசதிகளைப் பெருக்க உதவும்.

6. குழந்தைகள் காப்பு நிலையம்:

சென்னையில் திரு. வி. க. நகரிலும், சென்னை, பாரக்ஸ் லைன் வில்லேஜ் காலனியிலும் உள்ள மகளிர் மன்றங்களும் கோயம்புத்தூர் எல்.ஐ.எச்.எஸ். தொழிலாளர் மகளிர் மன்றமும் தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல வாரியத்திடமிருந்து மன்றம் ஒன்றுக்கு பெறும் ரூ. 8,000 ஆண்டு மானியத்துடன் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்த மன்றத்தில் குழந்தைகள் காப்பு நிலையம் நடத்தப்படுகிறது. இங்கு 5 வயதிற்கு உட்பட்ட 50 குழந்தைகள் அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். இங்கு இலவசமாகக் கல்வி கற்பிப்பதோடு பால் ரொட்டி போன்றவையும் இலவசமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

7. தொழிற்சங்க தலைவர்களும் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளும் சென்னையில் தங்குவதற்கான இடவசதிகள்:

தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்காகச் சென்னைக்கு வரும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் குறைந்த செலவில் தங்குவதற்குப் போதுமான வசதி மிக்க அறைகளைக் கட்டுவதற்கு 7.33 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்ய வாரியம் முடிவெடுத்துள்ளது. இதற்கான ரூ. 2 இலட்சத்தை மானியமாகவும் 5 மனைகள் மற்றும் 1,539 சதுர அடி கொண்ட நிலத்தைக் கொடையாகவும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்துள்ளது. ஓய்வு இல்லம் கட்டும் வேலை நடந்து வருகிறது.

8. புத்தக வங்கிகள்:

சென்னை, திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள கல்லூரிகள், பள்ளிகளில் படிக்கும் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு உதவும் வகையில் புத்தக வங்கிகள் இயக்கும் திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது. புத்தகங்கள் வழங்குவதற்கான விண்ணப்பங்கள் தொழிலாளர்களிடமிருந்து வேண்டப்பட்டுள்ளன.

1980 ஜூலை 15]

9. தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகள் தட்டெழுத்து, சுருக்கெழுத்து கற்றுத்தேற படிப்புக் கட்டணம் தேர்வுக் கட்டணம் செலுத்துதல்:

வாரியம் முடிவு செய்துள்ளபடி தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகள் தட்டெழுத்து சுருக்கெழுத்து கற்றுத் தேர்வு எழுத மேற்படி வகுப்புக்களை நடத்த அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களுக்குப் படிப்புக் கட்டணம், தேர்வுக் கட்டணம் செலுத்துவதற்கான விண்ணப்பங்கள் அனுப்புமாறு தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளிடமிருந்து கேட்கப்பட்டுள்ளது.

10. விளையாட்டு:

தொழிலாளர்களிலும் அவர்களைச் சார்ந்துள்ளவர்களிலும் வீரப்போட்டி மற்றும் விளையாட்டு ஆகியவைகளில் முன்னணியில் நிற்பவர்களை ஊக்குவிக்க வாரியம் முடிவு செய்துள்ளது. அதன்படி, ஒவ்வொரு ஆண்டும் மாவட்ட அளவிலும் வட்டார அளவிலும் மற்றும் இணை வட்டார அளவிலும் ஆண்டு விளையாட்டுப்போட்டிகள் நடத்த முடிவு செய்துள்ளது. வட்டார அளவில் உள்ள போட்டி ஒவ்வொரு ஆண்டும் டிசம்பர் திங்களிலும் இணை மண்டல (அல்லது) மாநில அளவில் உள்ள போட்டிகள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜனவரி திங்களிலும் சென்னையில் நடக்கும். மேலும், ஆண்டு விளையாட்டுப் போட்டிகளில் பெண்டிரையும் தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளையும் சேர்த்துக்கொள்ள வாரியம் முடிவு செய்துள்ளது.

11. பார்வைக் கோளாரினால் அவதிப்படும் தொழிலாளர்களுக்கு இலவசமாகக் கண்ணாடி வழங்குதல்.

திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 750ம் அதற்கும் குறைவான ஊதியம் பெற்று பார்வைக் கோளாரினால் அவதியுறும் ஒவ்வொரு தொழிலாளருக்கும் ரூபாய் 50-க்கு மேற்படாத அளவில் இலவசமாகக் கண்ணாடிகள் வழங்குவதற்கு வாரியம் முடிவு எடுத்துள்ளது.

12. திரைப்படம் காட்டும் கருவி:

தொழிலாளர்களைச் சுற்றியுள்ள இடங்களிலும், தொழிலாளர் நல நிலையங்கள் உள்ள இடங்களிலும், தொழிலாளர்களுக்கான கல்வி வகையில் அமைந்த திரைப்படங்களை காட்டுவதற்காக திரைப்படம் காட்டும் கருவி (16 மி.மீ) ஒன்றை வாரியம் வாங்கியது.

13. தையற்பயிற்சி நிலையம், கூடலூர்:

அரசால் இயக்கப்பட்டு வந்த தையற்பயிற்சி நிலையம் ஒன்றை வாரியம் நடத்துவதற்காக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

14. படிப்புதவித் தொகையும் நிதி உதவியும்:

(அ) தொழிலாளர் நல நிதிக்குப் பங்குத் தொகை செலுத்தும் தொழிலாளர்களின் ஆண், பெண் குழந்தைகள் 10+2 வகுப்புகளில் முறையே முதல் மற்றும் இரண்டாவது மாணவர்களாக வருபவர்களுக்கு வழங்குவதற்காக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இரண்டு படிப்புதவித் தொகைகள் அளிக்க வாரியம் முடிவு எடுத்துள்ளது.

(ஆ) மாநில முழுவதும் உள்ள தொழிலாளர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த 15 பொறியியல் படிப்பு, 10 மருத்துவப் படிப்பு, மாணவர்களுக்கு நிதி உதவி அளிக்க வாரியம் முடிவு செய்துள்ளது.

(இ) இம்மாநிலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சட்டக் கல்லூரி யிலும் தொழிலாளர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த 3 சட்ட இயல் படிப்பு மாணவர்களுக்கு நிதியுதவி அளிக்கவும் வாரியம் முடிவு செய்துள்ளது.

15. ஏற்று நடத்த இருக்கும் மற்ற திட்டங்கள்:

(1) கிண்டி, ராஜபாளையம், விக்ரமசிங்கபுரம், தூத்துக்குடி மற்றும் மணப்பாறை ஆகிய இடங்களில் தொழிலாளர் நல நிலையங்களை ஏற்படுத்துதல்.

1980 ஜூலை 15]

(2) கூடுதலாக எட்டு குழந்தைகள் காப்பு நிலையங்களை தமிழ்நாடு முழுவதும் திறக்க இருக்கின்றன.

(3) இயல்பான தொகை வசூல் செய்து திருமணம், காதணி விழா மற்றும் இதர சமுதாயச் சடங்கு விழாக்களை நடத்துவதற்காக சென்னை நகரில் சமுதாயக் கூடம் ஒன்று கட்டுதல்.

(4) தேனாம்பேட்டையில் உள்ள அலுவலகக் கட்டிடத்தில் ஒரு நூலகத்தைத் தொடங்குதல்.

(5) ஒருங்கிணைந்த சுகாதாரப் பணி முனைப்புத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் பணி தொடர்பான செலவிற்கு மானியம் வழங்குதல்.

(6) குன்னூரிலும் திருநெல்வேலியிலும் உள்ள தேயிலைத் தோட்டப் பகுதிகளிலும் தையற் பயிற்சி நிலையங்களை நடத்துதல்.

(7) தொழிலாளர்கள் குடியிருப்புகள், தொழிலாளர்கள் நிறைந்துள்ள பகுதிகள் ஆகிய இடங்களில் தொழிலாளர்களிடையேயுள்ள குடிப்பழக்கங்களினால் விளையும் கேட்டினை நீக்குவதற்காக மனமகிழ் மன்றம், கலை நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்தல்

8 வால்பாறையில் ஓர் ஓய்வு இல்லத்தைத் தொடங்குதல்.

சட்ட உதவி:

தொழிற்சங்கங்கள் உயர்நீதி மன்றத்தில் ஒரு ரிட் மனு அல்லது ரிட் முறையீடு தாக்கல் செய்வது தொடர்பாக ஏற்படும் சட்டம் சம்பந்தமான செலவுகளுக்காக ஒரு சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு ரிட் மனு அல்லது ரிட் மேல் முறையீடு ஒன்றுக்கு ரூ. 150 என்ற வீதத்தில் நிதியுதவி வழங்கும் ஒரு திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. சட்ட நிதி உதவிக்கு அனுமதி வழங்க தொழிலாளர் நல ஆணையாளருக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில், நிவாரணம் வேண்டி ஒரு கோரிக்கை வந்தது இத்திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 150 வழங்கப்பட்டது.

தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின்கீழ் இழப்பீட்டுத் தொகையைக் கோரும் தகுதி வாய்ந்த ஏழைத் தொழிலாளர் களுக்கு அல்லது அவர்களைச் சார்ந்தவர்களுக்கு அரசுச் செலவில் சட்ட உதவி அளிப்பதற்காக ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000ஐ அரசு ஒதுக்கியுள்ளது. காயமுற்ற தொழிலாளர்கள் கோரிய இழப்பீடு குறித்து கூடுதல் ஆணையாளர் பிறப்பித்த ஆணை களுக்கெதிராக நிர்வாகத்தினர் உயர்நீதி மன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்து கொள்ளும்போது, அத் தொழிலாளர்களும் உயர்நீதி மன்றத்தில் தங்கள் தரப்பை எடுத்துரைக்க சட்ட உதவி பெறுவதற்கு தகுதி வாய்ந்தவராவர். ஆனால், தொழிலாளர் இழப்பீடு குறித்து கூடுதல் ஆணையாளரின்முன் உள்ள நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்களுக்கு இந்த சட்ட உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். நடப்பாண்டில் சட்ட உதவி அளிப்பதற்காக ரூ. 50 வழங்க ஒப்புதல் வழங்கப் பட்டுள்ளது.

தொழிலாளர் சட்ட ஆலோசனைப் பிரிவுகள்:

சென்னை, கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகிய இடங்களில் மூன்று பிரிவுகள் செயல்படுகின்றன. அவை ஒவ்வொன்றும் ஓய்வு பெற்ற நீதித் துறை அதிகாரியாலும், ஓய்வு பெற்ற ஓர் தொழிலாளர் நல அதிகாரியாலும் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. போதிய நிதி வசதியில்லாத மக்களுக்குச் சட்ட உதவியை வழங்குவதற்குரிய திட்டமொன்றினை வகுப்பது பற்றி ஆய்வு செய்யும் பொருட்டு நியமிக்கப்பட்ட ஒருநபர் குழு செய்த பரிவுரைகளின் பேரில் அரசு இப்பரிவுரைகளை அமைத்துள்ளது.

இப்பிரிவுகள் தொழிலாளர்களின் முறையீடுகளை கனிவோடும் பரிவோடும் கேட்டறிந்து, அவர்கள் தம் குறைகளைக் களைவதற்குப் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகள், பல்வேறு தொழிலாளர்கள் சட்டங்களின்கீழ் நிவாரணம் பெறுவதற்குரிய முறைகள் ஆகியவை குறித்து கருத்துத் தெரிவிக்கின்றன. 1979ஆம் ஆண்டில் இம் மூன்று பிரிவுகளும் 274 முறையீடுகளை விசாரணை செய்தன.

1980 ஜூலை 15]

தமிழ்நாடு தொழிலாளர் சத்துணவுத் திட்டம் :

இம்மாநிலத்தில் தொழிலாளர்களின் பயனுக்காக 'கேர்' நிறுவனத்தின் உதவியுடன் தமிழ்நாடு தொழிலாளர் சத்துணவுத் திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களிலுள்ள பள்ளிக்கு செல்லும் வயது அடையாத குழந்தைகளும் கருவுற்ற மகளிரும் பாலூட்டும் தாய்மார்களும் இத்திட்டத்தினால் பயனடைகின்றனர். இத்திட்டத்தின் கீழ் 95 தொழிற் பிரிவுகளைப் பொறுத்தமட்டில் (தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல குழுவின் நல நிலையங்கள் உட்பட), தற்போது 31,027 பேர் பயன் அடைகின்றனர். தற்போதுள்ள தொழிலாளர் சத்துணவுத் திட்டத்தோடு ஒருங்கிணைந்த சுகாதாரப் பணி முனைப்புத் திட்டத்தையும் செயற்படுத்த வேண்டியது அவசியம் என உணரப்பட்டுள்ளது. இதனால் வழங்கப்படும் சத்துணவிற்கேற்ப மருத்துவ உதவியையும் இத் தொழிலாளர்கள் பெறுவர்.

சென்னை—10, தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல ஆய்வு நிறுவனம்;

நல்ல, சிறந்த தொழிற்சங்க அமைப்புகளின் வளர்ச்சி, நிருவாகத் திறமையை பெருக்குவதற்கு திறமையான தொழிலாளர் நிர்வாகப் பணியை உருவாக்குவதற்கும் தமிழ்நாடு அரசு தென்னிந்தியாவிலேயே தமிழ்நாடு தொழிலாளர் ஆய்வு நிறுவனத்தை 1973, மார்ச்சு திங்களில் அமைத்தது. தென் இந்தியாவிலேயே இத்தகைய நிறுவனங்கள் முதன் முதலாக இங்குதான் நிறுவப்பட்டுள்ளது. மேற்கூறிய நோக்கங்களை எய்த இந்நிறுவனம் பின்வரும் திட்டங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது ;—

(1) பொதுத்துறை, தனியார் துறை தொழில் நிறுவனங்களில் பணிக்கமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு (உடலுழைப்பாளர்கள், எழுத்தர்கள், தொழில் நுட்பப் பணியாளர்கள்) தொழிலாளர் நலச் சட்டத்தின் அனைத்து அம்சங்கள் குறித்து அறிவுறுத்துதல். அவர்களே தொழிற்சங்கங்களுக்குத் தலைமை வகிப்பது பற்றி சிபப்பாக வலியுறுத்துதல்.

[1980 ஜூலை 15]

(2) தொழிலாளர் நலம் குறித்த மனப்பான்மையில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருதல், தொழிற் சாலையில் சுமுகமான உறவை ஏற்படுத்துதல் ஆகியவற்றைத் கருத்தில் கொண்டு பொதுத் துறையிலும் தனியார் துறையிலும் உள்ள தொழிற் சாலைகளில் நிர்வாகத் தரத்தில் பணியாற்றும் அதிகாரிகளுக்குப் பயிற்சி அளித்தல்.

(3) தொழிலாளர் சட்டங்களை செயல் படுத்துவதற்கும், நிர்வகிப்பதற்கும் பொறுப்புள்ள தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகளுக்குப் பயிற்சி அளித்தல்.

(4) கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், உள்ளாட்சி மன்றங்கள் ஆகியவற்றின் தொழிலாளர்கள் பணியாளர்கள் ஆகியோரின் நலனைக் கவனிக்கிற அதிகாரிகளுக்குப் பயிற்சி அளித்தல். இந்த நிறுவனம் இதுவரையில் 68 வகுப்புகளையும், 6 கருத்தரங்குகளையும் நடத்தியது. இதனால் 2,256 பேர் பயனடைந்தனர்.

அண்டை மாநிலத்திலுள்ள அதிகாரிகளுக்கு தொழிலாளர் சட்டங்கள் பற்றிய பயிற்சி வகுப்புகள் :

வெளி மாநிலத்திலிருந்து அதாவது மத்திய அரசின் நேரடியாட்சிப் பகுதியான பாண்டிச்சேரியிலிருந்து, அரசு முகமையில் அனுப்பிய அதிகாரிகளுக்கு முதன் முறையாக இந்த நிறுவனம் 1979இல் பயிற்சி வகுப்பை நடத்தியது. இவ் வகுப்பு வெகுவாகப் பாராட்டப்பட்டது.

தொழிலாளர் நல சட்டப் பத்திரிகை;

இந் நிறுவனம், ' உழைப்பவர் உலகம் ' என்ற தலைப்பில் ஒரு புதிய தொழிலாளர் சட்டப் பத்திரிகையையும் தமிழில் வெளியிட்டு வருகிறது. இதனுடைய முதற் பதிப்பு அறிஞர் அண்ணாவின் பிறந்த நாளா 1978 செப்டம்பர் 15-ஆம் நாளன்று முதல் அமைச்சர் அவர்களா வெளியிடப்பட்டது. இப் பத்திரிகை, துறையில், புகழ்மிக்க வல்லுநர்கள் எளிய தமிழில் எழுதிய கட்டுரைகளையும் தொழிலாளர் நீதிமன்றம், உயர்நீதி மன்றம், உச்ச நீதிமன்றம் ஆகியவை தொழில் தகராறு குறித்து எடுத்த முடிவுகளின் விவரங்களையும் வெளியிடுகின்றது, தொழிலாள

1980 ஜூலை 15]

ருக்கான தொழில் மனக் கோட்பாடு, வாழ்க்கை குறியீட்டு எண்கள் கொண்ட பயனுள்ள புள்ளி விவரங்கள், வேலை நிறுத்தம், கதவடைப்புகள், சமரச ஒப்பந்தங்கள் ஆகியவை அடங்கிய விவரங்கள், குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் குறித்த அறிவிப்புகள் தற்காப்பு நடவடிக்கைகள் ஆகியவை இதில் வெளியிடப் படுகின்றன. சுருங்கக் கூறின, தொழிலாளர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் சமுதாயத்தின் பெரும்பாலோருக்கும் பயனுள்ள முக்கிய தகவல்களை அளிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு எல்லா வகையிலும் பயனளிக்கும் வினா விடைப் பகுதி ஒன்றும் இதில் அடங்கியுள்ளது.

தொழிலாளர் நிர்வாகத்தில் பகுதி நேர டிப்ளமோ வகுப்புகள் :

இந்த நிறுவனம் தொழிலாளர் நிர்வாகம் பற்றிய பட்ட மேற்படிப்பு பட்டய வகுப்புகளை நடத்துவதற்கு அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. தொழிலாளர் நிர்வாகத்தில் டிப்ளமோ வகுப்பை தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் 1979 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 15 ஆம் நாள் அன்று தொடங்கி வைத்தார். இந் நிறுவனத்தின் முன்னேற்றத்தில் இது மற்றொரு சிறப்பாகும்.

பிற நடவடிக்கைகள் :

தொழிலாளர் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகம் போன்ற பிற அமைப்புகளின் ஒத்துழைப்புடன் விவசாய மற்றும் முறைப்படுத்தப்படாத தொழில் வகையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு பயன்படும் வகையில் கிராமிய முகாம்கள் நடத்தப்பட்டன.

தொழிலாளர்களின் பயனுக்காக தொழிலாளர் நல சட்டங்களை, பயனுள்ள வழக்குகள் சட்டக் குறிப்புகளுடன் பதிப்பிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

VI. எடைகள்—அளவைகள் சட்டம்—தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு எடைகள்—அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டம் :

1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு எடை அளவை, (செயற்படுத்தல்) சட்டமும், எடைகள்-அளவைகள் சட்டமும் அவைகளின் விதிமுறைகளும் தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களாலும் தொழி

[1980 ஜூலை 15]

லாளர் நல துணை ஆய்வாளர்களாலும் தொழிலாளர் நல உதவி ஆய்வாளர்களாலும் மற்றும் சென்னை மாநகர், செங்கற்பட்டு மாவட்டம் ஆகியவற்றிலுள்ள முத்திரை ஆய்வாளர்களாலும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. துணைத்தொழிலாளர் நல ஆணையரே (ஆய்வுகள்) எடைகள்-அளவைகள் செயல்படுத்தல் சட்டத்தின் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியுமாவர். சென்னை மாநகருக்கும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் இரு துணைத்தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களும் இவரது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் செயல்படுகின்றனர்.

1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்களில், பணி உதவியாளர்களோடு 15 தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களை சென்னை மாநகருக்கும், 5 தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களை செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கும் முற்றிலும் முத்திரையிடும் பணிக்காக தற்காலிகமாக ஓராண்டிற்கு செயலாற்ற அரசு ஆணை பிறப்பித்தது. மேலும் சென்னை மற்றும் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு 2 தொழிலாளர் நல துணை ஆய்வாளர் பதவிகளுக்கு அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. சென்னை மாநகரிலும் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலும் முத்திரையிடும் பணிக்காகவே ஆய்வாளர்களை நியமிப்பதனால் வணிகர்கள் தங்களின் எடைகள்-அளவைகளை உரிய காலத்தில் முத்திரையிடுவதில் இடர்ப்பாடு எதுவும் அவர்களுக்கு இருக்காது.

எடைகள் அளவைகள் உபயோகப்படுத்துவதில் உள்ள முறைகேடுகளை ஒழிப்பதற்காக கிராமப்புற ஆய்வுகள் உட்பட குறித்த காலச் சோதனைகள், திடீர் சோதனைகள், கூட்டுச் சோதனைகள் ஆகியவற்றின் மூலம் இத்துறை செம்மையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது.

1979 ஆம் ஆண்டில் எடை-அளவைகள் சட்டம், விதிகள் ஆகியவற்றை மீறி நடந்துக்கொண்டதற்காக 16,789 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. முன்பு நிலுவையிலுள்ள வழக்குகள் உள்பட இதுவரை 17,229 வழக்குகள் தண்டனையில் முடிந்தன. ரூபாய்

1980 ஜூலை 15]

7,33,803 அபராதமாக விதிக்கப்பட்டது. (1979 ஆம் ஆண்டின் மீண்டும் சரிபார்த்து முத்திரையிடும் கட்டணம் உள்ளிட்ட முத்திரைக் கட்டணமாக ரூ. 34,51,973.25 வசூலிக்கப் பட்டது.)

1979 ஆம் ஆண்டில், 613 விற்பனையாளர்கள் 403 பழுது பார்ப்போர்கள் மற்றும் 125 உற்பத்தியாளர்களுக்கு எடைகள் அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியால் உரிமங்கள் வழங்கப் பட்டன.

1978, 1979 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான விவரம் வருமாறு :—

ஆண்டு.	பழுது பார்ப்போர்.	விற்பனையாளர்.	உற்பத்தியாளர்.
1978 ..	353	646	71
1979 ..	403	613	125

1979 ஆம் ஆண்டில், உரிமக்கட்டணங்களாக ரூ. 1,46,202.05 வசூலாகியது.

எடைகள்—அளவைகள் சட்டத்தின் விதித்துறைகளைச் செயற்படுத்தும் பணியை மறு ஆய்வு செய்து எடைகள்—அளவைகள் கட்டுப்பாடு அதிகாரி, மாவட்டத்தில் உள்ள சார்நிலை அதிகாரிகளுடன் குறித்த கால முறைக் கூட்டங்களை நடத்தி வருகிறார். இவர் பார்வையிடும் போது திடீர் சோதனைகளையும் மேற்கொண்டார்.

1979 ஆம் ஆண்டில், மாநிலம் முழுவதிலும் 1,613 சோதனைகள் நடத்தப்பட்டன. 58,484 வணிகர்கள் சோதனை செய்யப்பட்டனர். இதனால் 5,552 வணிகர்கள் மீது வழக்கு

[1980 ஜூலை 15]

தொடரப்பட்டன. கிராமங்களில் எடைகள்—அளவைகள் சட்டம், விதிகள் ஆகியவற்றைச் செயல்படுத்துவதை தீவிரப்படுத்தி, முறையான வாலாய நடைமுறைச் சோதனைகள், சார்பு அதிகாரிகளால் நடத்தப்பட்டன. 1979 ஆம் ஆண்டில் 52,082 வணிகர்கள் குறித்து 10,151 கிராமச் சோதனைகள் சார்நிலை அதிகாரிகளால் நடத்தப்பட்டன.

கூட்டுச் சோதனைகள் மற்றும் ஆய்வுகளின் விளைவாக வெவ்வேறு அளவுகள் கொண்ட சுமார் 21,541 எடைகளும் வெவ்வேறு அளவுகளில் உள்ள அளவைகள் சுமார் 18,601 அளவைகளும் அளவுக் கருவிகள் சுமார் 1,445 கருவிகளும் அளவைக் கருவிகள் சுமார் 863 கருவிகளும் போலியான, தரமில்லாத, முத்திரையிடப்படாத காரணங்களுக்காக கைப்பற்றப்பட்டன. கைப்பற்றப்பட்ட பொருள்களை பொறுத்த மட்டில், நீதிமன்றத்தில் நடவடிக்கைக்கு உட்பட்டவை என்பதால் நீதி மன்றங்களின் தீர்ப்புகளின்படி மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றன. கைப்பற்றப்பட்ட இதர பொருள்களின் மீது, தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு எடைகள் மற்றும் அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தின் விதித் துறைகள் அதன்கீழ் செய்யப்பட்ட விதிகள் ஆகியவற்றிற்கிணங்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

தேசிய வேலை வாய்ப்புப் பணி:

1. வேலை வாய்ப்புகள் :—தமிழ் நாட்டில் 34 வேலை வாய்ப்பகங்கள் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றில் அம்பத்தூர் ஆலங்காயம், திண்டுக்கல், காஞ்சேபுரம், கரூர், மண்டபம், ஓசூர், நாகப்பட்டினம், பரமக்குடி, சங்கராபுரம் மற்றும் தூத்துக்குடி ஆகிய இடங்களில் 11 துணை வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களும் தொழில் மற்றும் நிருவாக அனுபவம் பெற்றவர்களுக்காகவும் மற்றும் உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்காகவும் தனியாக சென்னையில் இயங்கும் இரண்டு தனி வேலை வாய்ப்பகங்களும் மற்றும் சென்னை, மதுரை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகங்களில் இயங்கும் மூன்று பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் மற்றும் வழிகாட்டும் நிலையங்களும் அடங்கும்.

1980 ஜூலை 15]

இவ்வாண்டில் தமிழ் நாட்டில் வேலைக்காகப் பதிவு செய்துள்ள விண்ணப்பதாரர்கள், வேலை அளிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் வேலைக்காக வேலை வாய்ப்பகங்களின் பதிவேட்டில் காத்திருப்போர், அறிவிக்கப்பட்ட வேலை காலியிடங்களின் எண்ணிக்கை, வேலை வாய்ப்பகங்களைப் பயன்படுத்திய வேலை அளிப்போர்களின் அரசுத் துறை, தனியார் துறைகள் எண்ணிக்கை விவரங்களும் மற்றும் இதே காலத்தில் சென்ற ஆண்டிற்கான விவரங்களும் வருமாறு :—

தொடர் எண்ணும் விவரங்களும்.	(1-4-1979 முதல் 31-3-1980 முடிய) அறிக்கையாண்டில்.	(1-4-1978 முதல் 31-3-1979 முடிய) முந்தைய ஆண்டின் நிகரான காலத்தில்.
(1)	(2)	(3)
1 பதிவு செய்த விண்ணப்பதாரர்கள் ..	4,19,951	4,19,761
2 வேலையில் அமர்த்தப்பட்டவர்கள் ..	56,786	40,235
3 அறிவிக்கப்பட்ட வேலை காலியிடங்கள் ..	79,602	57,506
4 வேலை வாய்ப்பகங்களைப் பயன்படுத்திய வேலை யளிப்போர் ..	21,599	17,408
5 ஒவ்வோராண்டும் மார்ச் 31-ம் நாள் நிலவரப்படி வேலைக்காகப் பதிவு செய்து உயிர் பதிவேட்டில் காத்திருந்தவர்கள் ..	10,05,880	9,68,314

2. உடல் ஊனமுற்றோருக்கான சிறப்பு வேலை வாய்ப்பகம், சென்னை.— சென்னையில் உள்ள உடல் ஊனமுற்றோருக்கான சிறப்பு வேலை வாய்ப்பகம் தமிழ்நாட்டில் கோயம்புத்தூர், மதுரை, சேலம் மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்கள் நீங்கலாக ஏனைய மாவட்டங்களில் வசிக்கும் பார்வையிழந்தோர், காது கேளாதோர்களையும் சென்னையில் வசிக்கும் உடல் உறுப்பு ஊனமுற்றோர்களையும் பதிவுசெய்து அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிறது. பொது மற்றும் தனியார் துறை நிறுவனங் களுடன் தொடர்பு கொண்டு வேலை வாய்ப்பகங்களில் பதிவு செய்துள்ள ஊனமுற்றோர்களுக்காக வேலை அளிக்க தனிக் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. மதுரை, கோயம்புத்தூர், சேலம் மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் உள்ள மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு நிலையங்களில் ஊனமுற்றோர்களுக்காக தனிப் பிரிவுகள் இயங்கி வருகின்றன. இவ்வலுவலகத்தில் ஒரு இளநிலை வேலை வாய்ப்பு அலுவலர் அந்தந்த மாவட்டங்களில் உள்ள எல்லா ஊனமுற்றோர்களையும் பதிவு செய்து அவர்களை வேலையில் அமர்த்துவதற்கான பணியினை மேற்கொண்டு வருகிறார். இவர் மாவட்ட வேலை வாய்ப்பக உதவி இயக்குநரின் கீழ் பணியாற்றுகிறார். இதர வேலை வாய்ப் பகங்கள் உடல் உறுப்பு ஊனமுற்றோர்களை மட்டும் (Orthopaedi- cally handicapped) பதிவு செய்து அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பைத் தேடி அளிக்கின்றன.

இந்த உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்கான சிறப்பு வேலை வாய்ப்பகங்களில் பணி குறித்த புள்ளி விவரங்கள் கீழே அளிக்கப்பட்டுள்ளன :—

பதிவு	வேலையில்	31-3-1980
செய்யப்	அமர்த்தப்	நாள்
அலுவலகம்.	பட்டவர்	நிலவரப்
களின்	களின்	படி உயிர்
எண்ணிக்கை. எண்ணிக்கை. பதிவேட்		
டில் உள்ள		
எண்ணிக்கை.		

(1)

(2)

(3)

(4)

உடல் ஊனமுற்றோர்கள்
சிறப்பு வேலை வாய்ப்
பகம்—

1	சென்னை	..	..	1,576	459	4,636
2	மதுரை	..	..	153	25	943
3	கோயம்புத்தூர்	..	..	272	63	965
4	சேலம்	..	..	160	25	613
5	திருச்சி	..	..	149	14	346

1980 ஜூலை 15]

3. தொழில் மற்றும் நிர்வாக வேலை வாய்ப்பகம்.—இந்த அலுவலகம் உயர்ந்த தொழில் அனுபவம், அறிவியல், பொறியியல், நிர்வாகம் மற்றும் மேற்பார்வைப் பணிக் கல்வித் தகுதியுடையவர்களைப் பதிவு செய்து, பொதுத் துறை மற்றும் தனியார் துறையில் வேலைவாய்ப்பு அளிப்போர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு பதிவு செய்துள்ள விண்ணப்பதாரர்களைத் தகுந்த வேலையில் அமர்த்த நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

இவ் வறிக்கை ஆண்டில் இந்த அலுவலகம் 8,861 தொழில் மற்றும் நிர்வாகத் தகுதியுடைய மனுதாரர்களைப் பதிவு செய்தது, 3,530 மனுதாரர்களை வேலையில் அமர்த்தியது. 1980-ம் ஆண்டு மார்ச்சு இறுதியில் இவ்வலுவலகத்தின் பதிவேட்டில் மொத்தம் 14,592 மனுதாரர்கள் வேலை வாய்ப்பிற்காகக் காத்திருந்தார்கள்.

4. பல்வகைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் மற்றும் வழிகாட்டும் நிலையங்கள்.—(சென்னை, மதுரை, அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம்).—சென்னை, மதுரை, மற்றும் அண்ணாமலை நகர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள பல்கலைக் கழக வேலைவாய்ப்புத் தகவல் மற்றும் வழிகாட்டும் நிலையங்கள் 11 பல்கலைக்கழகங்களில் படித்த பட்டதாரிகளுக்கும் மற்றும் படித்துக் கொண்டிருக்கும் மாணவர்களுக்கும், வேலை வாய்ப்பு விவரங்கள் வழிகாட்டுதல் பணியினைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகின்றன. இது தவிர தொழில் மற்றும் உயர் பட்டதாரிகளையும் வேலை வாய்ப்பிற்காகப் பதிவு செய்கின்றன.

[1980 ஜூலை 15]

இந் நிலையங்களின் அறிக்கையாண்டில் பணி குறித்த புள்ளி விவரங்கள் வருமாறு :—

பல்கலைக் கழக வேலை	பதிவு	வேலையில்	31-3-80
வாய்ப்புத் தகவல்	செய்யப்	அமர்த்தப்	நிலவரப்
மற்றும் வழிகாட்டும்	பட்டவர்	பட்டவர்	படி உயிர்
நிலையத்தின் பெயர்.	எண்ணிக்கை.	எண்ணிக்கை.	பதிவேட்
			டில் இருந்
			தவர்களின்
			எண்ணிக்கை.

	(1)	(2)	(3)	(4)
1 சென்னை	...	218	28	306
2 மதுரை	...	1,581	395	2,603
3 அண்ணாமலை நகர்.		356	125	554

5. வேலை நிலவரத் தகவல் திட்டம்.—இத்திட்டத்தின்கீழ்

10 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பணியாளர்கள் உள்ள (வேளாண்மை உட்பட) எல்லாத் தனியார்த்துறை நிறுவனங்களிலிருந்தும், அனைத்து பொதுத் துறை நிறுவனங்களிலிருந்தும், வேலை நிலவரத் தகவல் காலாண்டுக்கொருமுறை சேகரிக்கப் படுகிறது.

இந்த அறிக்கை ஆண்டில் வேலை நிலவரத் தகவல் சேகரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாட்டிலுள்ள 16 களப் பிரிவுகளின் மூலம் நான்கு காலாண்டுகளாகிய மார்ச்சு 1979, சூன் 1979, செப்டம்பர் 1979, மற்றும் டிசம்பர் 1979 ஆகிய காலாண்டுகளில் நான்கு ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டன.

1980 ஜூலை 15]

கீழ்க்கண்ட அட்டவணை நான்கு காலாண்டுகளில் தகவல் கேட்ட நிறுவனங்கள், தகவலை அளித்த நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றில் எண்ணிக்கை மற்றும் அதன் சதவீத விவரங்கள் வருமாறு :—

முடிவடைந்த காலாண்டு.	தகவல் கேட்ட நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.		தகவல் அளித்த நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.		விழுக்காடு.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(சதவீதம்.)
31-3-79	..	18,889	16,529	87.4	
30-6-79	..	19,065	16,957	88.2	
30-9-79	..	18,897	16,102	85.9	
31-12-79	..	19,511	16,963	86.9	

1979 மார்ச்சு, 1979 ஜூன், 1979 செப்டம்பர், 1979 டிசம்பர் திங்களுடன் முடியும் காலாண்டுகளில் இம்மாநிலத்தில் வேலையிலிருப்பவர்களின் துறை வாரியான விவரம் கீழே அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

அன்றைய நாள் நிலவரப்படி.	வேலையில் இருப்போர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.		தனியார்த் மொத்தம்.	
	(1)	(2)	(3)	(4)

31-3-79	..	11,75,868	6,43,140	18,19,008
30-6-79	..	11,84,023	6,53,921	18,37,944
30-9-79	..	11,01,266	6,60,505	17,61,771
31-12-79	..	11,30,699	6,57,865	17,88,564

சம்பள வீதங்களுக்கிணங்க மத்திய/மாநில/மத்திய அரசு/
ஓரளவு மாநில அரசு போன்ற/சார்ந்த உள்ளாட்சி நிறுவனங்
களில் வேலையிலிருப்பவர்களின் ஆண்டுப் புள்ளி விவரச்சேகரிப்பு.

31—3—1979 ஆம் நாள் நிலவரப்படி மத்திய அரசு/மாநில அரசு/மத்திய அரசு/ஓரளவு மாநில அரசு போன்ற உள்ளாட்சித் துறை அரசு நிறுவனங்களில், வேலையிலிருப்பவர்களின் சம்பள வீத அடிப்படைகளின் புள்ளி விவரங்கள் கொண்ட விவர அறிக்கைகளைச் சேகரிக்கும் பணி நடைபெற்று வருகிறது.

பணியாளர்களின் வேலை-கல்வித்தகுதி குறித்து இரண்டாண்டு
களுக்கொருமுறை நடத்தப்படும் ஆய்வு.—30—9—1978 ஆம் நாளுடன் முடிவடையும் கால அளவில் பொது நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் பணியாளர்களின் வேலை-கல்வித் தகுதி குறித்து இரண்டாண்டுகளுக்கொருமுறை நடத்தப்படும் ஆய்வு முடிவுற்றது. தனியார் நிறுவனங்களில் 30—9—1979 ஆம் நாளுடன் முடிவடையும் கால அளவிற்கான ஆய்வு நடைபெற்று வருகிறது.

ஆழ்ந்தாய்வுப்பிரிவு.—அறிக்கை ஆண்டில் பின்வரும் ஆய்வுகள் முடிக்கப்பட்டன. தமிழ் நாட்டிலுள்ள வேலை வாய்ப்பகங்களில் நிலுவையாக உள்ள காலியிடங்கள் குறித்து ஆய்வு.

1978 டிசம்பர் முதல் 1979 நவம்பர் வரையில் அறிவிக்கப் பட்ட, நிரப்பப்பட்ட, ரத்து செய்யப்பட்ட மற்றும் நிலுவையாக உள்ள காலியிடங்கள் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் வேலை வாய்ப்பகங்களின்ருந்து பெறப்பட்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டன. வேலை நிரப்பப்படாமல் காலியாக இருந்த கால அளவு ஒரு மாதம் முதல் 12 மாதம் வரையிலாகும். வேலை காலியிடங்கள் அறிவிக்கப் பட்ட காலியிடங்களில் 30.25 சதவீதம் ஆகும். அவைகள் முறையே :—

1. காலியிடங்கள் அறிவித்தது ..	76,960
2. காலியிடங்கள் நிரப்பியது ..	42,060
3. காலியிடங்கள் ரத்து செய்தது ..	9,115

1980 ஜூலை 15]

4. தகுதியுடையவர்கள் இல்லை எனச் சான்றிதழ் 2,502
அளிக்கப்பட்ட காலியிடங்கள்.

5. நிலுவையாக உள்ள காலியிடங்கள் 23,283

ஆழ்ந்த ஆய்வுக்குப்பின் வேலை காலியிடங்களின் நிலுவைக்கு அறிவிக்கப்பட்ட காரணங்கள் வருமாறு :—

1. வேலை வாய்ப்புகங்களில் போதிய தொடர் நடவடிக்கை எடுக்காமை.

2. வேலை அளிப்பவர்கள், தேர்வுபற்றிய முடிவுகளை அனுப்பிய போதிலும் வேலை வாய்ப்புகங்கள் அவற்றை உடனுக்குடன் கணக்கில் கொள்ளாமை.

3. வேலையில் அமர்த்தப்பட்டவர்களின் விவரங்களை குறித்த நேரத்தில் வேலை அளிப்போர்கள் அனுப்பாமை.

(ஆ) மெட்ரிக்குலேசன் தேறியவர்களும் அதற்கும் குறைவான கல்வித்தகுதி உடையவர்களும் காத்திருக்கும் கால அளவை அறிய மேற்கொள்ளப்பட ஆய்வு.

வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களின் செல்லுபடி பதிவேட்டில் காத்திருக்கும் மனுதாரர்களில் அதிகமாக உள்ளவர்கள் மெட்ரிக்குலேசன் மற்றும் அதற்கும் குறைந்த கல்வித் தகுதி உள்ளவர்கள். அவர்கள் செல்லுபடி பதிவேட்டில் 2/3 பாகமாக உள்ளார்கள். அவர்கள் பள்ளி தேர்ச்சியுற்று அனுபவமற்றவர்கள் ஆவார்கள். 1/3 (32.69%) பகுதியினர் மெட்ரிக்குலேசன் தேறியவர்கள் ஆவார்கள். 1/4 (23.44%) பகுதியினர் நடுத்தரப்பள்ளி வரை படித்து வேலைக்காகப் பதிவு செய்த மனுதாரர்கள் ஆவர். 1/12 (8.81/8%) பகுதியினர் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் (1.34%) பகுதியினர் படிக்காதவர்களாகவும் உள்ளனர். மெட்ரிக்குலேசன் தேறியவர்களில் பாதிக்கு மேல் (55.5%) மூன்றாண்டுகளுக்கும் குறைவாக வேலைக்காகக் காத்திருப்பவர்களாகவும், மற்றும் 1/4 பகுதியினர் ஐந்தாண்டு

[1980 ஜூலை 15]

களுக்குக் குறைவாகக் காத்திருப்பவர்களாகவும் உள்ளனர். மெட்ரிக்குலேசன் முடித்த எட்டு நபர்களில் ஒரு நபர் (13.72%) ஐந்து முதல் ஏழு ஆண்டு வேலை வாய்ப்புக்காகக் காத்திருப்பவர்கள் ஆவர்.

நடுத்தர பள்ளிப்படிப்பு படித்தவர்களில் 58.33 சதவிகிதத் தினர் மூன்றாண்டுக்குக் குறைவாக காத்திருப்பவர்கள் ஆவார். 1/4 பகுதியினர் (23.91%) மூன்றிலிருந்து ஐந்தாண்டுகளாக காத்திருப்பவர்கள். அவர்களில் எட்டில் ஒரு நபர் (12.77%) ஐந்தாண்டுக்கு மேல், ஆனால் 7 ஆண்டிற்கு குறைவாகக் காத்திருக்கிறார்கள். எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்களில் 2/3 பாகத்தினர் மூன்று ஆண்டு காத்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் 1/5 பாகத்திற்கு சுற்று கூடுதலானவர்கள் மூன்று ஆண்டு முதல் ஐந்து ஆண்டு வரை காத்திருக்கிறார்கள். 10-க்கு ஒரு நபர் ஐந்து ஆண்டுக்கு மேல் ஏழு ஆண்டுக்குள் காத்திருக்கிறார்கள்.

படிக்காதவர்களில் 3/4 பாகத்திற்கு மேல் (79.81%) மூன்றாண்டுக்கு குறைவாகக் காத்திருக்கிறார்கள். 1/10 பாகத்தினர் (10.99%) மூன்று ஆண்டுக்கு மேலும் ஐந்து ஆண்டுக்குக் குறைவாகவும் காத்திருக்கிறார்கள். அண்மைக் காலத்தில் பின்வரும் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது:—

1. வேலை வாய்ப்புகங்களின் செல்லுபடி பதிவேட்டிலுள்ள தேசிய தொழிற் பயிற்சி சான்றிதழ்/தேசிய தொழில் பழகுவோர் சான்றிதழ் பெற்றவர்களைப்பற்றி ஆய்வு.

2. வேலை வாய்ப்புகங்களின் செல்லுபடி பதிவேட்டிலுள்ள ஏற்கனவே வேலையிலுள்ள மனுதாரர்களின் விகிதாசாரத்தை அறியும் மாதிரி ஆய்வு.

(ஆ) புள்ளி விவரத் தொகுப்பு நிலையம்.—1979-80 ஆம் ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட வேலைகள் புள்ளி விவரத் தொகுப்புப் பிரிவில் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

1980 ஜூலை 15]

31—3—1979, 30—6—1979, 30—9—1979 மற்றும் 31—12—1979 ஆகிய காலாண்டுகளில் மத்திய அரசு/மாநில அரசு/ஓரளவு மத்திய அரசு நிறுவனங்கள்/ஓரளவு மாநில அரசு நிறுவனங்கள், உள்ளாட்சி மன்றங்கள் மற்றும் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் (அனைத்திலும்) தனியார்துறை (பெரிய நிறுவனங்கள்), தனியார் துறை (சிறிய நிறுவனங்கள்), தனியார்துறை (அனைத்திலும்), வேலை வாய்ப்பு நிலைகளில் உள்ள மாற்றங்கள் குறித்த பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டது.

தேசிய வேலை வகைப்பாட்டின்படி, வேலை வாய்ப்பக நடப்புப்பதிவேட்டில் உள்ள விண்ணப்பதாரர்களின் எண்ணிக்கை, தேசிய வேலை வகைப்பாட்டின்படி அறிவிக்கப்பட்ட, நிரப்பப் பட்ட, நிலுவையாக உள்ள காலியிடங்கள், முன்னாள் தொழில் பயிற்சியாளர்கள் செய்த பணி, உரிய தகுதிபடைத்தவர்கள் இல்லை என்பதற்கான சான்றிதழ்கள் முதலியவை போன்ற வேலை, வாய்ப்பகப் புள்ளி விவரங்களும் அட்டவணையிட்டுத் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

பட்டுத்திரை அச்சப் பிரிவு Silk Screen Printing.—இந்த அறிக்கை ஆண்டுக் காலத்தில் சென்னையிலுள்ள வேலைவாய்ப்பு —பயிற்சி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் உள்ள பட்டுத் திரை அச்சப் பிரிவு பின்வரும் பணிகளை மேற்கொண்டது :—

1. பட்டுத்திரை முறை அச்சிடுவதற்காகத் தேவைப்படும் ஸ்டென்சில் தாள்கள். 21
2. தயாரிக்கப்பட்ட மாதிரி வரைபடங்கள் .. 4
3. தயாரிக்கப்பட்ட விளக்கப்படங்கள்/வரைப் படங்கள்/துண்டு வெளியீடுகள். 190
4. அச்சடிக்கப்பட்ட உரைத்தாள்கள்/சுவ ரொட்டிகள். 1,425
5. அச்சிட்ட பட்டுத்திரைகள் 5
6. பெயர்ப்பலகை போன்ற ஏனைய சிறப்புப் பணிகள். 21

வேலை வாய்ப்பகங்களின் பணியை கணக்கிடுதல் பொறி மூலம் செய்வது.—வேலைவாய்ப்பகப் பணிகளைத் துரிதப் படுத்தவும், புகார்கள் வராமல் தவிர்க்கும் பொருட்டும், வேலைவாய்ப்பகப் பணிகளை கணக்கிடு பொறி மூலம் செய்யும் திட்டத்திற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியது. ஆய்வாண்டில், முதன்முறையாக தொழில் நிர்வாகப்பணி வேலைவாய்ப்பகத்தில் கணக்கிடு பொறி வசதி செய்து கொடுக்கும் பணியை அரசுப் புள்ளிவிவரத் தொகுப்பு நிலையம் மேற்கொண்டது. வேலைக் காலியிடங்களுக்கு மனுதாரர்களைத் தேர்வு செய்ய தேவையான தகவல் படிவம் அரசுப் புள்ளிவிவரப் பிரிவின் ஆலோசனையுடன் தயாரிக்கப்பட்டது. வேலைவாய்ப்பகச் செல்லுபடிப் பதிவேட்டில் உள்ள தொழில் நிர்வாக வேலை வாய்ப்பகத்தில் பதிவு செய்துள்ள 4,000 பேர்களின் தகவல்கள் குறித்த புள்ளிவிவரங்கள் துளையிடப்பட்டு அரசுப் புள்ளி விவரத் தொகுப்பு நிலையத்தில் மூலக்கோப்பு தயாரிக்கப்பட்டது. தேர்வுத்திட்ட முறையைச் சோதனை செய்து பார்ப்பதற்காக ஒரு மாதிரித் தேர்வு நடைபெற்றது. தொழில் நிர்வாகப் பணி வேலைவாய்ப்பகத்தின் செல்லுபடிப் பதிவேட்டில் எஞ்சியுள்ள நபர்கள் பற்றிய தகவல்களை வகைமுறைப்படுத்தும் பணி நடைபெற்று வருகிறது.

6. வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டுதலும், வேலைவாய்ப்பு ஆலோசனை அளித்தலும்.—வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவுகள் தமிழ்நாட்டில் நீலகிரி, தருமபுரி, புதுக்கோட்டை ஆகிய மாவட்டங்கள் நீங்கலாக பிற மாவட்டங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன. இப்பிரிவுகள்தொடர்ந்து தொழில் வேலைவாய்ப்பு பயிற்சி பெறுவதற்கான வசதிகள் ஆகியவை பற்றிய தொழில் பழகு வசதிகள் விவரங்களை வேலை தேடுவோரிடையும்/மாணவர்களிடையேயும் விண்ணப்பதாரர்களிடையேயும் பரப்பி வருகின்றன. மாணவர்கள் பதிவு செய்தவர்கள் இவர்களுக்கான வழிகாட்டுதல் சம்பந்தமான கூட்டங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன. வேலை வாய்ப்பகங்களிலுள்ள வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவு காலாண்டுதோறும் மாணவர்கள், வேலை தேடுவோரின் பயனுக்காக செய்தி அறிக்கைகள் தயாரித்து பள்ளிகள் மற்றும் நூலகங்களுக்கு அனுப்புகின்றது.

1980 ஜூலை 15]

1979 ஏப்ரல் முதல் 1980 மார்ச் வரையில் வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டுப் பிரிவுகளால் பயனடைந்த விண்ணப்ப தாரர்கள் வேலை தேடுவோர், மாணவர்கள் ஆகியோர்களின் எண்ணிக்கை வருமாறு :—

1. மேற்கொள்ளப்பட்ட (வழிகாட்டுதல்) கூட்டுக் கூட்டங்களின் எண்ணிக்கை. 3,113
2. பதிவு செய்து வழிகாட்டும் தகவல் மூலம் பயன் பெற்றவர் எண்ணிக்கை. 9,967
3. கலந்துறையாடல் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர் எண்ணிக்கை. 57,379
4. வேலை, பயிற்சி, தொழில் பழகுதலில் அமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை. 1,426
5. பள்ளிகள்/கல்லூரிகளில் நிகழ்த்திய வாழ்க்கைத் தொழில் பற்றிய சொற்பொழிவுகளின் எண்ணிக்கை. 317
6. தொழில் பழகுவோருக்கான உதவித்தொகை/மேற்படிப்பிற்காக அனுப்பப்பட்ட விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை. 11,001

சென்னையிலுள்ள வேலைவாய்ப்பு—பயிற்சித்துறை இயக்குநர் அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த மாநில வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவு, மாவட்டங்களில் உள்ள வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவுகளின் நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைக்க, மேற்பார்வை செய்து, சீரமைத்து பரிசீலனை செய்து வருகிறது. 31 தொழில் பயிற்சி நிலையங்களிலும், கிண்டியில் உள்ள மாதிரிப் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலும் ஏறத்தாழ 33,000 விண்ணப்பதாரர்களுக்கு திறனாய்வுத் தேர்வு நடத்தப்பட்டது. ஆவடியில் உள்ள கனரகத் தொழிற்சாலையில், தொழில் திறன் உள்ளோரைத் தேர்ந்தெடுக்க திறனாய்வுத் தேர்வு நடத்தப்பட்டது.

10—7—1979 முதல் 31—7—1979 முடிய பல்கலைக் கழக பழைய மாணவர்களுக்காக தகவல் கூடம் நடத்த

சென்னை-5-ல் உள்ள பல்கலைக்கழக வேலைவாய்ப்புத் தகவல் நிலையத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

1979 நவம்பரில் வேலூரில் ஹூரிஸ் கல்லூரி கூட்டு முயற்சியுடன் வாழ்க்கை தொழில் தகவல் கண்காட்சி நடத்த சென்னை பல்கலைக்கழகம் வேலைவாய்ப்புத் தகவல் மற்றும் வழிகாட்டும் நிலையத் துணைத் தலைவருக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

பொருளாதாரம், இரசாயனம் மற்றும் வணிக இயல் படித்த பட்டதாரிகளுக்கான வேலைவாய்ப்பு விவர கையேடு ஒன்று தயாரிப்பில் உள்ளது.

நாகர்கோயில், மதுரை மாவட்டங்களிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் முறையே 1980 ஜனவரி, மார்ச்சு மாதங்களில் வாழ்க்கைத் தொழில் பொருட்காட்சி நிறுவப் பட்டது.

7. மாநில தொழில் தகவல் பிரிவு.—தொழில் தகவல் பிரிவு, வாழ்க்கைத் தொழில் குறித்து சிறு நூல்கள், வாழ்க்கை தொழில் பற்றிய சிற்றேடு, கட்டுரைகள் ஆகியவற்றைத் தயாரித்தல், திருத்தியமைத்தல் ஆகிய பணிகளையும், புது டில்லியிலுள்ள வேலைவாய்ப்பு-பயிற்சித் துறைத் தலைவரிடமிருந்து வரப் பெற்ற சிறுவெளியீடுகள்/கையேடுகள் ஆகியவற்றை சார்நிலை அலுவலர்கள் தங்களது பகுதிகளிலுள்ள நூலகங்கள்/பள்ளிகள்/கல்லூரிகளுக்கு வழங்கும் பணிகளையும் மேற்கொண்டது.

பேருந்து போக்குவரத்துத் துறையில், தொழில்-வேலை வாய்ப்புத் தகவல் சேகரிக்கும் சிறப்பு ஆய்வுத் திட்டம் முடிவுற்று அறிக்கை தயாரிக்கப்படுகிறது.

மேற்கண்ட வேலைகளுடன் எதிர்காலத்தில் (1980-81) இம் மாநிலம் முழுவதும், தொழில் தகவல்-கல்வி பயிற்சி வசதிகள் பற்றிய இந்நாளது வரையிலான விபரங்களைச் சேகரிக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்பட கருதப்பட்டுள்ளது.

8. துறையின் வேலைவாய்ப்புப் பிரிவில் பணியாளர் பயிற்சிப் பிரிவு.—வேலைவாய்ப்பு-பயிற்சித் துறை இயக்கத்தின் வேலைவாய்ப்பு பிரிவில், இயங்கி வரும் பணியாளர் பயிற்சிப்

1980 ஜூலை 15]

பிரிவு வேலைவாய்ப்புக் கொள்கைகள் நடைமுறைகள் ஆகியவற்றில் பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப் பொறுப்பு வகிக்கிறது.

தேசிய வேலைவாய்ப்புப் பணியைச் சேர்ந்த நிர்வாகப் பணியாளர்களுக்கு 5 பணியாளர் பயிற்சி வகுப்புகள், 1—4—1979 முதல் 31—3—1980 முடிய நடத்தப்பட்டன. பயிற்சிப் பிரிவில் 55 நிர்வாகப் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது.

9. இத்துறையின் வேலைவாய்ப்புப் பிரிவில் உள்ள ஆய்வுப் பிரிவு.—வேலைவாய்ப்புப்-பயிற்சித் துறை இயக்கத்தைச் சேர்ந்த வேலைவாய்ப்புப் பிரிவில் உள்ள ஆய்வுப் பிரிவு 20—6—1969-ம் நாளன்று அமைக்கப்பட்டது. இப்பிரிவு சென்னை வேலைவாய்ப்புப்-பயிற்சித் துறை இயக்குநரின் ஒப்புதலோடு இம் மாநிலத்திலுள்ள சார்நிலை அலுவலகங்கள் அனைத்தையும் ஆய்வு செய்ய திட்டம் ஒன்றைத் தயாரித்துள்ளது. இவ்வியக்கத்தைச் சேர்ந்த பல்வேறு அதிகாரிகளால் 33 வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்கள் இக்கால அளவில் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. சம்பந்தப்பட்ட ஆய்வு அதிகாரிகளால் சார்பு அலுவலகங்களை முடிவாக ஆய்வு செய்ய வசதி அளிக்க இவ்வறிக்கைக் கால அளவில் மேற்கொள்ள அலுவலகங்கள் தொடர்பாக தொடக்க ஆய்வுக் குறிப்புகளை ஆய்வுப் பிரிவின் பணியாளர்கள் தயாரித்ததோடு சினை அலுவலகங்கள் அனைத்திடமிருந்தும் வரப்பெற்ற சரிசெய்தல் அறிக்கைகளையும் ஆய்வு செய்தனர்.

சார்நிலை அலுவலகங்களை ஆய்வு செய்தல், அதிகாரிகளால் முடிவு செய்யப்பட்ட ஆய்வு அறிக்கைகள் மீது கள அதிகாரிகள் அனுப்பி வைத்த இணக்க அறிக்கையின் மொழியாக்கத்தைக் கண்காணித்தல் ஆகிய பணிகளை 1980-81ஆம் ஆண்டிலும் இப்பிரிவு தொடர்ந்து நிறைவேற்றிவரும்.

10. துறையின் வேலைவாய்ப்புப் பிரிவில் வேலைவாய்ப்புத் தொடர்பு அலுவலகத்தின் பணிகள்.—இயக்குநர் அலுவலகத் தபச் சேர்ந்த வேலைவாய்ப்புத் தொடர்பு அலுவலகப் பிரிவு, பர்மா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளிலிருந்து தாயச b திரும்பி

1980 ஜூலை 15]

யோரின் புது வாழ்வுக்காகச் செயல்பட்டு வருகிறது. ஸ்ரீலங்கா விலிருந்து தாயகம் திரும்பியோரின் புது வாழ்வுக்காக மண்டபத்தில் துணை வேலைவாய்ப்பகம் ஒன்றும் செயல்பட்டு வருகிறது.

1—4—1979 முதல் 31—3—1980 முடிய உள்ள கால அளவில் வேலைவாய்ப்புத் தொடர்பு அலுவலகப் பிரிவு சம்பந்தமான புள்ளி விவரங்கள் பின்வருமாறு:—

தொடர் எண்ணும்
விவரங்களும்.

பர்மாவி
விருந்து
தாயகம்
திரும்பியோர்.

இலங்கை
விருந்து
தாயகம்
திரும்பியோர்.

(1)

(2)

(3)

1. வேலைவாய்ப்பிற்காக பதிவு
செய்யப்பட்டவர்கள்.	850	4,360
2. வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்
பட்டவர்கள்.	273	408
3. வேலைவாய்ப்பிற்காக தற்
போதைய பதிவேட்டில்
எஞ்சியுள்ளவர்களின் எண்
ணிக்கை (31—3—1980-ம்
நாள் நிலவரப்படி).	2,315	10,045

இந்த அறிக்கை கால அளவில் வேலைவாய்ப்புத் தொடர்பு அலுவலக பிரிவால் கீழ்க்கண்ட முக்கிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

தாயகம் திரும்பியோரில் 154 பேர் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் அனுமதிக்க தொழிற் பயிற்சி நிலைய முதல்வர்களுக்கு பரிந்துரை செய்யப்பட்டனர். மேலும் இப்பிரிவின் முயற்சி

[1980 ஜூலை 15]

யால் தாயகம் திரும்பியோரில் 44 பேர் புகழுசுத் தொழில் நுட்ப பயிற்சி படிப்பிற்காக சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார்கள். பயிற்சிகள் முடிந்ததும் அவர்கள் நிரந்தர தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் சேர்க்கப்பட்டார்கள். 1979-ம் ஆண்டு தாயகம் திரும்பியோரில் 6 பெண்கள் வடஆற்காடு, வேலூர் ஆடைகள்—தூக்குப்படுக்கைகள் தயாரிக்கும் அரசு நிலையத்தில் இளநிலைத் தர சான்றிதழ் பயிற்சி - வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டனர். நாகப்பட்டினம், குளச்சல் மீனவர் பயிற்சி நிலையங்களில் தாயகம் திரும்பியோரில் முறையே 6,2 பேர் நவீன மீன் பிடிக்கும் பயிற்சிக்காக சேர்க்கப்பட்டனர். மேலும் இவ்வாண்டு மீனவர் பயிற்சிக்காக கடலூர், தூத்துக்குடி மீனவர் பயிற்சி நிலையங்களுக்கு தாயகம் திரும்பியோரை பரிந்துரை செய்யுமாறு தெரிந்து எடுக்கப்பட்ட மாவட்ட வேலைவாய்ப்பு அலுவலர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார்கள்.

மத்தியப்பிரதேச ரெய்ப்பூரிலுள்ள மானா க்ருப் ட்ரான்சிட் நிலைய முதன்மை கமாண்ட் அவர்களிடம் தாயகம் திரும்பியோரை தொழிற் பயிற்சிக்காக பரிந்துரை செய்து அனுப்புமாறு அனைத்து வேலைவாய்ப்பு அலுவலர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர்.

மேலும் தமிழ்நாட்டிலுள்ள வேலைவாய்ப்பகங்களில் தொழிற்பயிற்சி பெற்று பதிவு செய்துள்ள தாயகம் திரும்பியோரின் முழு விவரத்தை மாநிலத்திலுள்ள தனியார் துறை நிறுவனங்களுக்கு அனுப்பி அவர்களை முடிந்தவரை வேலையில் அமர்த்திக்கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது.

இதனைக் கருத்தில் கொண்டு இம்மாநிலத்தில் பெரிய தொழிலதிபர்கள் அனைவரும் தத்தம் தொழில் பணிமனைகளில் தொழிற்பயிற்சி வேலைவாய்ப்பு நிறுவனங்கள் அலுவலகங்களில் பதிவு செய்து கொண்டுள்ள நிறுவனர் பயிற்சி பெற்றவர்கள் ஆகியோரது விவரங்களை அளித்து அவர்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொண்டு கடிதங்கள் எழுதப்பட்டன.

1980 ஜூலை 15]

இராமநாதபுரம் மத்திய வேலைவாய்ப்புப் பிரிவு இது வரையில் புரிந்து வந்த பணிகளில் சில இப்பிரிவிடம் ஒப் படைக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் விளைவாக வேலைக் காலியிடங்கள் தொழில் பழகுவோர் பதவிக் காலியிடங்கள் ஆகியவை குறித்து இப்பிரிவுக்குத் தெரிவிக்கப்படும்போது அவ்விடங் களில் தாயகம் திரும்பியோரை நேரடியாக நியமிக்க வசதி அளிக்கும் வண்ணம் வேலை வாய்ப்பு தொடர்பு அலுவலகப் பிரிவில் சிறிய அளவில் அமைந்த பதிவேடு ஒன்று வைத்து வரப்படுகிறது. இராமநாதபுரம் மத்திய வேலை வாய்ப்புப் பிரிவு மூடப்பட்டதன் விளைவாக தென்னிந்தியாவில் உள்ள மத்திய அரசு நிறுவனங்களிடமிருந்து வேலைக் காலியிடங்கள் பற்றி இப்பிரிவுக்குத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இயன்றவரையில் தாயகம் திரும்பியோர்களில் எத்தனை பேரை நியமிக்க முடியுமோ அத்தனை பேரை நியமிக்க தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

இவ்வறிக்கைக் கால அளவில் தாயகம் திரும்பியோரில் ஏழு பேரின் விண்ணப்பங்கள் பரிசீலனை செய்வதற்காகப் பின் வரும் தொழில்திபர்களுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டன:—

1. செயலாளர், விசாகப்பட்டினம் துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகம், விசாகப்பட்டினம்.

2. இந்திய கப்பல் கழக (லிமிடெட்), பம்பாய்-21.

3. மேலாளர் (பி.டி.ஆர்.) ஆஷ்டியா டாக் காம்பெளக்ஸ் போர்ட் ஹவுஸ், கல்கத்தா (Haldia Dock Complex Port House, Calcutta)

4. பொது மேலாளர், பாரத கனரக மின் நிறுவனம் (லிமிடெட்), பெங்களூர்.

5. பொது மேலாளர், பாரத கனரக மின் நிறுவனம், சென்னை-35.

6. திட்ட மேலாளர், குத்ரேமுக இரும்புத் தாதுத் திட்டம், கர்நாடகா.

[1580 ஜூலை 15]

இவ்வறிக்கைக் கால அளவில் தாயகம் திரும்பியோரில் 40 கைவினைஞர்கள் தொழில் பழகுவோர் பயிற்சி பெறுவதற்காக திருச்சி பாரத்ஹெவி எலக்ட்ரிகல் பணியாளர் நியமன அதிகாரிக்கு பரிந்துரை செய்து அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். தாயகம் திரும்பியோரில் 18 பேர்கள் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழக இயக்குநர் அவர்களுக்கு தொழிலாளர் வேலைக்கு பரிந்துரை செய்து அனுப்பப்பட்டனர். மேலும் தாயகம் திரும்பியோரில் தொழிற் பயிற்சி நிலைய பயிற்சி பெற்ற 40 பேர் பெங்களூர் இந்துஸ்தான் மெசின் டீல்ஸ் லிமிடெட்டின் பணியாளர்களாக நியமன மேலாளர் அவர்களுக்கு பணி இயல் பயிற்சி தொழில் நுட்ப வேலை பழகுநர் பயிற்சிக்காக பரிந்துரை செய்து அனுப்பப்பட்டனர். திருவனந்தபுரத்திலுள்ள ரிசர்வு வங்கி நிர்வாக அலுவலருக்கு 'போராஸ் தண்ணீர் கொடுப்பவர்' வேலை காலியிடங்களுக்கு தாயகம் திரும்பியோரில் 114 பேர் குறித்த விவரங்கள் அடங்கிய பட்டியல் ஒன்று அனுப்பிவைக்கப்பட்டது. புனலூர் கொல்லத்திலுள்ள நிறுவனத்தின் நிர்வாக இயக்குநர் அவர்களுக்கு புதுவாழ்வு மலைத் தோட்ட "விவசாய மேஸ்திரி" "உதவி விவசாய மேஸ்திரி" பதவிக்காலி இடங்களுக்கு தாயகம் திரும்பியோரின் பிறிதொரு விவரப்பட்டியல் அனுப்பப்பட்டது.

இந்த அறிக்கைக் கால அளவில் கொச்சியிலுள்ள "ஃபாக்ட்" நிறுவனத்தில் 4 பேர் தொழில் பழகுநர்களாகவும் பெங்களூரில் உள்ள இந்துஸ்தான் மெசின் டீல்ஸ் நிறுவனத்தின் 8 பேர் தொழில் பழகுநர்களாகவும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். 2 பேர் திருச்சியிலுள்ள பாரத கனமின் நிலையத்தின் பாதுகாவலர்களாக வேலையில் அமர்த்தப்பட்டனர்.

11. தொழில் பழகு பயிற்சித்திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்குரிய தனிப்பிரிவும் அதன் பணிகளும் : தொழில் பழகும் பயிற்சித் திட்டத்தில் தொழில் பழகுவோரை நியமிக்கும் நடவடிக்கைகளை இப்பிரிவு ஒருங்கிணைக்கிறது.

இத்துறையின் பயிற்சிப் பிரிவு தொழில் பழகு பயிற்சிக்கான எல்லா இடங்களையும் அறிவிக்கிறது. அவ்வித தகவல் கிடைத்தவுடன் தொழிலதிபர்களுக்கு வேலை நாடுவோர்களை அனுப்பிவைக்குமாறு சம்பந்தப்பட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலர்களுக்கு கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1980 ஜூலை 15]

இந்த அறிக்கைக் கால அளவில் வேலை வாய்ப்பகங்கள் மூலம் 9,405 விண்ணப்பதாரர்கள் தொழில் பழகு பயிற்சியில் அமர்த்தப்பட்டனர்.

அமர்த்தப்பட்ட தொழில் பழகுவோர் குறித்த விரிவான புள்ளி விவரங்கள் பின் வருமாறு:—

பயிற்சியிடங்களின் எண்ணிக்கை,			
பொதுத் தனியார்		மொத்தம்.	
துறை		துறை.	
1—4—1979	3,335	7,264	10,599
31—3—1980	3,289	7,477	10,766
பயன்படுத்தப்பட்ட பயிற்சி எய்திய யிடங்களின் எண்ணிக்கை. சதவீதம்.			
பொதுத் தனியார்		மொத்தம்.	
துறை.		துறை.	
1—4—1979	2,615	7,146	92.09
31—3—1980	2,591	7,330	92.14

12. மாநில இயக்கத்திலுள்ள பொது மக்கள் தொடர்பு தகவல் பிரிவு.—இத் துறையின் பொது மக்கள் தொடர்பு தகவல் விளம்பர பிரிவு பணிகளின் முக்கிய அம்சங்கள் கீழே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன:—

(1) “சுய. வேலைவாய்ப்புக்கான நூறு வழிகள்” என்ற நூலின் பிரதிகளை மாவட்ட தொழில் நிலையங்களுக்கும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகங்களுக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டன.

(2) பணியாளர்களின் தேர்வுக் கழகத்தில் இருந்து வரும் வேலை வாய்ப்பு விளம்பர நகல்களை தமிழ் நாட்டில் உள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலர்கள் மூலமாக தகுந்த விளம்பரம் கொடுக்கப்படுகிறது.

1980 ஜூலை 15

(3) மத்திய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைக்குழுவிடமிருந்து வரப்பெற்ற விண்ணப்பங்கள் இம்மாதிலத்திலுள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலர்களுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டதோடு உரிய முறையில் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டன.

(4) பல்வேறு வேலை அளிப்போர்களிடம் இருந்து வந்த வேலைக் காலியிடங்கள் குறித்து எல்லா வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள் மூலமாக தகுந்த விளம்பரம் கொடுக்கப்பட்டது.

(5) வேலைவாய்ப்பு பயிற்சித் துறை தலைமை இயக்குநரிடமிருந்து வரப்பெற்ற விளம்பரங்களை தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லா வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள் மூலம் உரிய முறையில் விளம்பரம் கொடுக்கப்படுகிறது.

(6) வேலைவாய்ப்புக்களின் செயல்கள் குறித்து சிறு விளம்பர அறிவிப்புத்தாள் வடிவமைக்கப்பட்டது.

(7) வேலைவாய்ப்புக்களின் நிர்ணயிக்கப்பட்ட செயல்முறைகளும் அவைகள் ஆற்றும் பணிகளும் மற்றும் குறைகளான யாரிடம் தெரிவிப்பது என்பன குறித்து தகவல் சுவரொட்டிகள் வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களுக்கு வழங்கப்பட்டன.

(8) சார்நிலை அலுவலர்களின் வானொலிப் பேச்சுகளின் வரைவுகள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டன.

(9) 1979 ஜூன், ஜூலையில், சென்னைப் பல்கலைக் கழக வேலைவாய்ப்பு தகவல் வழி காட்டும் நிலையத்தால், நடத்தப்பட்ட 1979-ம் ஆண்டு தகவல் கண்காட்சிக்கு (INFORMEX-1979) உதவிகள் அளிக்கப்பட்டன.

(10) மாவட்டங்களில் வாழ்க்கைத் தொழில் பொருட் சாட்சிகள் கருத்தரங்குகள் நடத்த உதவிகள் அளிக்கப்பட்டன.

1980 ஜூலை 15]

(13). 1959-ஆம் ஆண்டு வேலைவாய்ப்பு அலுவலகச் சட்டத்தை வேலை காலியிடங்கள் குறித்து கட்டாயமாகத் தெரிவித்தல், (செயல்படுத்தல்): —1959ஆம் ஆண்டு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள் வேலை காலியிடங்கள் குறித்து கட்டாயமாகத் தெரிவித்தல் சட்டமும், அதன்கீழ் இயற்றப்பட்ட விதிகளும் 1960 ஆம் ஆண்டு இடைக்காலத்தில் செயலுக்கு வந்தன. எல்லா பொதுத்துறை நிறுவனங்களுக்கும் (எத்தனை அளவு இருப்பினும்) 25-ம் அதற்கு மேலும் ஆட்களைக் கொண்ட எல்லா தனியார் துறை நிறுவனங்களுக்கும் இச்சட்டம் பொருந்தும்.

1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31 ஆம் நாள் முடிவுற்ற காலாண்டில் இச்சட்டத்தில் அடங்கிய நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு:—

(அ) பொதுத்துறை		35,373
(ஆ) தனியார் துறை		14,253
மொத்தம்		49,631

இந்த அறிக்கை கால அளவில் வேலைவாய்ப்பகங்களுக்கு தெரிவிக்கப்பட்ட வேலை காலியிடங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 60,235 அதில் 5,329 தனியார் துறை நிறுவனங்களாலும் 54,906 பொதுத்துறை நிறுவனங்களாலும் அறிவிக்கப்பட்டன. இக்கால அளவில் நிரப்பப்பட்ட 42,683 வேலை காலியிடங்களில் 40,535 பொதுத்துறை நிறுவனங்களிலும் 2,148 தனியார் துறை நிறுவனங்களிலும் இருந்தன.

1959 ஆம் ஆண்டு வேலைவாய்ப்பு அலுவலக (வேலை காலியிடங்கள் குறித்து கட்டாயமாகத் தெரிவித்தல்) சட்டத்தின் விதித்துறைகளின் கீழ் காரணம் காட்டுமாறு அறிவிப்பு ஏதும் எந்தவொரு நிறுவனத்திற்கும் வழங்கப்படவில்லை.

1980 ஜூலை 15]

14. இயக்கத்தில் உள்ள அரிசனப் பழங்குடியினர் ஆகியோருக்குரிய தனிப்பிரிவு.— அரிசனங்கள்/பழங்குடியினருக்காக ஒதுக்கப்பட்ட வேலைக் காலியிடங்களில் அவ்வகுப்புகளைச் சேர்ந்தோரை நியமிக்கவும், அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை வழங்கவும் துறை இயக்குநர் பதவியோடு இயக்குநர் அலுவலகத்தில் மேற்சொன்ன வகுப்பினருக்காக தனிப்பிரிவு ஒன்றும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவு 1979 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களிலிருந்து இயங்கி வருகிறது.

வேலைவாய்ப்பில் பல்வேறு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு சமமாக வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் நோக்கோடு சோதனை அடிப்படையில் 2—10—1979 ஆம் நாளிலிருந்து சேலம் மாவட்ட வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தில் ஒவ்வொரு சமூகத்தை சேர்ந்தவர்களுக்கும் வேலை ஒதுக்கிப் பற்றிய ஒருங்கிணைந்த பதிவேடுகளை பராமரிக்கும் பணி தொடர்பான முன்னோடித் திட்டம் ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.

15. இக்கால அளவில் அனுமதிக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்ட திட்டங்கள்.—1978-79, 1979-80 ஆகிய ஆண்டு காலங்களில் கீழ்க்கண்ட திட்டங்கள் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன:—

1. கிராமப்புற மனுதாரர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள கரூரிலும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள பரமக்குடியிலும், தர்மபுரி மாவட்டத்திலுள்ள ஓசூரிலும் முறையே துறை வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் ஒன்றை நிறுவுதல்.

2. திருச்சி, சேலம் மாவட்ட வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களில் ஊனமுற்றோருக்கான சிறப்புப் பிரிவு நிறுவப்பட்டுள்ளது. அப்பிரிவுகளை அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள ஊனமுற்றோர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் அவர்களுக்கான புது வாழ்வு உதவிகளை செய்வதற்கும் நிறுவுதல்.

3. வேலைவாய்ப்பகங்கள் செம்மையாக இயங்குவதற்காக 10 இளநிலை உதவியாளர்கள், மற்றும் 10 பதிவோடு

[1980 ஜூலை 15]

எழுத்தர்கள் ஆகிய கூடுதல் பணியாளர்களைக் கொண்டு வேலை வாய்ப்பகங்களை வலுப்படுத்துதல்.

4. மாநில இயக்குநரகத்தில் அரிசனம், பழங்குடியினருக்கான தனிப் பிரிவு அமைத்தல்.

அனுமதி வழங்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்ட இதர திட்டங்கள்.—கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு பெரியார் மாவட்டம் உருவாக்கப்பட்டதால் ஈரோட்டிலுள்ள துணை வேலை வாய்ப்பகம் மாவட்ட வேலை வாய்ப்பகமாக 3—10—1979 ஆம் நாளிலிருந்து நிலை உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

பழங்குடியினருக்கு பிரத்தியேகமாக ஒதுக்கப்பட்ட காலி இடங்களை நிரப்புவதற்கும் வாழ்க்கைத் தொழில் வழிமுறை மூலம் அவர்களின் திறனை அதிகரிக்கவும், போட்டித் தேர்வு எழுத அவர்களுக்கு பயிற்சியளிக்கவும் நீலகிரி மாவட்டத்தில் பழங்குடியினருக்கான தனி வாழ்க்கைத் தொழில் வழிமுறை நிலையம் ஒன்று, பழங்குடியினரின் மேம்பாட்டுக்குரிய நடவடிக்கை என்னும் திட்டத்தின் கீழ் உதகமண்டலம் மாவட்ட வேலைவாய்ப்பகத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவு 1980 மார்ச்சிலிருந்து செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது.

சென்னை மற்றும் செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் உள்ள வேலை வாய்ப்பகங்களின் பணிகளை கம்ப்யூட்டர் மூலம் செய்வதற்கு முழு நேரத் தனிப் பிரிவு ஒன்று 17—5—1980 ஆம் நாளிலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது.

16. துறையின் வருங்காலத் திட்டங்கள்.— திருச்சி மாவட்டத்தில் பெருகி வரும் கனரக தொழிற்சாலைகளைக் கருத்தில் கொண்டும், அம்மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில் தொழில் நுட்ப மனுதாரர் மற்றும் இதர வேலை நாடுவோர் குறித்த பணிச்சுமை பெருகியுள்ளதைக் கருத்தில் கொண்டும் இம்மாவட்டத்திலுள்ள தொழில் நுட்ப மனுதாரர்களை கிறப்பாகக் கவனிக்கும் பொருட்டும் 1980-81 நிதியாண்டில்

1-80 ஜூலை 15]

தனி மாவட்ட வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம் (தொழில் நுட்பம்) ஒன்றைத் திருச்சிராப்பள்ளியில் அமைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேல் நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கான காலியிடங்கள் குறித்த அறிவிப்புகளின் எண்ணிக்கை பெருகி வருவதையும் மேலும் பணிச் சமையையும் கருத்தில் கொண்டு 1980-81 நிதியாண்டில் சென்னையில் உள்ள தொழில்-நிர்வாக வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்திற்கு கூடுதல் பணியாளர்களை நியமித்து இவ்வலுவலகத்தை விரிவுபடுத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

வேலை வாய்ப்பகங்களின் செல்திறன் பதிவேட்டிலுள்ள விண்ணப்பதாரர்களின் பதிவு அட்டைகளைப் பாதுகாப்பான முறையில் பராமரிக்கும் பொருட்டு 1980-81 நிதியாண்டில் 19 பெரும் வேலைவாய்ப்பகங்களுக்கு விண்ணப்பதாரர்களின் பதிவு அட்டைகள் வைப்பதற்கான 12 அறைகள் கொண்ட இரும்பு அலமாரிகள் வழங்கப்படவிருக்கிறது.

மேலும், வேலை நிலவரத் தகவல் திட்டத்தைச் சார்ந்த பணிகளில் பெருகிவரும் தட்டச்சு வேலைகளை கவனிக்கும் பொருட்டு வேலை வாய்ப்பகங்களிலுள்ள வேலை நிலவரத் தகவல்களைப் பிரிவுகளுக்கு கூடுதலாக ஒரு தட்டச்சர் பதவி வீதம் ஆறு தட்டச்சர்களை 1980-81 நிதியாண்டில் நியமனம் செய்ய அனுமதி வழங்கப்படவிருக்கிறது. இதேபோல் இயக்குநர் அலுவலகத்தில் பெருகி வரும் தட்டச்சு வேலைகளைக் கவனிக்கக் கூடுதலாக இரண்டு தட்டச்சர்கள் நியமனம் செய்ய 1980-81 நிதியாண்டில் அனுமதி வழங்கப்பட விருக்கிறது.

கைவினைஞர் பயிற்சித் திட்டம்.

தொழில் வளம் பெருக தொழில் நுட்ப பயிற்சிப் பெற்ற கைத்திறப் பணியாளர் அதிக அளவில் தேவைப்படுகின்றனர். இத்தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய இந்தியாவில் பல பகுதிகளிலும் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் தொழில் பயிற்சி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பயிற்சியை செம்மையாக அளிப்பதற்கு இந்தத் தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் பணி

[1980 ஜூலை 15]

மனைகள் உருவாக்கப்பட்டன. கைத்திறக் கைவினைஞர் பணியாளர் பயிற்சித் திட்டத்திற்கு இந்தத் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் முதுகெலும்பாக உள்ளன. ஒவ்வொரு தொழிற் பயிற்சி நிலையமும் முதல்வரின் பொறுப்பில் இயங்கி வருகிறது. மாநில அளவில் எல்லாத் தொழில் பயிற்சி நிலையங்களும் வேலை வாம்புப் பயிற்சித் துறை இயக்குநர் மேற்பார்வையில் இயங்குகின்றன. கைத்திறப் பணியாளர் பயிற்சித் திட்டத்தின் கீழ் கீழ்க்கண்ட வகைப் பயிற்சிகள் அளிக்கப்படுகின்றன.

(1) தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் தொழிற் கல்விப் பயிற்சி.

(2) 1961 ஆம் ஆண்டு தொழிற் பழகுவோர் சட்டத்தின் கீழ் தொழிற் பழகு பயிற்சி.

(3) தொழிற்சாலை தொழிலாளர்களுக்கான மாலை நேர வகுப்புகள்.

(4) தொழிற் பள்ளிகளுக்கான விதிக் கோவையின் கீழ் மானிய உதவி பெறும் தனியார் தொழிற் பள்ளிகளில் கைத்திறப் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தல்.

(5) வேலை இழந்த பொற் கொல்லர்கள், மாதிரி வடிவமைப்புத் தயாரிப்பாளர், கைத்தறி நேசுவாளர்கள் ஆகியோருக்கு தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப் தொழில்சனில் (பகுதி நேரத்) தனிப் பயிற்சித் திட்டம்.

(6) தற்போதுள்ள தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களைக் காத்திற்கேற்ப மாற்றி அமைத்தல்.

(7) அம்பத்தூர் தொழிற்பயிற்சி நிலையத்தில் பணியாளர் பயிற்சித் திட்டம்.

(8) கிராம இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சித் திட்டம்.

1. தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள்.—1967-68 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் 13,112 இருக்கைகள் கொண்ட 31 தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் தமிழ்நாட்டில் இருந்தன. ஆனால் 1968-

1980 ஜூலை 15]

1969 முதல் 1976-77 வரை தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் எதுவும் புதிதாகத் திறக்கப்படவுமில்லை. இருந்த தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை கூடுதலாக்கப்படவுமில்லை.

கம்மியர் (பொது மின் அணுவியல்) துறையில் பெருகிவரும் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய, அடையாறு மின் அணுக்கூடத்தில் தொழிற் பயிற்சி நிறுவன பகுதி ஒன்று 1977-78-ல் தொடங்கப் பட்டது. 16 மாணவர்கள் வீதம் இரண்டு குழுக்களாக 32 மாணவர்கள் 1977 மற்றும் 1978 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்களில் பயிற்சிக்கு சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர்.

இத்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகளில், 29 பொறியியல் பிரிவுகளிலும் 6 பொறியியல் அல்லாத பிரிவுகளிலும் பயிற்சி அளிக்கப் படுகின்றது. 16 தொழிற் பிரிவுகளின் பயிற்சிக் காலம் ஓராண்டாகவும், ஏனைய 19 தொழில் பிரிவுகளின் பயிற்சிக் காலம் இரண்டாண்டாகவும் உள்ளது. மகளிர்க்கென தனியான தொழிற் பயிற்சி பள்ளி ஒன்றும் சென்னையில் இயங்கி வருகிறது. ஆண்டுக்கு ஒருமுறை தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சியாளர்கள் சேர்க்கப்படுகின்றனர். ஒவ்வொரு ஆண்டும் பயிற்சியாளர்கள் சேர்க்கையில் இடஒதுக்கீடு விதிகள் கண்டிப்பாக கடைபிடிக்கப் பட்டு வருகின்றன.

1979 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்களில் ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களின் சதவீதம் சேர்க்கப்பட்ட பயிற்சியாளர்களின் சதவீதம் குறித்து புள்ளி விவரங்கள் வருமாறு:—

இட ஒதுக் கீட்டின் சதவீதம்.	சேர்க் கப்பட்ட பயிற்சி யாளர் களின் சதவீதம்
----------------------------------	---

(1) அரிசனங்கள்-பழங்குடியினர்	..	18	19
(2) பின்தங்கிய வகுப்பினர்	..	.. 31	56
(3) அகதிகள்	..	.. 5	2.8

[1980 ஜூலை 15]

உடல் ஊனமுற்றோர்க்கென தனியான ஒதுக்கீடு இல்லை யெனினும் பயிற்சி பெறத் தகுதி உடைய 127 உடல் ஊனமுற்ற வர்கள் 1979 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்களில் பயிற்சிக்கு அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சித்திறனை செம்மையாக்கவும் திறமையான மேற்பார்வை மற்றும் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரவும் திருச்சி, மதுரை மற்றும் கோயம்புத்தூரில் துணை இயக்குநர்கள் தலைமையில் மூன்று வட்டார அலுவலகங்கள் நிறுவப்பட்டன. 1980-81-ல் நான்காவது வட்டாரத் துணை இயக்குநர் அலுவலகம் நிறுவக் கருதப்பட்டுள்ளது.

1977 ஆம் ஆண்டு வரை 18 பொறியியல் தொழிற் பிரிவுகளில் பயிற்சியில் சேர்வதற்கு குறைந்த அளவு கல்வித் தகுதி 9-வது வகுப்புவரை படித்திருக்கவேண்டும் என்று கருதப்பட்டது. பயிற்சியின் தரத்தினை மேம்படுத்தும் நோக்குடன் இக்குறைந்த அளவுக் கல்வித் தகுதி எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை படித்திருக்க வேண்டும் என்று மாற்றப்பட்டது.

இம்மாநிலத்தில் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் அளிக்கப்படும் பயிற்சியின் தரத்தினை கீழ்க்கண்டவைகளிலிருந்து அறியலாம். ஏற்கெனவே நடைபெற்ற 15 அனைத்திந்திய திறமைப் போட்டிகளில் இம்மாநிலம் 8 முறைகள் முதன்மை இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. 1978 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் நடந்த திறமைப் போட்டியிலும் நமது மாநிலம் முதன்மை இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இதற்கென குடியரசுத் தலைவரின் சுழற்கேடயத்தை 8-வது முறையாகப் பெறும் வாய்ப்பு கிட்டியுள்ளது.

அரசினர் தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சி முடித்து அனைத்திந்திய தொழில் பயிற்சியாளர்கள் தேர்வு எழுதும் சம்பந்தப்பட்ட விடைத்தாள்களை திருச்சி, மதுரை, கோவை, சென்னை ஆகிய வட்டார மைய இடங்களில் திருத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்களில் 16 தொழிற் பிரிவுகளில் இம்முறைத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. பயிற்சியாளர்கள் இன்னாரெனத் தெரியாவண்ணம் அவர்கள்

1980 ஜூலை 15]

தேர்வு எண்களுக்கு மாற்று எண்கள் அளிக்கப் பட்டன. இத்திட்டம் அநேக ஆண்டுகளாக தொழில் நுட்ப கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் நடைமுறையில் உள்ளது. இவ்வாறு மதிப்பீடு செய்தும், 90 விழுக்காடுகளுக்கு மேலாக பயிற்சியாளர்கள் அனைத்திந்திய இறுதியாண்டு தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்றுள்ளனர் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. 1980 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களில் ஒன்று, இரண்டு ஆண்டுப் பயிற்சியுடைய 35 தொழில்களுக்கும் இத்திட்டம் கொண்டு வர உத்தேசிக்கப் பட்டுள்ளது.

2. 1961 ஆம் ஆண்டு தொழிற் பழகுவோர் பயிற்சித் திட்டம். —

1961 ஆம் ஆண்டு தொழிற் பழகுவோர் பயிற்சித் திட்டம் 1963 ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளின்படி, குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை பயிற்சியாளர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட தொழிற்பிரிவுகளில் பயிற்சி அளிப்பது தொழிலதிபர்களின் கடமையாகும். இப்பயிற்சித் திட்டம் தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்கு அளிக்கும் நிறுவனப் பயிற்சியின் தொடர்ச்சியாகும். தொழிற் சாலைகளின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய போதிய அளவுக்குப் பயிற்சி பெற்றவர்களைக் கைவ்னைஞர்களை தேசிய அளவில் உருவாக்கி அவர்களின் திறமையை வளர்ப்பதும், இந்தியா முழுவதும் ஒரே சீரான பயிற்சி வசதியை முறைப்படுத்திச் செயல்படுத்துவதும், இத்திட்டத்தின் நோக்கமும் குறிக்கோளும் ஆகும். தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் தொழில் பழகுவோருக்கு பயிற்சியின்போது அடிப்படைப் பயிற்சியும் அளிக்கப்படுகிறது. இதைப்போலவே இத்தகைய வசதிகள் இல்லா சிறு நிறுவனங்களில் பயிற்சி பெற நேரிடையாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுபவர்களுக்கு அடிப்படைப் பயிற்சியையும், அரசினர் தொழிற் பயிற்சி நிலையம் அளித்து வருகிறது. பயிற்சியின் கால அளவு அந்தந்த தொழிலைப் பொறுத்து 6 மாதம் முதல் 4 ஆண்டுகளாகும். தொழிற் பழகுவோர், பயிற்சியின் இறுதியில் அனைத்திந்திய ஆண்டு திறமைப் போட்டிகளில் பங்கேற்கின்றனர். தேர்வில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு தொழிற் பழகுவோர் பயிற்சி தேசியச் சான்றிதழ் அளிக்கப்படுகிறது.

[1980 ஜூலை 15]

இன்றுள்ளவாறு தொழில் பழகுவோர் சட்டத்தின் கீழ் 103 தொழில்கள் பயிற்சிக்குக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. 9,803 தொழில் பழகுவோர் தனியார் நிறுவனங்களிலும் மாநில அரசுத் துறைகளிலும் மாநில அரசு நிறுவனங்களிலும் பயிற்சி பெறுகின்றனர். 3,688 தொழில் பழகுவோர்க்கு மத்திய அரசு துறைகளிலும் அவற்றைச் சார்ந்த நிறுவனங்களிலும் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்வாறாக 13,491 தொழில் பழகுவோர் பல்வேறு பொது, மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களில் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். எல்லா தொழில் பழகுவோருக்கும் பயிற்சிக்கு அளவைப் பொறுத்து தலா ரூ. 130 முதல் ரூ. 200 வரை மாதப் பயிற்சி உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டு வருகிறது. 1979 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 30 ஆம் நாள் அன்றுள்ள படி தனியார் மற்றும் தமிழக அரசுத் துறையிலும், நிறுவனங்களிலும் 1961 ஆம் ஆண்டு தொழில் பழகுவோர் சட்டம் செயல்படுத்தப்படும் நிறுவனங்கள் 1,215 ஆகும். குறிப்பிட்ட தொழில் நிறுவனத்தில் குறிப்பிட்ட தொழிலில் தொழில் பழகுவோர் பயிற்சியை முடித்தவர்களை அந்த நிறுவனத்தில் வேலை காலி இருந்தால் அந்த நிறுவனத்திலேயே பணிக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும், அப்படிச் செய்யுமுன் அந்த நிறுவனம், முன்னர் பயிற்சி பெற்ற மாவட்ட வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்து கொண்டவர்களிடையே அவ்வேலைக்கு நியமிக்கப் பெற எவருமில்லை என்ற சான்றிதழை மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலரிடமிருந்து பெறவேண்டும் என்றும், 1979 ஜூலையில் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன.

3. தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் பணியாளர்களுக்கு மாலை நேர வகுப்புகள்.—தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் பணியாளர்களுக்கு தொழில்துறை அறிவினை மேம்படுத்தி அதன் மூலம் அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது இத்திட்டத்தின் நோக்கமும், குறிக்கோளும் ஆகும். ஆகையால், தொழிற்சாலை அதிகமாக இருக்கக்கூடிய இடங்களில் இத்திட்டம் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களின் வாயிலாகச் செயல்படுத்தப்படுகிறது. அதன்படி கிண்டி, வட சென்னை, அம்பத்தூர், மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள

1880 ஜூலை 15]

தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப் படுகிறது. அனுமதிக்கப்பட்ட மொத்த பயிற்சி இடங்கள் 1,050 ஆகும்.

4. நிதி உதவிபெறும் தொழிற் பள்ளிகள்.—வேலைவாய்ப்பு பயிற்சித் துறை இயக்குநரால் பிறப்பிக்கப்பட்ட, தொழில் பள்ளிகள் ஒழுங்கு முறை விதிக் கோவையின் கீழ் அங்கீகாரம் அளிக்கப் பட்ட 72 தொழிற் பள்ளிகள் தற்சமயம் தமிழ்நாட்டில் உள்ளன. இப்பள்ளிகள் தச்சத் தொழில், கருமார் தொழில், பொருத்துநர் தொழில், பற்றவைக்கும் தொழில், பூவேலை, பின்னல் வேலை, துணிவெட்டுதல், தைத்தல் முதலியவற்றில் பயிற்சி அளிக்கின்றனர். இப் பள்ளிகளில் பயிற்சிக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 4,754.

தற்போது 4,326 மாணவர்கள் இப்பள்ளிகளில் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். அங்கீகரிக்கப்பட்ட எல்லா தனியார் நிறுவனங்களிலும் பயிற்சியின் தரத்தை மேம்படுத்தும் பொருட்டு எல்லாத் தொழில்களுக்கும் பொதுவான பாடத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு எல்லாத் தொழில் நிலையங்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1975ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் முதல் பொதுவான இறுதியாண்டுத் தேர்வும் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. தொழிற் பள்ளிகளுக்கான ஒழுங்குமுறை விதிக்கோவையின் விதித்துறைகளின்படி இப்பள்ளிகள் மானியம் பெறத் தகுதியுடையவை.

5. சிறப்புப் பயிற்சித் திட்டம்.—வேலை இழந்த பொற்கொல்லர்கள், மாதிரி வடிவமைப்புத் தயாரிப்பாளர்கள், கைத்தறி நெசவாளர்கள் ஆகியவர்களுக்குப் பொருத்தமான வேலையைப் பெறுவதற்கான சில தொழில் நுட்பப் பயிற்சிகளை அளிப்பது இத்திட்டத்தின் நோக்கமும் குறிக்கோளும் ஆகும். சேலம், திருச்சி, பேட்டை, மதுரை ஆகிய இடங்களிலுள்ள தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இங்கு கருமார் தொழில், பொருத்துநர் தொழில், செப்பு வேலைப்பாடு- தகர வேலைப்பாடு ஆகிய இரட்டைத் தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

[1980 ஜூலை 15]

ஒவ்வொரு பயிற்சியாளருக்கும் ரூ. 10 உதவித் தொகை வழங்கப் பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் அனுமதிக்கப்பட்ட மொத்த மாணவர் எண்ணிக்கை 160 ஆகும்.

6. தொழில் பயிற்சி முறைத்திட்டம் (தொழில் நுணுக்கம் மிகுந்தது).— ஏற்கெனவே தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களின் தேவைக்கு ஏற்ப, மேலும் நுணுக்கமும் புதுமையும் வாய்ந்த தொழில்பள்ளி கல்வி வகுப்புகளை அறிமுகப் படுத்துவதற்கு முதற்படியாக அம்பத்தூர், தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில் இத்திட்டம் நடைமுறைக்கு கொண்டு வரப்பட்டது. இத்திட்டம் ஐக்கியநாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டம், அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர்கள் ஸ்தாபனம் ஆகியவற்றின் உதவியுடன் நடத்தப்படுகிறது. கீழ்க்கண்ட தொழில் பிரிவுகள் அம்பத்தூர் தொழிற்பயிற்சி நிலையத்தில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது:—

(1) இந்திய தர நிர்ணயம் மற்றும் பொறியியல் வரை படங்கள் படித்தல்.

(2) உலோகப் பற்ற வைத்தலில் சிறப்புப் பயிற்சி.

(3) கருவி மற்றும் அச்ச வார்ப்பவர்.

(4) கம்மியர் (பராமரிப்பு).

(5) மின்சாரம் (பராமரிப்பு)

இத்துவரை 43 பல்வேறு பட்ட தொழில் நிறுவனங்களிலிருந்து அனுப்பப்பட்ட 274 தொழிலாளர்கள் மேற்கூறிய தொழில்களில் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர்.

7. அம்பத்தூர் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில் பயிற்றுநருக் கான பயிற்சித் திட்டம்.— பயிற்சி முறையிலும் ஒலி, ஒளிக் கருவிகளை உபயோகிப்பதிலும் மற்றும் நிர்வாகம் முதலிய வற்றிலும் பயிற்றுநர்களுக்கு சிறப்புப் பயிற்சி அளிப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இப்பயிற்சித் திட்டம் அம்பத்தூர் தொழிற்பயிற்சி நிலையத்தில் தொடங்கப்படும். இப்பயிற்சித் திட்டத்தை 1979-80 ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு ஆரம்பிக்க அரசு அனுமதி அளித்திருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் உள்ள 32 தொழிற்

1980 ஜூலை 15]

பயிற்சி நிலையங்களில் பணிபுரியும் கைத்திறப்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் 1,000 பேர், மேற்பார்வை ஆசிரியர்கள் 150 பேர் இப்பயிற்சி திட்டத்தினால் பயன் அடைவார்கள்.

பயிற்சி முறை நுட்பங்கள் என்பதன் கீழ் கற்பிக்கும் முறையில் பயிற்சி பாடத்திட்டங்களில் ஏற்பட்டுள்ள புதிய மாற்றங்கள், கற்பிக்கும் முறை குறித்த கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றில் பயிற்சி அளிப்பதுடன் இந்த ஆசிரியர்கள் கற்பித்தல் தேர்வு நடத்தி மதிப்பிடு செய்தல், கற்பிப்பதற்கான சாதனங்களை உரிய இடத்தில் காட்டி விளக்கும் முறை ஆகியவற்றையும் தெரிந்து கொள்ளுகின்றனர். நவீன-ஒலி-ஒளிக்கருவிகளைப் பயன்படுத்துவதிலும் அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படும்.

8. கிராம இளைஞர்களுக்கு பயிற்சித் திட்டம்.—கிராமப்புறக் கைவினைஞர்கள் திறமையுடன் தம் தொழிலை செவ்வனே செய்ய உதவுவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இதுவரையில் கைத்திறனில் போதிய தேர்ச்சி அடையாதவர்களுக்குத் தேர்ச்சி அளிப்பதும் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கிராமப்புறப் பகுதிகளில் எந்த தொழில்களில் கைத்திறன் மேம்பாடு அடையச் செய்ய வேண்டுமோ அந்தத் தொழில்களில் கைத்திறன் அதிகரிக்கச் செய்வதையும் அதன் மூலம் திறமை மிக்க கைவினைஞர்கள் நகர்புறச் சேரிகளுக்கு குடி பெயர்வதைத் தடுத்து அவர்களது கிராமப்புறங்களிலேயே அவர்கள் தொழில் புரிவதை ஊக்குவிப்பதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

குறிப்பிட்ட கிராமப்புறங்களில் தேவைப்படும் தொழில்திறன்களைக் கண்டறிய அந்தந்தப் பகுதிகளிலேயே விவரமான கணக்கெடுப்பு செய்யப்பட்டது. இந்த கணக்கெடுப்பு ஒவ்வொரு வளர்ச்சித் திட்டப் பகுதிகளிலும் 5 கிராமங்கள் வீதம் மொத்தம் 66 வளர்ச்சித் திட்டப் பகுதிகளைச் சார்ந்த 330 கிராமப் புறங்களில் நடத்தப்பட்டது. கைவினை மூலம் இயக்கப்படும் சிறு இயந்திரம் தொடங்கி நவீன முறையில் இயக்கப்படும் பெரிய இயந்திரங்கள் வரை, கணக்கெடுப்பு நடத்தப்

[1980 ஜூலை 15]

பட்டது. இதைப்போலவே, பராமரிப்பு மற்றும் பழுது பார்க்கும் நிறுவனங்கள் குறித்து விவரங்களும் தயாரிக்கப்பட்டன. நடத்தப்பட்ட ஆய்வின் மூலம் பொறிகளின் எண்ணிக்கையையும் அவற்றைப் பழுது பார்க்கும் வசதியையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் தற்போதுள்ள பழுது பார்க்கும் நிறுவனங்களை மேலும் விரிவாக்கவேண்டியது அவசியம் என்றுத் தெரிகிறது. பண்ணை அடிப்படையாய்க் கொண்ட பணிகள் தவிர, சைக்கிள் பழுது பார்த்தல், இரு சக்கர வண்டி பழுது பார்த்தல், மின்சாரக் கம்பி வேலை, மின் சாதனங்கள் பழுது பார்த்தல், தச்சு வேலை, கருமார வேலை போன்ற கிராமப் புறங்களுக்கு இன்றியமையாத கைத்தொழில்கள் பல இருப்பதும் தெரிய வந்தது. எனவே, தெளிப்பான் சீர் செய்தல், மற்றும் பழுது பார்த்தல், இயந்திரங்கள் டீசல் மற்றும் மின்சார பம்புகள் பழுது பார்த்தல் நீங்கலாக இரு சக்கர வண்டிகள் பழுது பார்த்தல், வானொலி பழுது பார்த்தல், எளிய மின்கம்பி இடுதல், மின்சார சாதனங்களைப் பழுது பார்த்தல், தச்சு வேலை, கருமார வேலைபோன்ற தொழில்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

வேலூர், திருவண்ணாமலை, கடலூர், உளுந்தூர்பேட்டை, தஞ்சாவூர், நாகப்பட்டினம், அரியலூர், புதுக்கோட்டை, திண்டுக்கல், தேனி, கூடலூர், மேட்டூர் அணை, கோயம்புத்தூர், ஈரோடு, தாராபுரம், ஒசூர், தூத்துக்குடி, திருச்செந்தூர் மற்றும் நாகர்கோவில் ஆகிய ஊர்களில் உள்ள தொழில்பயிற்சி நிறுவனங்களில் 1979 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 14 ஆம் நாள் முதல் இத்திட்டம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. பயிற்சிக்காலம் மூன்று மாதமாகும். இப்பயிற்சி ஓய்வு நேரமாகிய மாலை வேளைகளில் ஆறு முதல் ஒன்பது மணி வரை அளிக்கப்படும். இதன்காரணமாக ஏற்கனவே வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள், அவர்களுடைய ஊதியத்தை இழக்காவண்ணம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

பயிற்சிக் காலத்தில் பயிற்சியாளர்களுக்கு மாதம் ரூ. 75 உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. பயிற்சியின் முடிவில், ஒவ்வொரு பயிற்சியாளர்களுக்கும் ரூ. 100 மதிப்புள்ள ஒரு

1980 ஜூலை 15]

கருவிப்பெட்டி, அதன் அடிப்படை விலையில் பாதி விலைக்கு வழங்கப்படுகிறது. 1979-80 ஆண்டில் இப்பயிற்சித் திட்டத் தினால் 2,200 மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படும்.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழிற்பயிற்சி நிறுவனங்களில் தொழிற்பயிற்சிக்குரிய தேசியக்குழு வகுத்துள்ள ஆசிரியர் முறையை அறிமுகப்படுத்துதல்.—பயிற்சியின் தரத்தை மேம்படுத்தவும், பயிற்சியாளர்கள் தொழிற்சாலைகளில் மேலும் பஸ்திறப்பட்ட வேலை வாய்ப்புக்களை பெறும் வகையிலும் இவ்வரசு தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழிற்பயிற்சி நிறுவனங்களில், தொழிற்பயிற்சிக்குரிய தேசியக்குழு வகுத்துள்ள ஆசிரியர் முறையினை அறிமுகப்படுத்த முடிவு செய்துள்ளது.

9. வேலூர் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனத்தில் தோல் தொழில்கள் இரண்டைத் தொடங்குதல்.—இத்துறையில் இப்போதுள்ள பயிற்சி நிறுவனங்கள், இத்தொழிலில் போதிய பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கான தேவையை முழுவதும் நிறைவு செய்யவில்லை. இதற்கு வழிகாண இத்தொழிற்பயிற்சி நிறுவனங்களும் குறிப்பிடத்தக்க பணியாற்றலாம். ஆசிரியர் பற்றாக்குறையை தீர்த்து வைப்பதுடன் மட்டுமின்றி காலணி தயாரிப்பு மையப் பயிற்சி நிலையம், தோல் மைய ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள், தோல் தொழில் நுட்பவியல் நிறுவனம் ஆகிய பயிற்சி நிலையங்கள் இவ்வகையில் மேற்கொண்டுள்ள முயற்சிகளுக்கு உறுதுணையாகவும் தொழில்பயிற்சி நிலையங்கள் பணியாற்றலாம். இதனைக் கருத்தில் கொண்டு 1980-81-ல் வேலூர் தொழில்பயிற்சி நிறுவனத்தில் “காலணிகள், தோல் பெட்டிகள், ஏனைய தோல் தயாரிப்புப் பொருட்கள் தொடர்பான தோல் தயாரிப்புத் தொழில்கள்” இரண்டு தொடங்கப்படவிருக்கின்றன.

குடிசைப்பகுதி மக்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கும் திட்டம்.—இத்திட்டம் சென்னை மாநகரில் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனங்கள் மூன்றின் வழியாக குடிசைப்பகுதி மக்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதற்கு ரூபாய் 2.5 லட்சம் செலவில் உலக வங்கியின் உதவியுடன் சென்னை பெருநகர் வளர்ச்சி அதிகார மன்றத்தால் தொடங்கப்பட்டது. பல்வேறு வகையான சுய வேலை

[1980 ஜூலை 15]

வாய்ப்புத் தொழில்களில் குடிசைப்பகுதிவாசிகள் 540 பேருக்கு பயிற்சியளிக்கப்படும். பயிற்சி பெறும் ஒவ்வொருவருக்கும் பயிற்சி காலத்தில் திங்கள் தோறும் பயிற்சி உதவித் தொகையாக 50 ரூபாய் அளிக்கப்படும். இப்பயிற்சி வட சென்னை, கிண்டி, அம்பத்தூர் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனங்களில் 1-12-1979-ல் இருந்து அளிக்கப்படுகிறது.

கோரிக்கை 57, பல்வகை மூலதனச் செலவு 495 ஏனைய சமூக சமுதாய நலப் பணிகள் குறித்த மூலதனச் செலவு-ஏ. ஏனைய சமூக சமுதாய நலப்பணிகள் குறித்த மூலதனச் செலவுகள்—ஏபி. வேலை வாய்ப்பு.

கைத்திறப் பணியாளர் பயிற்சித் திட்டம் குறித்த மூலதனச் செலவுக்கான மானியக் கோரிக்கை, “கோரிக்கை 57, பல்வகை மூலதனச் செலவு” என்பதன் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது.

கைத்திறப் பணியாளர் பயிற்சித் திட்டத்தை செயல்படுத்துவது தொடர்பாக கீழ்க்காணும் துணைத் திட்ட பணிகள் குறித்த மூலதனச் செலவுக்காக 1980-81 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூபாய் 2.96 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1. சிறப்புத் திட்டத்திற்காக (பகுதி-நேரம்) கருவிகள் சாதனங்கள் வாங்குதல்.—வேலை இழந்த பொற்கொல்லர்களுக்கும் மாதிரி வடிவமைப்புத் தயாரிப்பவர்களுக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் உதவுவதே, இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டம் சேலம், திருச்சி, பேட்டை, மதுரை ஆகிய இடங்களில் உள்ள தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பயிற்சி நிலையங்களில் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இத்திட்டத்திற்குத் தேவைப்படும் சாதனங்களைப் புதுப்பிப்பதற்கும், வாங்குவதற்குமாக 1980-81 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 1,000 அடையாள நிதியொதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இச் செலவினம், திட்டத்தில் சேராத பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

1980 ஜூலை 15]

2. தொழிற் பயிற்சி நிறுவனப் பணியாளர்களுக்கு குடியிருப்புகள்.—இம் மாநிலத்திலுள்ள 25 தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் பணியாற்றும் பணியாளர்களில் தெரிந்தெடுக்கப் பட்ட பணியாளர்களுக்கு நிலையான குடியிருப்புகள் உள்ளன. 1980-81 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 1,000 அடையாள நிதியொதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

3. தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் மாணவர் விடுதி கட்டிடங்களைக் கட்டுதல்.—இம்மாநிலத்திலுள்ள 24 தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் நிலையான மாணவர் விடுதி கட்டிடங்கள் உள்ளன. 1980-81 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 1,000 அடையாள நிதியொதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

4. தொழில் பழகுவோர் பயிற்சித் திட்டம்.—பிளேட்டுகள் தயாரித்தல், லிதோ ஆப்செட் இயந்திர இயக்குதல் ஆகிய புதிய தொழில்களில் கிண்டி தொழில் பயிற்சி நிறுவனத்தில் அடிப்படை பயிற்சி வசதிகள் செய்து கொடுக்க, ஏற்கெனவே ஒதுக்கிய 2,000 ரூபாயுடன் 1980-81 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 1,00,000 தொகை இப்போது ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

5. மேலும் பல்வகைத் தொழிற் பயிற்சிகளை அறிமுகப்படுத்துதல்.—தொழில் பயிற்சி நிலையத்தில் இரண்டாவது முன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் தொடங்கப்பட்ட சில தொழில்களுக்கு மக்கள் ஆதரவு அவ்வளவாகக் கிடைக்கவில்லை. குறிப்பிட்ட பகுதியில் அத்தொழில்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்காததே இதற்குக் காரணமாகும். அதன் விளைவால், அத்தொழில்களில் சேருவதற்கு மாணவர்கள் முன்வரவில்லை. தொழில் பயிற்சி வசதிகள் வீணாவதைத் தடுக்கும் பொருட்டும், ஒவ்வொரு தொழிற் பயிற்சி நிலையத்திலும் அனுமதிக்கப்பட்ட இடங்கள் முழுவதையும் பயன்படுத்தவும், மக்களிடையே குறைந்த ஆதரவு பெற்ற தொழில்களை நீக்கிவிட்டு அவற்றிற்குப் பதிலாக அதிக வேலை வாய்ப்பளிக்கும் தொழில்களை புதிதாகக் கொண்டுவருவதன்

மூலம், பல்வகைத் தொழிற் பயிற்சிகளை அறிமுகப்படுத்தும் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. 1970-71 முதல் 1975-76 வரையில் தமிழ்நாட்டில் தற்போதுள்ள தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் உள்ள 768 இருக்கைகள் இத்திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டன. கோயம்புத்தூர் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில் தற்போது பொருத்துநர் (ஃபிட்டர்) தொழிலில் உள்ள 32 இருக்கைகள் குறைக்கப்பட்டு மக்கள் ஆதரவு பெற்ற கம்மியர் (குளிர் பதனம்-சீர்வளி வசதி) தொழிலுக்காக அவை ஒதுக்கப்பட்டு, 16 பயிற்சி பெறுபவர்களுக்கு ஒரு பிரிவு என்ற வீதத்தில் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, 1978 ஆகஸ்ட் மாதம் முதல் அப்பிரிவுகளில் மாணவர்கள் சேர்ந்து பயிற்சி பெற அரசு அனுமதி வழங்கியது. 1980-81 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில், கருவிகள் சாதனங்கள் வாங்குவதற்காக, ரூ. 1,000 அடையாள நிதியொதுக்கமும் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக ரூ. 1,000 அடையாள நிதியொதுக்கமும் செய்யப்பட்டுள்ளது. சில புதிய தொழிற்சாலைகளை அறிமுகப்படுத்தவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

6. சாதனங்கள் வாங்குதல்.—பல்வேறு தொழில்களுக்காக, மத்திய அரசு வரையறுத்த கருவிகள் சாதனங்கள் குறித்த தரப்பட்டியலைத் திருத்தியமைத்ததனால், கம்மியர் (மோட்டார் வாகனங்கள்), கம்மியர் (குளிர் பதனம்-சீர்வளி வசதி), கம்மியர் (கருவிகள்) போன்ற தொழில்களுக்கு கூடுதலாக கருவிகளும், சாதனங்களும் வாங்க வேண்டியுள்ளது. இதற்காக 1980-81 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 42,000 நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

7. தொழில் பயிற்சி நிலையங்களை மேம்படுத்தல்.—31 தொழில் பயிற்சி நிறுவனங்கள் நிலையங்கள் அனைத்திலும் உயர் அழுத்த மின்சாரத்தை வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்தல், பணிப்பட்டறைக் கட்டிடங்கள், வகுப்பு அறைகள் முதலிய வற்றைக் கட்டுதல், பராமரித்தல் ஆகியவற்றிற்காக 1980-81 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 32,000 தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பராமரிப்பு மேற்பார்வையாளர்களின் பயனுக்காக, இயந்திரத்தை வாங்க, 1980-81 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 2,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1980 ஜூலை 15]

8. கம்மியர் தொழில் (பொது மின்னணுவியல்) பயிற்சி.—

கம்மியர் (பொது மின்னணுவியல்) தொழில் பயிற்சி அளிப்பதற்காக, அடையாறு மின்னணுக் கருவிகள் தொழில்வளாகத்தில் தொழில் பயிற்சி நிலையப் பிரிவு ஒன்று தொடங்கப்பட்டுள்ளது. பயிற்சி பெறுபவர்களுக்கு சுற்றுப்புற வசதிகள் இருக்குமாதலால், அடையாறு மின்னணுக் கருவிகள் வளாகத்தில் இப்பிரிவு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. புதிதாகத் தொடங்கப்பட்ட தொழிலுக்குத் தேவைப்படும் இயந்திரமும், சாதனமும் வாங்குவதற்காக, 1980-81 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 10,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

9. தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களைக் காலத்திற்கேற்ப

மாற்றி அமைத்தல்.—நவீனக் கருவிகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவது, தொழில் நுட்பவியலில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் ஆகியவற்றைக் கருதி ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டம் அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் அமைப்பின் உதவியுடன் அம்பத் தூர் தொழில் பயிற்சி நிலையத்தில் வாழ்க்கை, தொழில் மேம்பாட்டுப் பயிற்சிப் பிரிவு ஒன்று தொடங்கப்பட்டுள்ளது. 'AVIS' இத்திட்டத்தின் கீழ், கீழ்க்காணும் தொழில்கள் அம்பத்தூரில் தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

(1) இந்தியத் தர நிர்ணயம் மற்றும் பொறியியல் வரைப்படங்கள் படித்தல்.

(2) பற்றவைப்போர் சிறப்புப் பயிற்சி.

(3) கருவி மற்றும் அச்சுவார்ப்பவர்.

(4) கம்மியர் (பராமரிப்பு).

(5) கம்மியர் (மின்சாரப் பராமரிப்பு).

இதுவரை 43 தொழில் நிறுவனங்களிலிருந்து அனுப்பப்பட்ட 274 தொழிலாளர்கள், மேற்கூறிய தொழில்களில் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். இதற்காக, ஏற்கனவே ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதியொதுக்கத்தைத் தவிர, நவீனப்படுத்தும் திட்டத்தைச் செயலாக்குவதற்காகவும், வேலூர் தொழில் பயிற்சி நிலையத்தில் (1) காலணிகள் தயாரிப்பதற்கான பிரிவையும், (2) தோல் பெட்டிகள், ஏனைய தோல்சரக்குகள்

[1980 ஜூலை 15]

தயாரிக்கும் பிரிவையும் தொடங்குவதற்கு 1980-81 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், கூடுதலாக ரூ. 1,67,000 சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

10. ஊரக இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சித் திட்டம்.—கிராம இளைஞர்களுக்குப் பல்வேறு தொழில்களில் குறுகிய கால பயிற்சித் திட்டம் ஒன்றை நிறைவேற்றுவதற்கு தமிழக அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இப்பயிற்சித் திட்டம் 1979 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 14-ஆம் தேதியிலிருந்து, 19 தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களில் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் கிராமப்புற கைவினைஞர்களிடையே கைத்திறனை வளர்த்து அவர்களது தொழிலை இன்னும் செவ்வனே செய்ய உதவி செய்வதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இதுவரையில் பயிற்சி அற்றவர்களுக்குக் கைத்தொழில் பயிற்சி அளிப்பதையும், இத்திட்டம் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது. இதனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கிராமப்புறப் பகுதிகளில் தேவைப்படும் தொழில்களில் கைத்திறனை மேம்படுத்த வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. கருவிகள் மற்றும் தளவாடங்கள் வாங்குவதற்கென, நடப்பு நிதியாண்டில் ரூ. 1,000 நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் இத்திட்டத்தைச் செயலாக்குவதற்கென கிறுகருவிகள்-உபகரணங்களைக் கொள்முதல் செய்யும் பொருட்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் அண்மையில் 80,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.